

رومیان ۱۶-۸

در پرتو رحمت خدا

نوشته: تیموتی کِلر

مطالعه
۷
درس

در پرتو رحمت خدا

رساله رومیان ۸ - ۱۶

نوشته: تیموتی کیر

مترجم: رامین بسطامی

فهرست عناوین

۶	مقدمه
۸	چرا باید رومیان ۸ - ۱۶ را مطالعه کرد؟
۱۰	۱. حیات روح القدس رومیان ۱:۸-۱۳
۱۶	۲. فرزندخواندگی پُر جلال رومیان ۸:۱۴-۳۹
۲۲	۳. رحمت مقتدرانه رومیان ۹:۱ تا ۱۰:۴
۳۰	۴. انجیل و اسرائیل رومیان ۱۰:۵ تا ۱۱:۳۶
۳۶	۵. روابط تازه رومیان ۱۲-۱۳
۴۱	۶. ضعیف و قوی رومیان ۱۴:۱ تا ۱۵:۱
۴۷	۷. خدمت و مأموریت رومیان ۱۵-۱۶
۵۴	۸. راهنمای رهبر گروه

The Farsi Translation of *Romans for You - Romans 8-16*

by Dr. Timothy Keller © 2015

Originally published in English by

The Good Book Company

www.thegoodbook.com

www.thegoodbook.co.uk

All rights reserved.

Farsi Publisher Translator:

Fact Ministries, Inc.

www.factministries.org

P.O. Box 53507, San Jose, CA 95153

Paper ISBN: 978-1-647647-02-5

سرشناسه: در پرتو رحمت خدا - راهنمای مطالعه رومیان ۸-۱۶ برای شخص شما

نگارنده: دکتر تیموتی کیلر

مترجم: رامین بسطامی

ویراستار: آلبرت اصلان

صفحه‌پرداز: روبرت کرمی

ناشر فارسی: راستی - مؤسسه آموزش کتاب مقدس

شماره شابک: ۹۷۸-۱-۶۴۷۶۴۷-۰۲-۵

حق ترجمه فارسی این اثر مطابق مفاد قرارداد با شرکت انتشاراتی

The Good Book Company برای سازمان راستی محفوظ است.

دسامبر ۲۰۱۹

مقدمه: راهنمای سری کتاب‌های (The Good Book Guides)

هر گروه بررسی کتاب مقدس با گروه دیگر فرق دارد، گروه شما ممکن است در ساختمان کلیسا، در خانه و یا در یک کافه، درون قطار، در حین صرف قهوه صبحگاهی یا به صورت فشرده در مدت ۳۰ دقیقه از وقت ناهار تشکیل شود. شاید گروه شما متشکل از نوایمانان مسیحی، مسیحیان بالغ، غیرمسیحیان، مادران شیرده، دانشجویان، صاحبان کسب و کار یا حتی نوجوانان باشد. به همین دلیل است که ما این کتاب‌های راهنما (Good Book Guides) را به صورت انعطاف پذیر طراحی کرده‌ایم، تا در موقعیت‌های گوناگون بتوان از آنها استفاده کرد.

هدف ما در هر جلسه این است که معنای یک قسمت از کلام خدا را باز کنیم، و ببینیم آیه‌های مزبور با "تصویر بزرگ" کتاب مقدس چگونه تطبیق پیدا می‌کند. اما کار هرگز به همین جا ختم نمی‌شود. لازم است که کشفیات خود را در زندگی‌مان هم به کار بندیم. بیایید به محتویات این کتاب نگاهی بیندازیم:

↔ **گفتگو:** در اکثر گروه‌ها باید در همان آغاز جلسه، "بخ‌ها شکسته شوند"، و ما این کار را با طرح یک پرسش انجام می‌دهیم. پرسش‌ها بدین منظور طراحی شده‌اند که اعضای گروه را به حرف زدن پیرامون موضوعی که قرار است در طی بررسی کتاب مقدس بدان پرداخته شود، وادار کنند.

⏴ **تحقیق:** متن کتاب مقدسی که برای هر جلسه در نظر گرفته شده، به چند بخش قابل کنترل تقسیم می‌شود و به همراهش پرسش‌هایی مطرح می‌گردد، با این هدف که در فهم موضوع بخش مورد نظر کمک‌تان کند. **راهنمای رهبر گروه** حاوی **رهنمودها و پرسش‌ها**، و گاه ☑ پرسش‌های اضافی برای "پیگیری" می‌باشد.

⏵ **جستجوی بیشتر:** این پرسش‌ها به شما کمک می‌کنند که آموخته‌های خود را با سایر قسمت‌های کتاب مقدس ربط دهید، تا از این رهگذر بتوانید پازل خود را تکمیل نمایید: یا هرازگاه به قسمتی از آیه‌هایی که در بررسی اصلی بدان پرداخته نشده، نگاهی بیندازید.

⏪ **کاربرد:** در طی بررسی کتاب مقدس، به بخش‌های کاربردی بروید. اینها پرسش‌هایی هستند که گروه را به بحث پیرامون شیوه‌های کاربرد مفاهیم آموخته شده کتاب مقدس در زندگی خودتان و کلیسای‌تان، تشویق می‌کنند.

⏩ **شخصی‌سازی:** فرصتی است برای اندیشیدن، طرح نقشه و دعا کردن در مورد تغییراتی که لازم است در شخص خودتان ایجاد کنید تا از آنچه یاد گرفته‌اید، نتیجه‌ای مطلوب بگیرید.

⬆️ **دعا کنید:** خواست ما تشویق شما به دعا کردنی است که ریشه در کلام خدا دارد، یعنی دعایی که در راستای علائق، اهداف و وعده‌های خدا قرار دارد. از این رو هر بخش با فرصتی برای بازبینی حقایق و چالش‌های مطرح شده در بررسی کتاب مقدس، و تبدیل کردن آنها به دعاهایی که در برگیرنده درخواست‌ها و شکرگزاری‌هاست، پایان می‌یابد.

"راهنمای رهبر گروه" و "مقدمه"، زمینه تاریخی و اطلاعات و توضیحات لازم پیرامون متن‌هایی که قرار است در هر جلسه مورد بررسی قرار بگیرند، را در اختیار تان می‌گذارند و برای فعالیت‌های فوق برنامه اختیاری ایده‌هایی پیشنهاد می‌کنند، و نشانتان می‌دهند که چگونه می‌شود به بهترین شکل در کشف حقایق کلام خدا به مردم کمک کرد.

راست‌بخط
Farsi & Assyrian Christian Teaching Ministries

چرا باید رومیان ۸-۱۶ را مطالعه کرد؟

ایمان به انجیل مسیح چگونه می‌تواند عملاً به دگرگونی واقعی در زندگی منجر شود؟

ما در پرتو رحمت خدا چگونه فکر می‌کنیم، حرف می‌زنیم و رفتار می‌کنیم؟

اینها پرسش‌هایی هستند که پولس در بخش دوم کتاب رومیان بدان‌ها می‌پردازد. در بطن فصل‌های ۸ تا ۱۶ رساله به رومیان، آیه‌ای کلیدی نهفته است:

«لِهَذَا ای برادران، شما را به رحمت‌های خدا استدعا می‌کنم که بدن‌های خود را قربانیِ زندهٔ مقدسِ پسندیدهٔ خدا بگذرانید که عبادت معقول شما است» (۱:۱۲).

زندگی مسیحی با نگاه ما که به رحمت خدا دوخته شده، طی می‌شود. ما چشمانمان را به صلیب، جایی که مسیح بر آن مُرد، می‌دوزیم تا هرگز لازم نباشد از محکوم شدن بوسیلهٔ خدا و یا جدایی از او هراسی به دل راه دهیم.

و همان‌طور که پولس در میانهٔ قرن اول میلادی خطاب به کلیسای روم می‌نویسد، همین واقعیت [یعنی رحمت خدا] است که کل هویت ما و ماهیت کارهایی که می‌کنیم را شکل می‌دهد. زندگی مسیحی سرشار از قدرشناسی ما نسبت به پدر رحیم‌مان است. ما زنده‌ایم تا با اطاعت از وی، خشنودش سازیم، حتی اگر به بهای سنگین و یا نامالایمات فراوان تمام شود.

چطور می‌توانیم این کار را انجام دهیم؟ پولس در فصل ۸ به ما نشان خواهد داد که چنانکه شایستهٔ فرزندان پدر آسمانی است، این کار با متمرکز ساختن ذهن و فکرمان بر خواسته‌های روح‌القدس انجام می‌پذیرد.

چگونه این را انجام می‌دهیم؟ در فصل‌های ۱۲-۱۶، پولس [همچون یک راهنمای گردشگری] ما را به سیاحت در زندگی‌مان می‌برد و به ما نشان می‌دهد که چطور در هر جنبه از زندگی‌مان باید مانند قربانی‌هایی که شکرگزار هستند زندگی کنیم.

انجیل نه تنها آیندهٔ ابدی ما را دگرگون می‌سازد، بلکه حتی در دیدگاه‌ها و اولویت‌ها، رویکردها و اعمال کنونی ما نیز تغییرات پدید می‌آورد. این هفت درس از نیمه دوم رسالهٔ بی‌نظیر پولس به رومیان به شما نشان خواهد داد که چرا و چگونه باید در پرتو رحمت خدا زیست.

کارل لُفِرْتُن

ویراستار

توالی تاریخی رویدادهای کتاب مقدس

کتاب رومیان با کجای داستان کلام خدا

انطباق دارد؟

رومیان حدود ۵۷ میلادی

پولس سفر سوم بشارتی خود را از طریق سوریه، ترکیه و یونان امروزی آغاز می کند

۵۳ میلادی

پولس اول و دوم قرن‌تین را می نویسد

۵۵ میلادی

پولس نامه خود را به رومیان، و احتمالاً از قرتس می نویسد

۵۷ میلادی

پولس به روم می رسد تا در دادگاه حاضر شود، در حبس خانگی قرار می گیرد و (احتمالاً) بعداً آزاد می شود

۵۹ - ۶۱ میلادی

پولس می میرد (احتمالاً) او را در روم اعدام می کنند

۶۷ میلادی

رومیان ۱:۸-۱۳

حیات روح القدس

گفتگو ⇔

۱- هنگامی که کار چندانی برای انجام دادن ندارید، به چه چیزهایی فکر می کنید؟

• به نظر شما، این گویای چه چیزی درباره شماست؟

تحقیق: رومیان ۱:۸ را بخوانید. ↓

اولین کلمه این آیه "پس" می باشد. این کلمه به ما یادآوری می کند که خواندن نیمه دوم رساله پولس به رومیان را آغاز می کنیم.

۲- آیه های زیر را بخوانید تا آنچه را پولس در ۱:۸ می گوید، درک کنید:

• ۱۸:۱-۲۱

• ۱:۲-۳ و ۵

• ۱۱-۹:۳

• ۲۶-۲۱:۳

• ۲-۱:۵

• ۷-۵:۶

• ۲۵-۲۱:۷

۳-عبارت "هیچ قصاص نیست" به چه معناست؟ رومیان ۱:۸ را با واژگان خودتان بازنویسی کنید

• حرف پولس این است که اصلاً "هیچ قصاصی در کار نیست"، نه تنها محکومیتی به خاطر گذشته‌مان وجود ندارد، بلکه در زمان حال و آینده‌مان نیز محکومیتی نخواهد بود. چرا این نکته اهمیت دارد؟

◀ شخصی سازی

اگر فراموش کنیم که هرگز برای ما (که در مسیح هستیم) قصاص و محکومیتی در کار نخواهد بود، چه اتفاقی می‌افتد؟ [نتیجه‌اش این خواهد بود که] بیشتر از آنچه که باید، احساس گناه، بی‌ارزش بودن و درد خواهیم کرد. وقتی مورد انتقاد قرار می‌گیریم، حالت تدافعی به خود می‌گیریم، با بی‌اعتمادی دعا می‌کنیم، و از سر ترس اطاعت می‌کنیم. اما اگر [حقیقت فوق را] به یاد داشته باشیم، می‌دانیم که پذیرفته شده‌ایم؛ یعنی می‌توانیم بر نومیدی و انتقادات غلبه کنیم؛ با اعتماد و یقین دعا می‌کنیم و از سر قدرشناسی و محبت، اطاعت می‌کنیم.

چه زمانی بوده که با وجود محکومیت، توانسته‌اید راحت زندگی کنید؟ چگونه به خاطر خواهید سپرد که "دیگر هیچ قصاصی نیست"؟

↓ تحقیق: رومیان ۱:۸ - ۴ را بخوانید.

۴- "روح حیات" چه کاری برای پولس و برای همه مسیحیان انجام داده است (آیه ۲)؟

واژه نامه

شریعت (آیه ۲): در اینجا، منظور "حاکمیت" است.
شریعت (آیه‌های ۳ و ۴): در اینجا، پولس به شریعت خدا در عهد عتیق اشاره دارد.
جسم گناه (آیه ۳): طبیعت گناه‌آلود خودمان، که متمایل به ناطاعتی از خداست.
قربانی گناه (آیه ۳): قربانی‌ای که تاوان گناه انسان‌ها را می‌پردازد.

۵- چه کاری از دست شریعت (یعنی: تلاش برای اطاعت از فرمان‌های خدا) ساخته نیست، و چرا (آیه ۳)؟

• خدا چگونه این مشکل را حل کرد؟

← کاربرد

آیه ۴ به ما می‌گوید که هر مرحله‌ای را که عیسی طی کرد «تجسم، مرگ و رستاخیزش» همه بدین منظور بوده که ما با قدرت روح خدا، مطابق موازین عادلانه شریعت خدا زندگی کنیم.

۶- این [حقیقت که کار عیسی برای این بود که ما فرمان‌بردارانه زندگی کنیم] چطور در ما انگیزه ایجاد می‌کند تا به طریق خدا زندگی کنیم؟

↓ تحقیق: رومیان ۵:۸-۱۳ را بخوانید.

۷- آیه‌های ۵-۸ در مورد افراد زیر، چه چیزهایی به ما می‌گویند:

• کسانی که «برحسب طبیعت گناه‌آلود زندگی می‌کنند»؟

واژه نامه

عدالت (آیه ۱۰): داشتن رابطه درست با خدا.

• کسانی که «برحسب روح [روح‌القدس] زندگی می‌کنند»؟

۸- آیه‌های ۹-۱۱ به ما درباره مسیحیان چه می‌گویند؟

۹- مردم چطور "می میرند" و طریق "زیستن" چیست (آیه ۱۳)؟ در عمل، این چگونه به نظر می رسد؟

← کاربرد

۱۰- چطور می توانیم مطمئن باشیم که در "چیزهای روح" تفکر می کنیم؟

↓ جستجوی بیشتر: کولیان ۱:۳-۱۴ را بخوانید.

سخنان پولس در اینجا، چگونه کمک می کنند تا افکارمان را بر روی امور روحانی متمرکز کنیم؟
انجام این کار چطور خودش را در افکار و زندگی های ما نشان می دهد؟

۱۱- برای آنکه "افعال بدن را بکشید"، در سراسر این قسمت چه انگیزه هایی دیده می شوند؟

• چطور می توانیم برای انجام این کار به خودمان انگیزه بدهیم؟

- چطور می‌توانیم یکدیگر را به انجام این کار تشویق کنیم؟

◀ شخصی سازی

ویلیام تمپل، اسقف اعظم کانتربوری در قرن بیستم، یک‌بار گفت: ”مذهب شما همان چیزی است که آن را در خلوت خود انجام می‌دهید.“ وقتی هیچ موضوعی نباشد که ذهن شما را به خود مشغول بدارد، ذهن‌تان هر جا که آزادانه برود، زندگی واقعی شما هم، همان‌جاست. زندگی شما را مشغولیت‌های ذهنی‌تان شکل می‌دهند.

ذهن شما به طور غریزی بیشتر به کدام سو می‌رود؟ این گرایش چه چیزی را در مورد شما بیان می‌کند؟

در این هفته در تنهایی خودتان، آگاهانه روی چه حقایقی از این قسمت رومیان تعمق خواهید کرد؟

⬆ دعا کنید

زمانی را به ستایش خدا اختصاص دهید و او را به خاطر این حقیقت بزرگ که در مسیح، اکنون هیچ قصاص نیست “**شکر نمایید.**

از خدا به خاطر شخص روح‌القدس به عنوان یک هدیه در زندگی‌تان **تشکر کنید.** حالا با او در مورد راه‌هایی صحبت کنید که در ”زندگی کردن برحسب آنچه که خواست روح‌القدس است“ شما با آنها مشکل دارید.

زمان دعا را این‌طور به پایان رسانید: هر یک از افراد گروه آیه‌ای را که از قسمت مورد بررسی امروز انتخاب کرده است قرائت کند و خدا را به خاطر حقایق موجود در آن آیه، **ستایش کند.**

رومیان ۸: ۱۴-۳۹

فرزندخواندگی پُر جلال

آنچه در جلسه گذشته خواندیم

هیچ قصاص و محکومیتی برای مسیحیان وجود ندارد. برعکس، ما آزادیم تا مطابق رهنمودهای روح القدس زندگی کنیم. ما با متمرکز ساختن ذهن مان بر انجیل، در برابر گناه ایستادگی می‌کنیم.

گفتگو

۱- اگر می‌توانستید عضو یک خانواده مشهور شوید، کدام خانواده را انتخاب می‌کردید، و چرا؟

تحقیق: رومیان ۸: ۱۴-۱۷ را بخوانید.

۲- پولس هویت کسانی را که "به‌وسیله روح هدایت می‌شوند" «یعنی آنانی که به مسیح ایمان دارند» را چگونه توصیف می‌کند؟

واژه نامه

ابا (آیه ۱۵): بابا.
شهادت می‌دهد (آیه ۱۶):
گواهی می‌دهد، حقیقت را
می‌گوید.

این چیزی نیست که آن را به طور خودکار داشته باشیم، زیرا ما انسانیم. این چیزی است که باید آن را به واسطه ایمان، "یافت" (آیه ۱۵). در اینجا پولس دارد از فرزندخواندگی الهی حرف می‌زند. در جامعه رومی، یک فرد بالغ و ثروتمند که وارثی برای دارایی خود نداشت، اغلب کسی را به عنوان وارث، به فرزندخواندگی می‌گرفت. اگر فرزندخوانده کسی می‌شدید، همه دیون و قرض‌هایتان پرداخته می‌شد، نام تازه‌ای پیدا می‌کردید، وارث همه دارایی‌های پدر جدیدتان می‌شدید، و البته مکلف بودید به پدرتان احترام بگذارید و خشنودش سازید. در این آیه‌ها، همه این موارد مستتر هستند.

۳- امتیازات فرزند خواندگی [فرزند خدا شدن]، کدامها هستند؟

• آیه ۱۵

• آیه ۱۶

• آیه ۱۷

← کاربرد

پولس می گوید که مسیحیان ”روح بندگی را نیافته اند تا ترسان شوند“، بلکه ”روح پسرخواندگی“ را (آیه ۱۵).

۴- دانستن اینکه خدا پدر ماست، و نه صرفاً ارباب ما، برای ما چه تفاوتی می کند؟

◀ شخصی سازی

- «به آن، ابا یعنی ای پدر ندا می‌کنیم» (آیه ۱۵).
در موارد زیر چگونه به یاری این حقیقت نیاز دارید:
- تسلی گرفتن؟
  - سر ذوق آمدن؟
  - تغییر در شیوه دعا کردنتان؟

⏏ تحقیق: رومیان ۸: ۱۸-۲۵ را بخوانید.

پولس در آیه ۱۷ می‌گوید که خانواده خدا در رنج‌های برادرشان عیسی سهیم خواهند بود، و اگر چنین کنیم، در جلال وی نیز سهیم خواهیم بود. اما آیا این ارزشش را دارد؟

۵- پولس در آیه ۱۸ چگونه به پرسش مطرح شده (در آیه ۱۷، آیا ارزشش را دارد؟)، پاسخ می‌دهد؟ کلماتش از چه نظر از گفتن عبارت ساده: «آری، چنین می‌باشد» تأثیرگذارتر است؟

واژه نامه

یقین (آیه ۱۸): باور.
نوبر (آیه ۲۳): اولین برداشت
محصولی که در پیش است،
نمونه‌ای کوچک از چیزی که
در راه است.
خلاصی (آیه ۲۳): رهایی.
امید (آیه ۲۴): در کتاب مقدس،
امید آرزو نمی‌کند تا اتفاقی رخ
دهد، بلکه با اطمینان باور دارد
که رخ خواهد داد.

۶- چرا؟ به گفته پولس چه چیزی در دو مورد زیر در شرف وقوع است:
• برای آفرینش؟

• برای فرزندان خدا؟

۷- چطور باید برای روزی که پدرمان را رودررو خواهیم دید، انتظار بکشیم؟

• آیه ۲۳

• آیه ۲۵

← کاربرد

۸- کاربرد: چه زمانی انجام این کارها (یعنی پاسخ‌هایتان به پرسش ۷) از همیشه دشوارتر است؟ در چنین لحظاتی، مشتاق و یا صبور بودن، چه تفاوتی ایجاد می‌کند؟

↓ تحقیق: رومیان ۸: ۲۶-۳۹ را بخوانید.

واژه نامه

شفاعت می‌کند (آیه ۲۶):
نماینده‌گی می‌کند: از جانب ...
سخن می‌گوید.

مقدسین (آیه ۲۷): افراد مقدس
یعنی مسیحیان.

مطابقت کردن (آیه ۲۹): به
شکل دیگری درآمدن.

در مواقعی که نمی‌دانیم چگونه باید دعا کرد، روح‌القدس به ما کمک می‌کند (آیه‌های ۲۶-۲۷). اما پولس می‌گوید یک چیز هست که مسیحیان همیشه می‌توانند از وجودش آگاه باشند.

۹- آن چیز [که مسیحیان همیشه می‌توانند بدانند] چیست (آیه ۲۸)؟

• آیه ۲۹ در درک اینکه خدا برای فرزندان‌ش چه "خیریتی" در نظر گرفته، چه کمکی می‌کند؟

↓ جستجوی بیشتر:

چطور می فهمیم که پولس خودش مطابق آنچه که در ۲۸:۸-۲۹ می گوید، زندگی می کند:

• در دوم قرنیتیان ۷:۱۲-۹؟

• در فیلیپیان ۳:۱۰-۱۱؟

← شخصی سازی

روی این موضوع که در موارد زیر خدا برای خیریت ما کار کرده، قدری تعمق کنید:

• نیکویی

• بدی

• شکست‌های شما

حالا، در این مورد فکر کنید که چطور هر یک از این شرایط می‌توانست دل‌تان را نسبت به خدا سخت‌سازد، یا باعث شود که به وی تکیه کرده، بیشتر شبیه مسیح شوید. تغییر دادن شرایطمان، در مقایسه با تغییر دادن نگرش قلبی و موضعی که نسبت به آن شرایط داریم، از اهمیت کمتری برخوردار است. امروز چه نیازی به انجام این کار می‌توانید داشته باشید؟

۱۰- به نظر شما، هر یک از افعال به کار رفته در آیه ۳۰ چه معنایی دارند؟ چطور به ما اطمینان می‌بخشند؟

← کاربرد

۱۱- پرسش‌ها و پاسخ‌های پولس در آیه‌ها ۳۱-۳۹ در موارد زیر چه کمکی به ما می‌کنند:

• هنگامی که ترسیده‌ایم (آیه ۳۱)؟

• هنگامی که مطمئن نیستیم بتوانیم به عنوان مسیحی به زندگی خود ادامه بدهیم (آیه ۳۲)؟

• هنگامی که احساس گناه می‌کنیم (آیه‌های ۳۳-۳۴)؟

• هنگامی که نگرانیم که آیا خدا دوست‌مان دارد یا نه (آیه‌های ۳۵-۳۹)؟

۱۲- این آیه‌ها در موارد زیر چه چیزی به ما می‌گویند:
• اینکه ما کیستیم؟

• اینکه آیا زیستن با عیسای خداوند ارزشش را دارد؟

• اینکه آیا در راه رسیدن به مقصد و زندگی کردن با پدر آسمانی‌مان، هلاک خواهیم شد؟

دعا کنید

همین حالا با ابا، پدر آسمانی‌تان حرف بزنید و از روح‌القدس بخواهید در دعا کمک‌تان کند. از پاسخ‌هایی که به پرسش ۲ داده‌اید، برای ستایش خدا و سپاسگزاری از وی استفاده کنید. با خدا در مورد شرایط دشواری که اکنون در آن گرفتار شده‌اید، صحبت کنید. از او بخواهید که بر طبق وعده‌اش، در آن موارد برای خیریت شما وارد عمل شود. دعا کنید تا بیش از آنکه در پی تغییر شرایط خود باشید، میل داشته باشید تا به شباهت مسیح درآیید.

آنچه در جلسه گذشته خواندیم

هیچ قصاص و محکومیتی برای مسیحیان وجود ندارد. برعکس، ما آزادیم تا مطابق رهنمودهای روح القدس زندگی کنیم. ما با متمرکز ساختن ذهن مان بر انجیل، در برابر گناه ایستادگی می‌کنیم.

خدا مسیحیان را به فرزندخواندگی خویش پذیرفته است که مزایای بی‌نظیری را به همراه دارد. او ما را وارد خلقت تازه خویش می‌کند و همه چیز را برای خیریت ما به کار می‌گیرد.

گفتگو ⇔

۱- ایده "برگزیدگی" الهی برای شما چه معنایی دارد؟ وقتی در موردش فکر می‌کنید، چه احساسی پیدا می‌کنید؟

تحقیق: رومیان ۱:۹-۵ را بخوانید. ↓

۲- اینکه اکثر هم‌کیشان یهودی پولس عیسای پادشاه و نجات دهنده را رد کرده‌اند، چه تأثیری بر او گذاشته است؟

واژه نامه

ملعون (آیه ۳): به وسیله خدا.

عهدها (آیه ۴): پیمان‌هایی که خدا در عهد عتیق با قومش بسته.

بدران (آیه ۵): نیاکان اولیه اسرائیل، ابراهیم، اسحاق و یعقوب.

◀ شخصی سازی

پولس می گوید: برای نجات خویشانم، حتی حاضرَم از همه مزایای شناخت مسیح «که قبلاً در رومیان ۱-۸ در موردشان حرف زده بود» محروم شوم.

کلمات پولس در ۹:۱-۵ چه احساسی را در شما برمی‌انگیزد و چطور شما را به چالش می‌کشد؟

آیا کسی هست که لازم باشد به خاطرش اندوهگین باشید، برایش دعا کنید، و در عمل سعی کنید انجیل را با وی در میان بگذارید؟

رومیان ۸ با اعتماد به نفسی به پایان می‌پذیرد که به اوج خود رسیده بود [کرشندو]. مسیحیان از پیش شناخته و از قبل برای حیات جاودانی تعیین شده‌اند. آنان به مقصد خواهند رسید (آیه ۳۰). هیچ چیز نمی‌تواند «ما را از محبت خدا که در خداوند ما عیسای مسیح است، جدا سازد» (آیه ۳۹).

ولی در اینجا پولس شخصی را تصور می‌کند که آمده و می‌گوید: «پولس دست نگهدار! تو می‌گویی که هر وقت خدا کسی را می‌خواند، همیشه او را تا مقصد همراهی می‌کند. اما در مورد یهودیان چه شد؟ خدا به پدرشان ابراهیم وعده داد که وارثی خواهد داشت و اینکه ذریتش برکت خواهند یافت (پیدایش ۱۲:۱-۳؛ ۱۵:۱-۶). با این حال ذریت وی، یعنی یهودیان عیسی را مسیح موعود ندانستند و ردش کردند. پس شاید بتوان دعوت و هدف خدا را رد کرد؟»

پاسخ پولس ما را عمیقاً با هویت خدا و چگونگی کارکردش آشنا می‌کند.

واژه نامه

نسل (آیه ۷): در اینجا یعنی فرزندان که وارث وعده‌های خدا می‌شوند.

خوانده خواهند شد (آیه ۷): به حساب خواهند آمد.

گزینش (آیه ۱۱): انتخاب.

دوست / دشمن (آیه ۱۳): این بخشی از یک مثل عبری است و معنایش ترجیح دادن یکی بر دیگری می‌باشد (نه معنای تحت‌اللفظی دشمنی).

فرعون (آیه ۱۷): پولس در اینجا به فرمانروای مصر در زمانی اشاره می‌کند که خدا اسرائیل را از بردگی مصر رها کرد.

سنگ‌دل می‌سازد (آیه ۱۸): کاری می‌کند که شخص بر ضد خدا طغیان نماید.

▾ تحقیق: رومیان ۹:۶-۱۸ را بخوانید.

پولس می‌گوید که کلام خدا، یعنی وعده‌هایی که برای نجات و برکت ذریت ابراهیم داده، حتی با وجودی که اکثریت اعضای ملت اسرائیل خداوندی عیسی را رد کرده‌اند، عقیم نمانده است (آیه ۶).

۳- چرا وعده‌های خدا عقیم نمانده [ساقط نشده] (آیه‌های ۶ و ۸)؟

• پیدایش ۱:۱۶-۴ الف و ۱۵-۱۶؛ ۱۷:۱۵-۲۲ را بخوانید. حقیقتی را که پولس در رومیان ۶:۹ مطرح می‌کند، در آنچه که برای فرزندان ابراهیم، یعنی اسحاق و اسماعیل روی داد، چگونه مشاهده می‌کنیم؟

پس حالا پرسش این است: چرا برخی از فرزندان ابراهیم خدا را دوست دارند و اسرائیلی حقیقی هستند، و دیگر فرزندان خدا را دوست ندارند و اسرائیلی حقیقی به شمار نمی‌آیند؟ برای پاسخ دادن به این پرسش، پولس به پسران دوقلوی اسحاق، یعنی عیسو (نخست‌زاده) و یعقوب اشاره می‌کند. چنانکه در مورد اسحاق و اسماعیل بود، اینجا نیز فقط یکی وارث وعده برکت خدا شد و دیگری محروم ماند.

۴- خدا در مورد دوقلوهای رفقه، به او چه گفت (آیه ۱۲)؟

• پولس برای برکت یافتن یعقوب از خدا و محرومیت عیسو از این برکت، چه دلایلی را رد می‌کند؟
• آیه ۱۱

• آیه ۱۲

• آیا هیچ دلیل مثبتی برای برگزیده شدن یعقوب از سوی خدا، وجود دارد؟ آن دلیل چیست؟

پس اکنون این پرسش مطرح می‌باشد: از آنجایی که خدا یکی (مانند یعقوب) را برمی‌گزیند و دیگری (مانند عیسو) را نه، «آیا نزد خدا بی‌انصافی است» (آیه ۱۴)؟ در اینجا پولس به تاریخ اسرائیل یعنی به دوره خروج «در زمان موسی و فرعون» اشاره می‌کند.

۵- خدا بر چه کسانی رحم می‌کند (آیه ۱۵)؟

• بنابراین، نجات به چه چیزی بستگی ندارد (آیه ۱۶)؟

رحمت، بنا به تعریف، چیزی نیست که استحقاقش را داشته باشیم. رحمت مدیون کسی نیست. گفتن اینکه: «اگر فقط بر تعداد محدودی رحمت کرده شود و نه بر همه "بی‌انصافی است"»، بدین معناست که بگوییم رحمت کننده به همه مدیون است. ولی در این حالت، رحمت دیگر رحمت نخواهد بود، بلکه چیزی است که آن را به چنگ آورده‌اند. از آنجایی که خدا نجات را مدیون هیچکس نیست، پس او مختار است که آن را یا به همه بدهد، یا فقط به بعضی‌ها بدهد، و یا اصلاً به هیچ‌کس ندهد.

۶- این واقعیت [که رحمت را نمی‌توان به لیاقت خویش کسب کرد]، چگونه ما را کمک می‌کند تا انصاف یا بی‌انصافی خدا در گزینش عده‌ای و رها کردن بقیه را بررسی و درک کنیم؟

موسی کسی بود که خدا وی را برگزید تا رحمت خویش را شامل حالش سازد. فرعون کسی بود که خدا او را برای سنگ‌دل شدن برگزید. او رحمت را دریافت نکرد (آیه‌های ۱۷-۱۸). برای درک آنچه که در اینجا روی می‌دهد، لازم است به گزارش خروج مراجعه نماییم.

۷- خروج ۴:۲۱؛ ۷:۳؛ ۱۰:۱ را بخوانید. چه کسی دل فرعون را سخت ساخت؟

• خروج ۱۵:۸ و ۱۹؛ ۷:۹ و ۱۷ و ۲۷ را بخوانید. چه کسی دل فرعون را سخت ساخت؟

همه این عبارات درست هستند! پولس قبلاً در رومیان ۲۴:۱ در موردش سخن گفته بود، مردم در دل خود خدا را رد کردند، و از این رو خدا هم آنان را تسلیم تصمیمی که خودشان گرفته بودند [یعنی رد کردن خدا] نمود. اینکه خدا دل فرعون را سخت ساخت بدین معنی است که وی را "تسلیم" سرسختی خودش کرد. خدا به فرعون چیزی را داد که خودش انتخاب کرده بود، دلی سخت.

تعلیم این است: خدا کسانی را سنگدل می‌سازد که می‌خواهد سنگدل کند. و همه کسانی که وی سنگدل می‌سازد، خودشان می‌خواهند که سنگدل شوند.

واژه نامه

غضب (آیه ۲۲): خشم برحق خدا نسبت به گناه.

امت‌ها (آیه ۲۴): غیریهودیان.

بقیت (آیه ۲۷): گروه کوچکی از کل یک مجموعه.

سدوم، غموره (آیه ۲۹): دو شهری که به سبب گناهانشان مورد داوری خدا قرار گرفتند و نابود شدند (نگاه کنید به پیدایش ۱۹).

📖 **تحقیق**: رومیان ۱۹:۹-۲۹ را بخوانید.

۸- خواندن آیه‌های ۱۹-۲۱، در موارد زیر چه چیزهایی را به ما یادآوری می‌کنند:
• در مورد خدا؟

• در مورد خودمان؟

📖 کاربرد

۹- تعلیم رومیان ۱:۹-۲۹ چگونه:
• در پرستش خدا یاری‌مان می‌دهد؟

• فروتن مان می‌سازد؟

• ما را به نجات غیرمسیحیان امیدوار می‌سازد؟

• به ما اطمینان می‌بخشد که به آسمان خواهیم رسید؟

📄 تحقیق: رومیان ۳۰:۹ - ۴:۱۰ را بخوانید.

۱۰- اسرائیل "به عدالت نرسیدند." در نهایت، آنها نتوانستند به داشتن رابطه‌ای درست با خدا دست یابند. چرا این‌طور نشد (۳:۱۰ - ۳۰:۹)؟

واژه نامه

صهیون (۳۳:۹): نام دیگری برای اورشلیم، پایتخت اسرائیل.

غیرت داشتن (۲:۱۰): اشتیاق داشتن در مورد چیزی.

• بر اساس آنچه آیه ۴ می‌گوید، خدا چه راهی تدارک دیده تا داشتن رابطه درست با او ممکن شود؟

← کاربرد

۱۱- هنگامی که کسی نجات می‌یابد، چه کسی مسئول نجات او می‌باشد؟

• هنگامی که کسی نجات نمی‌یابد، چه کسی مسئول نجات نیافتن او می‌باشد؟

۱۲- چگونه می‌توانید از رومیان ۹ استفاده کنید تا موارد زیر را (به ساده‌ترین زبانی که می‌توانید!) به یک دوست مسیحی توضیح دهید ...

• منظور ما از برگزیدگی الاهی چیست؟

• چرا این خبر خوشی برای آنان می‌باشد؟

← شخصی سازی

برگزیدگی الاهی بدین معناست که "آنانی که به آسمان می‌روند، بجز عیسای مسیح، کس دیگری را ندارند تا بپرستند" (دی. جیمز کندی).

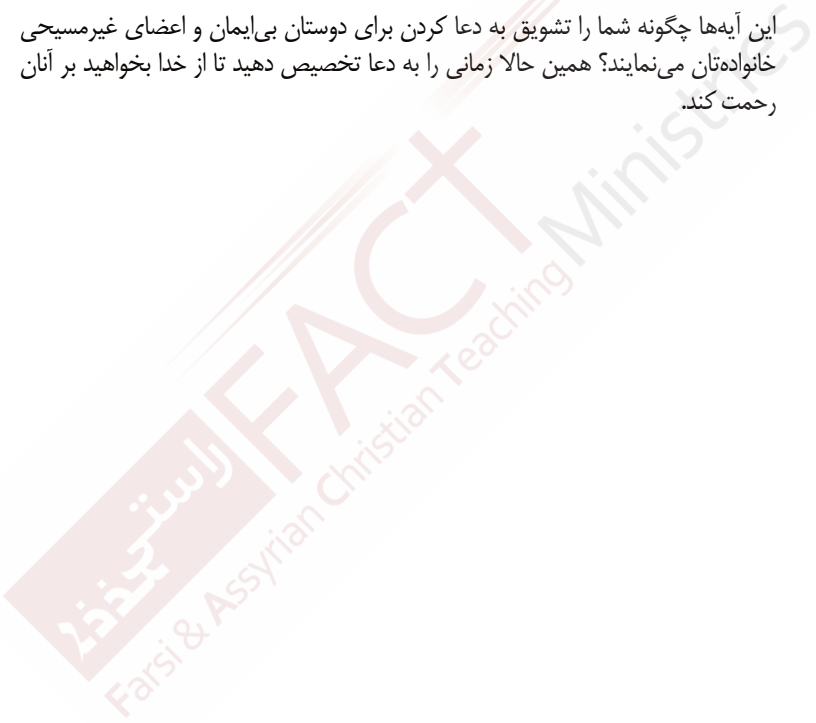
این حقیقت افکار و دعاهای شما در طول این هفته را چگونه شکل خواهد داد؟

دعا کنید

این آیه‌ها چگونه شما را نسبت به هویت خدا [اینکه خدا کیست] دلگرم می‌سازند؟ پاسخ‌هایتان را در قالب ستایش در دعا بر زبان آورید.

این آیه‌ها چه چالش‌ها یا طوفان‌هایی را در وجود شما برانگیخته‌اند؟ در مورد این چیزها، همین حالا زمانی را صرف گفتگو با خدا نمایید.

این آیه‌ها چگونه شما را تشویق به دعا کردن برای دوستان بی‌ایمان و اعضای غیرمسیحی خانواده‌تان می‌نمایند؟ همین حالا زمانی را به دعا تخصیص دهید تا از خدا بخواهید بر آنان رحمت کند.

رومیان ۵:۱۰-۱۱:۳۶

انجیل و اسرائیل

آنچه در جلسه گذشته خواندیم

هیچ قصاص و محکومیتی برای مسیحیان وجود ندارد. برعکس، ما آزادیم تا مطابق رهنمودهای روح القدس زندگی کنیم. ما با متمرکز ساختن ذهن مان بر انجیل، در برابر گناه ایستادگی می‌کنیم.

خدا مسیحیان را به فرزندخواندگی خویش پذیرفته است که مزایای بی‌نظیری را به همراه دارد. او ما را وارد خلقت تازه خویش می‌کند و همه چیز را برای خیریت ما به کار می‌گیرد.

خدا گناه کاران را نجات می‌بخشد. او آنان را برمی‌گزیند تا رحمت خود، رحمتی که استحقاقش را ندارند، به آنان نشان دهد. مردم مسئول گناه خود و رد کردن پیغام انجیل هستند

گفتگو

۱- آیا کسانی یا گروهی وجود دارند که عمیقاً معتقدید هرگز مسیحی نخواهند شد؟ چرا چنین فکر می‌کنید؟

تحقیق : رومیان ۵:۱۰-۲۱ را بخوانید.

۲- به گفته موسی در آیه ۵، یک فرد چگونه می‌تواند نجات یابد؟ چه اشکالی دارد که با این روش به دنبال نجات باشیم؟

واژه نامه

اعتراف (آیه ۹): اقرار به اینکه آنچه باور دارید راست است.

عادل شده (آیه ۱۰): بی‌گناه اعلام شده، کاملاً بی‌گناه.

مخالف (آیه ۲۱): بکندنده، انعطاف ناپذیر.

• در مورد روش متفاوتی برای نجات یافتن، چه چیزی در آیه ۸ می‌گوید؟

• اکنون که عیسی زیست، مُرد، و از مُردگان برخاست، پولس در مورد این روش متفاوت چه چیزی را بطور مشخص‌تر بیان می‌کند (آیه‌های ۹-۱۳)؟

۳-حقایق مندرج در آیه‌های ۹-۱۳ باید ایمان‌داران را به انجام چه کارهایی (آیه‌های ۱۴-۱۵) سوق دهند؟ چرا؟

◀ شخصی سازی

خدا ما را با پیام نجات راهی خدمت کرده است. شاید او ما را به آن سوی دریاها، بالای منبر، یا پیش همسایه روبه‌رویمان بفرستد. اما پای‌های ما زیباست، زیرا مبشر خبرهای خوشی هستیم (آیه ۱۵).

اینکه جزئی از نقشه نجات مردم توسط خدا باشید را یک امتیاز به شمار می‌آورید؟ در این هفته، چطور می‌توانید "پایهایی زیبا" داشته باشید و خبرهای خوش را با دیگران در میان بگذارید؟

↓ جستجوی بیشتر:

در آیه‌های ۱۶-۲۱، پولس به پرسش اصلی خود بازمی‌گردد: چرا یهودیان ایمان نیآورده‌اند؟ در آیه‌های زیر، وی چه احتمالاتی را مطرح می‌سازد، و چگونه بدانها پاسخ می‌دهد:

• آیه ۱۸؟

• آیه‌های ۱۹-۲۰؟

پاسخ درست، در آیه ۲۱، چیست؟

↓ تحقیق: رومیان ۱:۱۱-۱۶ را بخوانید.

پولس در آیه ۱ بیان می نماید که خداوند هرگز امت خویش اسرائیل را رد ننموده بود.

۴- چه شواهدی وجود دارد که نشان می دهد خدا آنان را رد نکرده است:
• در زمان حال (آیه ۱)؟

• از تاریخ گذشته اسرائیل (آیه های ۲-۶)؟

۵- به سبب "لغزش" اسرائیل (یعنی رد کردن انجیل توسط ایشان)، چه اتفاقی افتاده است (آیه های ۱۱-۱۲)؟

• ایمان آوردن امتها چه تأثیری بر اسرائیل می گذارد، و چه تأثیری بر خدمت پولس دارد (آیه های ۱۱ و ۱۳-۱۴)؟

پولس معتقد است که اسرائیل، در رابطه با انجیل عیسیای مسیح، وارد سه مرحله خواهد شد:

- انکار، که باعث می شود پیغام انجیل به امتها موعظه شود (آیه های ۱۱-۱۲).
- به غیرت آمدن، غبطه خوردن از اینکه امتها مشمول برکت خدا قرار گرفته اند، و آنها نه. و از این رو برخی از یهود توبه می کنند (آیه های ۱۳-۱۴).
- مرحله آتی، آنجایی که شمار کثیری از یهودیان مسیح را می پذیرند (آیه ۱۵، پولس در آیه های ۲۵-۲۷ در این باره وارد جزئیات بیشتری خواهد شد).

← کاربرد

پولس دارد با «شما ای امت‌ها» حرف می‌زند (آیه ۱۳)، یعنی با کلیسایی که عمدتاً غیریهودی تبارند.

۶- اگر کلیسای شما عمدتاً از غیریهودی تباران تشکیل شده، آیا شما جماعتی هستید که بر مبنای تحقق خواسته‌های خدا از اسرائیل عهد عتیق زندگی می‌کند؟ چگونه؟ و چطور می‌توانید به این روش ادامه دهید؟

• اگر یک یهودی سرسپرده به کلیسای شما نگاه کند، آیا غیرتش برانگیخته خواهد شد تا حاضر شود به انجیل گوش بسپارد؟

← شخصی سازی

اگر لغزش یهودیان طوری نبود که برای همیشه بیفتند (آیه ۱۱)، پس لغزش هیچ‌کس به گونه‌ای نخواهد بود که نتواند سر پا بایستد.
آیا فکر می‌کنید کسانی هستند که حتی دست خدا هم به آنها نمی‌رسد و آنها را به حال خودشان رها کرده است؟ این رویکرد را چگونه می‌توانید به زیر سؤال کشیده، و تضعیف کنید؟
آیا زندگی‌تان به گونه‌ای هست که مردم با مشاهده برکاتی که دارید و از آنها لذت می‌برید، به آن غبطه بخورند؟ آیا در صدد برخواهند آمد تا بفهمند شما چه دارید که آنان از وجودش برخوردار نیستند؟

↓ تحقیق : رومیان ۱۷:۱۱-۳۲ را بخوانید.

در تصویر ارایه شده، درخت زیتون قوم خداست. شاخه‌های طبیعی اسرائیل هستند؛ شاخه‌های وحشی (= بری) هم امت‌ها می‌باشند.

۷- پولس از مسیحیان غیریهودی تبار انجام دادن و یا انجام ندادن چه کاری را خواهان است؟

• آیه‌های ۱۸-۲۱

واژه نامه

پیوند گشتن (آیه ۱۷): فرایندی که طی آن شاخه‌ای از یک گیاه را به گیاهی دیگر متصل می‌کنند و شاخه پیوند شده، خوراکش (شیره) را از ریشه گیاه دیگر می‌گیرد.

• آیه ۲۲

• آیه‌های ۲۳-۲۴، باید به چه چیزی ایمان داشته باشند؟

۸- پولس دید خدا به اسرائیل را چگونه توصیف می‌کند (آیه ۲۸)؟

← کاربرد

۹- این قضیه چطور باید دیدگاه ما را به یهودیانی که به مسیح ایمان نیاورده‌اند، شکل دهد؟ چه تفاوت عملی‌ای باید در فرد فرد شما و نیز در کلیساهای تان به وجود بیاورد؟

↓ تحقیق : رومیان ۱۱: ۳۳-۳۶ را بخوانید.

۱۰- پولس در اینجا خدا را به خاطر چه چیزی حمد می‌گوید؟

۱۱- تبلور این پرستش خودجوش در انتهای فصل‌های ۹-۱۱، چرا حایز اهمیت است؟

← کاربرد

۱۲- ۱:۹-۵ را دوباره بخوانید. وقتی این آیه‌ها را کنار ۱۱:۳۳-۳۶ می‌گذارید، درک پولس از عمل مقتدرانه خدا در امر برگزیدگی قومش، چه تأثیری بر خود او می‌گذارد؟

• این مطلب چطور می‌تواند واکنش ما را به حقایق مطرح شده در رومیان ۹-۱۱، شکل دهد؟

← شخصی سازی

آیه‌های ۳۳-۳۶ به ما نشان می‌دهند که هنگامی که خدا را می‌پرستیم، این پرستش، بر حقیقت مربوط به خدا استوار است. به عبارت دیگر، از یک طرف، هیچ حقیقتی نیست که بررسی و مطالعه آن نتواند ستایش و حمد را در ما برانگیزاند و از طرف دیگر، برای ستایش کردن خدا، لازم نیست همه چیز را در مورد وی و نقشه‌هایش فهمیده باشیم. با خواندن فصل‌های ۹-۱۱ به نظر شما لازم است در مورد چه چیزی فکر کنید و با چه موضوعی کلنچار بروید؟
چطور یقین حاصل می‌کنید که حتی در حین کلنچار رفتن با این حقایق، همچنان در حال پرستش خدا هستید؟

↑ دعا کنید

خدا را شکر کنید برای ...

اعتراف کنید به ...

درخواست کمک کنید برای ...

آنچه در جلسه گذشته خواندیم

خدا مسیحیان را به فرزندخواندگی خویش پذیرفته است که مزایای بی نظیری را به همراه دارد. او ما را وارد خلقت تازه خویش می کند و همه چیز را برای خیریت ما به کار می گیرد.

خدا گناه کاران را نجات می بخشد. او آنان را برمیگزیند تا رحمت خود، رحمتی که استحقاقش را ندارند، به آنان نشان دهد. مردم مسئول گناه خود و رد کردن پیغام انجیل هستند

در نقشه خدا هم نجات یهودیان ترسیم شده، و هم نجات غیریهودیان. واکنش درست به نقشه مقتدرانه برگزیدگی الاهی این است که حکمت و قدرت وی را بستاییم.

گفتگو

۱- اگر قرار بود رویکرد مسیحی به زندگی را در یک جمله خلاصه کنید، چه می گفتید؟

تحقیق: رومیان ۱:۱۲-۲ را بخوانید.

۲- پولس "از برادرانش" «یعنی هم کیشان مسیحی اش» استدعای انجام چه کارهایی را دارد؟ هر یک چه معنایی دارند؟

واژه نامه

• آیه ۱

معقول (آیه ۱): می توان آن را
"منطقی" یا "روحانی" نیز ترجمه کرد.

۳- پولس در این آیه‌ها چه انگیزه‌ای برای سخت‌کوشی در زندگی مسیحی ارایه می‌کند؟

← کاربرد

۴- ما چگونه مسیح را می‌پرستیم؟ چرا این پرستش هم مهیج است و هم چالش برانگیز؟

↓ تحقیق : رومیان ۱۲: ۳-۸ را بخوانید.

«بهره ایمان» به معنای «اندازه ایمان» نیست، بلکه منظور «معیار ایمان» است. پولس دارد در مورد این واقعیت سخن می‌گوید که مسیحیان به نیازشان برای نجات توسط مسیح واقف‌اند، و می‌دانند که به وسیله او نجات یافته‌اند. هیچ‌یک از ما لیاقت آن را ندارد که خدا او را محبت نماید، با این حال او همه ما را به طور کامل محبت می‌نماید.

۵- این در فهم معنای «به اعتدال فکر کردن» چه کمکی به ما می‌کند (آیه ۳)؟

۶- چه نگرش دیگری باید نسبت به خودمان داشته باشیم (آیه‌های ۵-۶ الف)؟

• با چیزهایی که خدا به ما عطا فرموده، باید چکار کنیم (آیه‌های ۶ ب-۸)؟

📄 تحقیق: رومیان ۹:۱۲-۲۱ را بخوانید.

۷- در روابطمان با افراد زیر، چگونه این آیه‌ها معنای "قربانی زنده" بودن را نشان می‌دهند:

واژه نامه

• آنانی که درون کلیسا هستند (آیه‌های ۹-۱۶)؟

بی‌ریا (آیه ۹): اصیل، واقعی.

برکت طلبیدن (آیه ۱۴): در پی انجام کارهای خوب بودن.

در چیزهای بلند فکر کردن (آیه ۱۶): تشنه جلال دادن خود بودن.

• آنانی که به کلیسا جفا می‌رسانند (آیه‌های ۱۷-۲۱)؟

📄 تحقیق: رومیان ۱:۱۳-۷ را بخوانید.

۸- این آیه‌ها در مورد اینکه چطور می‌توانیم در روابطمان با حکومت، خدا را خشنود سازیم، چه چیزهایی را به ما نشان می‌دهند؟

↓ جستجوی بیشتر:

آیا حرف پولس این است که مسیحیان باید در هر موقعیتی تسلیم اراده حکومت باشند، و هر فرمانی را [بدون چون و چرا] اجرا کنند؟

• متی ۲۱:۲۲ را بخوانید

در رومیان ۷:۱۳، پولس کلمات عیسی را بازگو می‌کند. عیسی در باره آنچه باید به "قیصر" (حکومت) داد، و آنچه نباید داد چه می‌گوید؟

به خاطر داشته باشید که حکومت «خادم خداست» (رومیان ۴:۱۳). [حکومت] ارباب خدا نیست، و مستحق این نمی‌باشد که تسلیم و سرسپردگی اول خودمان را بدان اختصاص دهیم. ما خدا را می‌پرستیم، نه حکومتی را که خدا مقرر داشته.

• خروج ۱۷:۱ و دانیال ۳: ۴-۶ و ۷: ۶ و اعمال ۵: ۲۹ را بخوانید

در باب وظیفه یک مسیحی در تسلیم شدن به اوامر حکومت، این قسمت‌های کتاب مقدس چه محدودیت‌هایی را قائل می‌شوند؟

↓ تحقیق: رومیان ۸:۱۳-۱۴ را بخوانید.

۹- آیه‌های ۸-۱۰ به ما در مورد نحوه واقعی محبت کردن به اطرافیانمان، چه چیزی می‌گویند؟

• چرا گاهی این کار برای کسانی که سعی داریم محبت‌شان کنیم، نامأنوس است؟

۱۰- مسیحیان باید چه دیدگاهی داشته باشند و این دیدگاه، چه تفاوتی ایجاد خواهد کرد (آیه‌های ۱۱-۱۴)؟

← کاربرد

۱۱- مشخصاً در طول این هفته، چطور می‌توانید به عنوان یک انسان، با از خودگذشتگی بیشتری [جانفشانانه‌تر] زندگی کنید:

• در قبال دیگر اعضای کلیسای تان؟

• در قبال افراد اجتماع تان؟

• در روابط خود با حکومت یا دولت؟

۱۲- چگونه می‌توانیم برای این‌طور زندگی کردن، به ویژه در زمان‌های سختی نیز، همدیگر را تشویق نماییم؟

↑ دعا کنید

به صورت گروهی، در رحمت خدا بر صلیب تعمق کنید و او را به خاطر کاری که آنجا به انجام رسانید، ستایش نمایید.

در مورد نگرش تان نسبت به موارد زیر دعا کنید:

- خودتان
- کلیسای تان
- حکومت و جامعه تان.

آنچه در جلسه گذشته خواندیم

خدا گناه کاران را نجات می‌بخشد. او آنان را برمی‌گزیند تا رحمت خود، رحمتی که استحقاقش را ندارند، به آنان نشان دهد. مردم مسؤل گناه خود و رد کردن پیغام انجیل هستند

در نقشه خدا هم نجات یهودیان ترسیم شده، و هم نجات غیریهودیان. واکنش درست به نقشه مقتدرانه برگزیدگی الاهی این است که حکمت و قدرت وی را بستاییم.

به خاطر رحمتی که خدا نسبت به ما دارد، ما همچون قربانی تسبیح زندگی می‌کنیم؛ این حقیقت دیدگاه ما را نسبت به خودمان، محبت‌مان نسبت به کلیسا و زندگی کردن‌مان در جامعه را عوض می‌کند.

گفتگو

۱- چه چیزی باعث مشاجرات و جدایی‌هایی در کلیساها می‌شود که قابل اجتناب هستند؟

تحقیق

در رومیان ۱-۱۱، پولس انجیل را تشریح کرده است: ما تنها به واسطه فیض و تنها از طریق ایمان و تنها به خاطر مسیح، در نظر خدا عادل شمرده می‌شویم. اگر انجیل را به طور کامل بفهمیم (فصل‌های ۱-۵) و انجیل را تجربه کنیم (فصل‌های ۶-۸) نتیجه‌اش داشتن یک

واژه نامه

عزیز نمی‌دارد (۱۴ : ۶) : شرکت نمی‌کند.

بنای یکدیگر (۱۴:۱۹): همه بنا و تشویق شوند.

زندگی شادمانه و همراه با شکرگزاری خواهد بود. در فصل‌های ۱۲-۱۳، پولس این زندگی سرشار از محبت را تشریح کرده و گفته که چطور روابط ما را دست‌خوش دگرگونی خواهد ساخت.

اکنون، در فصل ۱۴ وی همه گفته‌هایش را در موردی بسیار خاص، یعنی مشکلی که در درون جماعت ایمان‌داران روم بروز یافته بود، به کار می‌گیرد.

رومیان ۱:۱۴-۱:۱۵ را بخوانید.

پولس در اینجا دو گروه موجود در کلیسا «ایمان داران "قوی" و "ضعیف" را مورد خطاب قرار می دهد.

۲- اختلاف نظر میان آنها چیست؟

• آیه های ۲-۳

• آیه ۵

• آیه های ۱۴ و ۲۰

• آیه ۲۱

۳- این چه کمکی به درک منظور پولس از "ضعیف" و "قوی" می کند؟

↓ جستجوی بیشتر:

جالب خواهد بود که این منازعه را با مورد دیگری که در کلیسای قرتس به وقوع پیوسته بود، مقایسه نمایید.

اول صرّتیان ۱:۸-۱۳ را بخوانید.

مسیحیان قرتس در مورد چه چیزی بحث می کردند؟

ایمان داران "ضعیف" نگران چه بودند، و ایمان داران "قوی" چه درکی داشتند؟

پس مشکل ایمان داران ضعیف و قوی در قرتس، با مشکل کلیسای روم چه تفاوتی داشت؟

۴- ایمان داران ضعیف و قوی معمولاً چه نظری در مورد یکدیگر دارند (آیه ۳)؟

آیه‌های ۳-۱۲ عمدتاً انتقاد پولس از دیدگاه ایمان داران ضعیف است، در حالی که مخاطب او در آیه‌های ۱۳-۲۱ عمدتاً ایمان داران قوی هستند.

۵- به گفته پولس، ایمان داران ضعیف، هنگامی که مسیحی دیگری را برای انجام عملی که از نظر ایشان ممنوع است، محکوم می کنند چه چیزی را از یاد می برند؟

• آیه ۱

• آیه ۳

• آیه ۴

• آیه‌های ۵-۸

• آیه‌های ۱۰-۱۲

← کاربرد

۶- زمانی که خود را در حال داوری کردن رفتار یک مسیحی دیگر می‌یابیم، پولس به ما تعلیم می‌دهد که چه فکری داشته باشیم و چه اقدامی کنیم؟

← شخصی سازی

آیا بیشتر مایل هستید که همه موضوعات را اموری بحث برانگیز ببینید؛ یا اینکه اصلاً هیچ موضوعی برای تان ارزش بحث را ندارد؟

آیا در زندگی تان جنبه‌ای وجود دارد که در آن، شاید خود را یک ایمان‌دار ضعیف می‌بینید (انجام این کار مستلزم خودآگاهی بسیار زیادی است)؟ اگر چنین است، امکان دارد در معرض فراموشی چه نکته‌ای قرار گرفته باشید؟ چگونه موضع خودتان را در کمال فروتنی بررسی خواهید کرد؛ و چه دیدگاهی باید نسبت به آنانی که بر سر این موضوع با شما هم عقیده نیستند، داشته باشید؟

تحقیق

۷- اولویت ایمان‌دار قوی باید چه چیزی باشد (آیه ۱۳)؟

پولس برای توضیح منظورش، از موضوع خوردن گوشت استفاده می‌کند. او یک ایمان‌دار "قوی" است، یعنی می‌داند که هیچ گوشتی نجس نیست. وی آزاد است که هرچه دلش می‌خواهد، بخورد. ولی این کار را نمی‌کند، و مسیحیان قوی کلیسای روم نیز نباید چنین کنند.

۸- چرا نباید این کار را بکنند (آیه‌های ۱۴ - ۲۱)؟

پولس خاطر نشان ساخته که مواقعی هست که وجدان فرد مسیحی او را از انجام کاری منع می‌کند که در کلام خدا به هیچ وجه انجام آن کار منع نشده است.

۹- اگر آنچه این مسیحیان می‌کنند اشتباه نیست، پس ایراد آنها در چه چیزی می‌تواند باشد!

۱۰- ۱:۱۵ اولویت مسیحیان قوی را چگونه خلاصه می‌کند؟

← کاربرد

۱۱- اگر [و به هنگامی که] مسیحی دیگری، کاری را که ما انجامش را بدون اشکال می‌بینیم، اشتباه می‌پندارد، پولس به ما تعلیم می‌دهد که باید چه فکری داشته باشیم و چه اقدامی کنیم؟

۱۲- "موضوعات بحث برانگیز" در کلیسای شما کدامها هستند، موضوعاتی که خواه ایمان‌داری "ضعیف" باشید یا "قوی"، لازم است سخنان پولس را در موردشان به کار ببندید؟ ایمان‌داران قوی و ضعیف چطور ممکن است در این موضوعات مرتکب اشتباه شوند؟

◀ شخصی سازی

زمانی که پای موضوعی به میان می‌آید که اعضای کلیسای تان در موردش با شما مخالف هستند، آیا شما ایمان‌داری "قوی" هستید؟
بجای بهره بردن از آزادی خود جهت لذت یا آسایش شخصی، محدود کردن آزادی‌مان به منظور حمایت از یک ایمان‌دار ضعیف، به چه می‌ماند؟ برای انگیزه دادن به خودتان در راستای محبت کردن به برادران و خواهران ضعیف، از انجیل چگونه استفاده می‌کنید؟

↑ دعا کنید

از خدا بخواهید همه مواردی را که در آنها ایمان‌داران "ضعیفی" هستید، به شما نشان بدهد. به همه دیدگاه‌های محکوم‌کننده‌ای که نسبت به برادران و خواهران مسیحی خویش داشته‌اید، اعتراف کنید.

از خدا بخواهید کمک‌تان کند تا هروقت لازم شد، ایمان‌دار قوی‌تری باشید که با محبت عمل می‌کند. به خدا بگویید که محتاج کمک او در مورد روش‌هایی هستید تا بتوانید از آزادی‌تان در جهت بنای دیگر مسیحیان استفاده کنید.

برای کلیسای تان دعا کنید تا همگی در انجیل متحد باشید و هنگام پرداختن به موضوعات بحث برانگیز، خداپسندانه عمل کنید.

رومیان ۱:۱۵-۱۶:۲۷

خدمت و مأموریت

آنچه در جلسه گذشته خواندیم

در نقشه خدا هم نجات یهودیان ترسیم شده، و هم نجات غیریهودیان. واکنش درست به نقشه مقتدرانه برگزیدگی الهی این است که حکمت و قدرت وی را بستاییم.

به خاطر رحمتی که خدا نسبت به ما دارد، ما همچون قربانی تسبیح زندگی می‌کنیم؛ این حقیقت دیدگاه ما را نسبت به خودمان، محبت‌مان نسبت به کلیسا و زندگی کردن‌مان در جامعه را عوض می‌کند.

ما نباید مسیحیان دیگری را که مانند ما عمل نمی‌کنند، داوری نماییم؛ و باید مراعات حال آنانی را بنماییم که آنچه را که ما معتقدیم که در انجامش آزادی داریم، انجام نمی‌دهند.

گفتگو

۱- به نظر شما خدمت مؤثر انجیل چه چیزهایی را شامل می‌شود؟

تحقیق: رومیان ۱:۱۵-۱۳ بخوانید.

۲- در پس آیه‌های ۱-۲ چه اصل اخلاقی‌ای نهفته است؟

• عیسی از چه جهت والاترین نمونه چنین زندگی‌ای است (آیه ۳)؟

۳-آیه‌های ۳-۴ در مورد نقشی که باید کلام خدا در زندگی و در کلیساهای ما داشته باشد، چه تعلیمی می‌دهند؟

۴-در آیه‌های ۵-۱۳، پولس در مورد اتحاد منحصر به فردی که کلیساها دارند، حرف می‌زند. آیه‌های ۵-۷ در مورد نحوه شکل‌گیری اتحاد مسیحی چه چیزی به ما می‌گویند؟

← کاربرد

۵- اصل مندرج در آیه‌های ۱-۲ در موارد زیر چگونه می‌تواند کاربرد پیدا کند:

• منابع مالی شما؟

• روابط شما؟

• انتخاب محل زندگی شما؟

◀ شخصی سازی

اصل رومیان ۱:۱۵ فراگیر است چون در همه زمینه‌های زندگی، و در مورد هر کس که ملاقاتش می‌کنیم، کاربرد پیدا می‌کند.

این اصل را به طور اخص چطور می‌توانید در مورد خودتان به کار ببندید؟ آیا چیزی در شما هست که باید تغییر کند، یا باید شروع به انجامش نمایید؟

همچون همیشه، در خدمت پولس و در کتاب رومیان، انگیزه و نمونه‌ای که برای زندگی داریم، شخص عیسیای مسیح است.

چگونه از انجیل استفاده می‌کنید تا به جای خشنود ساختن خودتان، زندگی خود را در جهت خدمت به دیگران برانگیخته و شکل دهید؟

واژه نامه

تحقیق : رومیان ۱۵:۱۴-۲۴ را بخوانید.

۶- در اینجا پیرامون خدمت بشارتی پولس چه چیزهایی یاد می‌گیریم؟

به جا آوردن کهانت (آیه ۱۶):
به عنوان کاهنی که هدایایی را
به خدا تقدیم می‌کند، پولس هم
غیریهودیانی را که مسیحی شده‌اند،
به خدا تقدیم می‌نماید.

مقدس شده (آیه ۱۶): پاک شده.

الیرکون (آیه ۱۹): ناحیه بالکان در
جنوب شرقی اروپا.

• به نظر شما چه چیزی برای همه مسیحیان امروزی کاربرد دارد؟

📌 جستجوی بیشتر: اول کتاب نیکول ۱:۲-۱۲ را بخوانید.

فصلین
انتخابی

بر مبنای این آیه‌ها، بشارت مؤثر انجیل و رهبری کلیسا مستلزم چه چیزهایی است؟
چه چیزی به این خدمت مادام‌العمر و ایثارگرانه انگیزه لازم را می‌بخشد (آیه‌های ۴ و ۶)؟

📌 تحقیق: رومیان ۱۵:۲۳-۳۳ را بخوانید.

۷- پولس خوانده شده بود تا مأمور تأسیس کلیساها شود. اینکه او زمان کافی برای گردآوری پول و تحویل دادن آن به کلیساهای فقربزه اورشلیم پیدا کرد، از چه جهت قابل ملاحظه است؟

واژه نامه

مکادونیه و اخائیه (آیه ۲۶): دو ناحیه از یونان امروزی.

• پولس مسیحیان روم را چگونه به هدیه دادن ترغیب می‌سازد؟

۸- مسیحیان روم چگونه می‌توانند در جد و جهدهای پولس شریک شوند (آیه ۳۰)؟ چرا این کار هیجان‌انگیز است؟

📌 تحقیق: رومیان ۱:۱۶-۲۴ را بخوانید.

۹- آیه‌های ۱-۲۳ تصاویری اجمالی از زندگی کلیساهای اولیه در اختیار ما قرار می‌دهند. این آیه‌ها در موارد زیر چه پیشنهادهایی برای ما دارند:
• خدمت زنان؟

واژه نامه

سپردن (آیه ۱): معرفی کردن.

رسولان (آیه ۷): در اینجا منظور

پولس صرفاً "فرستادگان" است، یعنی مپیونرها (نه صرفاً آنانی که به وسیله مسیح برگزیده شده‌اند تا با اقتدار وی موعظه کنند).

• تنوع در کلیسا؟

• ساختار کلیسا؟

• مخاطرات کلیسا؟

← کاربرد

۱۰- بر مبنای این دو فصل، چه خدمات متنوعی وجود دارند که کلیسا باید مشغول انجام آنها باشد؟

• در پرتو مشاهداتان، جماعت کلیسایی خود و شخص خودتان را مورد ارزیابی قرار دهید.

تحقیق: رومیان ۱۶: ۲۵-۲۷ را بخوانید.

۱۱- اینها واپسین کلمات این نامه شگفت انگیز هستند. این آیه‌ها چطور چندین مضمون اصلی رساله را در خود خلاصه می‌کنند؟

کاربرد

۱۲- مدت زمانی را که در هفت جلسه گذشته صرف مطالعه رومیان ۸-۱۶ کردید مرور کنید. یکی از نکات دل‌گرم کننده‌ای را که خداوند شخصا از طریق همین قسمت از کلامش با شما و کلیسای تان در میان گذاشت، انتخاب کنید.

• یکی از چالش‌هایی را که احساس می‌کنید خداوند پیش روی شما و کلیسای تان قرار داده، انتخاب کنید.

شخصی سازی

در حالی که مطالعه بخش دوم رومیان [فصل‌های ۸-۱۶] شما را به هیجان آورده و به چالش می‌کشد، روح القدس چگونه باعث تحول در زندگی تان شده است؟ از چه جهت لازم است از روح القدس بطلبید که به متحول ساختن شما ادامه بدهد؟

دعا کنید

پاسخ‌های تان به پرسش دوازده و (در صورتی که اشکالی ندارد) بخش شخصی سازی بالا را با یکدیگر در میان بگذارید، و از آنها به عنوان مبنایی برای دعای گروهی خود استفاده نمایید.

در پرتو رحمت خدا راهنمای رهبر گروه

راستین حفظ

Farsi & Assyrian Christian Teaching Ministries

راهنمای رهبر گروه

مقدمه

گروه‌تان افرادی ساکت هستند، شاید بخواهید زمان بیشتری را صرف گفتگوی آغاز جلسه نمایید. اگر وقت‌تان محدود است، می‌توانید بخش جستجوی بیشتر را حذف کنید، یا از آنها بخواهید به این پرسش‌ها در خانه پاسخ دهند. آیا نمی‌توانید از بررسی کتاب مقدس نتیجه کافی بگیرید؟ خوب، بعضی از بررسی‌ها حاوی تکلیف‌های اضافی اختیاری هستند. به عنوان رهبر گروه، می‌توانید موضوعات مورد بررسی را بر اساس نیازهای گروه‌تان انتخاب کرده، تطبیق دهید.

رهبری کردن گروه بررسی کتاب مقدس می‌تواند به کنار هم جمع کردن تعدادی گربه شبیه باشد، هر کسی ممکن است در مورد عبارت مورد بررسی ایده‌ای داشته باشد، و هرکس می‌خواهد به روش خودش تحقیق کند. اما یک رهبر خوب فراتر از کسی است که این بحث را داوری می‌کند. شما قرار است:

پس راهنمای رهبر گروه، حاوی چه مطالبی است؟

• عبارت مورد بررسی را خوب بفهمید و به آن جهت بدهید. اما در عین حال ...

اصلی‌ترین رکن دفترچه راهنمای رهبر گروه این است که در درک نکات اصلی آیه‌های مورد مطالعه، و همچنین چگونگی به کارگیری آنها، به شما کمک می‌کند. این راهنما هم مانند راهنمای پرسش‌ها، برای هر جلسه بخش‌های مهمی دارد که به قرار زیر هستند:

• اعضای گروه‌تان را تشویق کنید و تعلیم دهید که آنان نیز به نوبه خود این چنین کنند. اگر فقط اطلاعاتی را که در دفترچه راهنمای رهبر گروه آمده، به سادگی در اختیار آنان قرار دهید، شما فقط لقمه را جویده و در دهان آنان نهاده‌اید. از این دام بر حذر باشید. سپس ...

ایده اصلی

یکی دو جمله کلیدی، سرخ اصلی جلسه را به دست شما می‌دهد. این همان چیزی است که شما باید هدف خود قرار دهید تا پیش از ترک گروه در ذهن اعضا جا بیندازید. و این نکته‌ای است که هر وقت بحث به انحراف کشیده شد، باید دوباره گروه را به آن برگردانید.

• اطمینان حاصل کنید که تا پیش از پایان یافتن جلسه بررسی کتاب مقدس، همه افراد گروه ارتباط قسمت مورد مطالعه را با خودشان درک کرده باشند. همه شما در پرتو چیزهایی که یاد می‌گیرید، چه تغییراتی باید در زندگی خویش ایجاد نمایید؟ و سرانجام ...

خلاصه

بازنگری کلی آیه‌ها، و از جمله شماری از اطلاعات تاریخی به عنوان پیش‌زمینه.

• گروه را تشویق کنید که در باره آموخته‌ها و بحث‌های مطرح شده دعا کنند.

گروه بررسی کتاب مقدس شما، گروهی منحصر به فرد است، و احتمالاً خودتان بهتر از هر کسی با ظرفیت‌ها، پیشینه و شرایط افرادی که رهبری می‌کنید آشنایی دارید. به همین دلیل است که ما این دفترچه راهنما را با تعدادی ویژگی‌های اختیاری طراحی کرده‌ایم. اگر اعضای

تکلیف اضافی اختیاری

پرسش‌هایی اختیاری در نظر گرفته می‌شود (نگاه کنید به ☑ در راهنمای پرسش‌ها) تا به شما کمک کنند در رسیدن به پاسخ صحیح، اعضای گروه‌تان را یاری نمایند.

معمولاً این بخش، فعالیتی مقدماتی است که به مضمون اصلی بررسی کتاب مقدس گره خورده، و به منظور "آب کردن یخ" آغاز جلسه طراحی شده است. یا ممکن است به عنوان "تکلیف خانه" در نظر گرفته شود تا اعضای گروه در طول هفته با آن کلنجار بروند.

↓ جستجوی بیشتر

این پرسش‌ها عموماً اعضای گروه را به قسمت‌های دیگر کتاب مقدس که با آیه‌های مورد بررسی شما مرتبط هستند، ارجاع می‌دهند. آنها پرسش‌های ببرد بخوری هستند که در مشاهده انطباق آیه‌های مورد بررسی با "تصویر بزرگ" کل کتاب مقدس، به گروه‌تان کمک می‌کنند. این بخش‌ها **اختیاری** هستند، تنها زمانی از آنها استفاده کنید که وقت به اندازه کافی دارید. به خاطر داشته باشید که بهتر است تنها یک مورد را در متن درک کرده باشید و جلسه را سر وقت تمام کنید، تا اینکه سعی کنید همه چیز را به زور در ذهن اعضا انباشته کنید.

پس بیاید نگاهی به بخش‌های گوناگون دفترچه راهنمای گروه بیندازیم:

↔ گفتگو

هر جلسه با یک پرسش بحث برانگیز آغاز می‌شود که مبنای آن نقطه نظرات و یا تجربیات گروه می‌باشد. پرسش مزبور بدین منظور طراحی شده که اعضا در مورد موضوع اصلی جلسه بررسی کتاب مقدس، گفتگو و تعمق کنند.

↓ تحقیق

اولین چیزی که لازم است شما و اعضای گروه‌تان بدانید، این است که این بخش از کتاب مقدس درباره چه موضوعی است، یعنی پرسش‌ها چه هدفی را دنبال می‌کنند. اما مراقب باشید، اعضا ممکن است بر اساس تجربیاتی که در گذشته داشته و یا تعالیمی که گرفته‌اند، و بدون اینکه اصلاً به موضوع مورد بحث جلسه رجوع نمایند، جواب‌هایی بدهند. باعث تعجب است که اغلب می‌توان یک جلسه مطالعه کتاب مقدس را به پایان رسانید بدون آنکه کسی به کتاب مقدس مراجعه کرده باشد! اگر در پاسخ به پرسشی وامانده‌اید، بخش "راهنمایی برای پرسش‌ها" در دفترچه راهنمای رهبر گروه شما را کمک خواهد کرد. همین جواب‌ها هستند که گروه شما را هدایت می‌کنند. هدف از در میان گذاشتن این اطلاعات آن نیست که آنها را برای افراد گروه بخوانید، در شرایط ایده‌آل خواست شما باید این باشد که آنان پاسخ پرسش‌ها را خودشان از کتاب مقدس پیدا کنند. گاهی به منظور پیگیری مسئله،

← کاربرد

می‌خواهیم تشویق‌تان کنیم که روی کاربرد کلام، وقت بیشتری بگذارید، چون در غالب اوقات این قسمت به عنوان ضمیمه انتهایی جلسه تلقی می‌شود. در دفترچه راهنمای رهبر گروه، بخش‌های کاربرد با بخش‌های تحقیق درآمیخته‌اند.

امیدواریم که اعضای گروه متوجه شوند که کاربرد، بخشی اختیاری و اضافی نیست، بلکه کل هدف از بررسی کتاب مقدس را تشکیل می‌دهد. ما بررسی کتاب مقدس را با این منظور انجام می‌دهیم که زندگی‌مان در سایه چیزهایی که از کلام خدا می‌شنویم، عوض شود. اگر بخش کاربرد را از قلم بیندازید، هدف بررسی کتاب مقدس عقیم مانده است.

این پرسش‌ها حاوی درس‌های عملی هستند که

می‌توانیم از آیه‌های کتاب‌مقدسی مورد بررسی، یاد بگیریم. می‌توانید مرور کنید که تا اینجای کار چه چیزهایی آموخته‌اید، و در مورد تفاوت‌های کاربردی که این آموخته‌ها باید در کلیسای تان و زندگی تان ایجاد کنند، بیندیشید. اعضای گروه این فرصت را به دست می‌آورند تا درباره چیزهایی که شخصا یاد گرفته‌اند، تبادل نظر کنند.

◀ شخصی سازی

این کار را می‌توان در خانه انجام داد، اما ارزش را دارد که در خلال بررسی، چند دقیقه‌ای را در سکوت صرف تعمق نمایید و هر کس در دل خود فکر و دعا کند که چه چیزهایی لازم است در زندگی‌اش عوض شود. آیا بهتر نیست که در ابتدای جلسه بعد، اندک زمانی را صرف شنیدن از اعضا بکنید و بگذارید یافته‌هایشان همدیگر را تشویق کنند یا به چالش وادارند تا کاربرد را در صدر اولویت‌های خویش قرار دهند؟

↑ دعا کنید

در اعمال رسولان ۲۵:۴-۳۰، مسیحیان اولیه هنگامی که در واکنش به جفای رهبران مذهبی پیهود، گرد آمده دعا می‌کردند، از مزمور ۲ نقل قول نمودند. با این حال، امروزه چندان متداول نیست که مسیحیان همچون گذشته، دعاهای خود را بر شالوده حقایق کلام خدا استوار سازند. در نتیجه، دعاهای ما به جای آنکه دلیرانه، همراه با دید و رویا و خدامحورانه باشند، ضعیف و سطحی و خود محورانه هستند.

بخش دعا کنید بر مبنای چیزهایی که از آیه‌های مورد بررسی کتاب‌مقدس یاد گرفته‌اید، بنا شده است. اگر واقعا به آنچه که خدا از طریق کلامش به ما گفته واکنش نشان می‌دادیم، اوقات دعایمان چقدر متفاوت می‌شد.

ایده اصلی

برای مسیحیان هیچ قصاصی [محکومیتی] در بین نیست؛ برعکس، ما آزادیم تا آنطور که روح القدس هدایت‌مان می‌کند، زندگی کنیم. ما این کار را با متمرکز ساختن ذهن‌مان بر حقایق انجیل انجام می‌دهیم.

خلاصه

در رومیان ۷ پولس نشان داده که مسیحیان هنوز با بقایای گناهی که در آنها ساکن است درگیر هستند. ما آنچه را که مایل به انجامش هستیم، نمی‌کنیم. در فصل ۸ پولس نشان می‌دهد که چطور پسر خدا به ما حیات بخشیده است، طوری که به رغم آنکه همچنان مرتکب گناه می‌شویم، برای کسانی که در مسیح هستند، هرگز محکومیتی وجود ندارد چرا که ممکن نیست زیر محکومیت قرار گیرند. سپس وی نشان می‌دهد که چطور می‌توان بر حسب روح زندگی کرد. راه شکست دادن گناه، زندگی کردن با روح القدس است، و ما این کار را با متمرکز کردن ذهن‌مان بر او انجام می‌دهیم. یعنی اجازه می‌دهیم که امور روح القدس، یعنی انجیل، کنترل افکارمان را در دست بگیرد (آیه ۵).

این بررسی (در پرسش ۲) با نگاهی به نیمه اول کتاب رومیان آغاز می‌شود، تا گروه به خوبی بفهمد که پولس بیشتر در مورد انجیل چه مطالبی گفته است. اگر بلافاصله پس از مطالعه هفت فصل اول، مستقیماً از این کتاب راهنما استفاده می‌کنید، می‌توانید پرسش ۲ را نادیده بگیرید.

تکلیف اضافی اختیاری

پیش از شروع مطالعه خود در این جلسه، از تک تک اعضای گروه بخواهید بخشی از رومیان ۱-۷ را انتخاب کنند (این فصل‌ها را به بخش‌هایی تقسیم کنید که به همه اعضای گروه مقداری کافی برسد)، و بعد در ابتدای جلسه چکیده‌ای از تعالیم پولس درباره خدا و انجیل را بیان کنند. می‌توانید تشویق‌شان کنید که تفسیر رومیان نوشته جان استات در مجموعه کتاب‌های The Bible Speaks Today را بخوانند.

راهنمایی برای پرسش‌ها

۱- هنگامی که کار چندان برای انجام دادن ندارید، به چه چیزهایی فکر می‌کنید؟

• به نظرتان، این گویای چه چیزی درباره شماست؟ برای قسمت اول این پرسش هیچ پاسخ درست یا غلطی وجود ندارد. قسمت دوم مردم را به درک این نکته تشویق می‌کند که وقتی هیچ مشغله ذهنی دیگری نداریم، افکارمان به سراغ چیزهایی می‌روند که برای ما اولویت دارند؛ چیزهایی که بزرگ‌ترین دلخوشی‌هایمان آنجا نهفته است. پرسش ۱۰ و آخرین شخصی‌سازی بر مبنای این دو پرسش طراحی شده‌اند.

۲- آیه‌های زیر را بخوانید تا آنچه را پولس در ۱:۸ می‌گوید درک کنید: هدف این پرسش خلاصه کردن تعلیم رومیان ۱-۷ می‌باشد. پس به گروه‌تان اجازه ندهید زمان زیادی را صرف بحث پیرامون جزئیات هر قسمت نمایند، نکته این است که روند اصلی تعلیم پولس در هر بخش را

مشاهده نمود. اگر وقت کم دارید، می‌توانید فقط به چهار بخش از آیه‌های نخست نگاهی بیندازید.

• ۱۸:۱-۲۱: غضب خدا، یعنی خشم تغییرناپذیر و برخشش بر مردمانی ریخته می‌شود که حقیقت مربوط به وی را سرکوب می‌سازند، و به جای او چیزهای دیگر را می‌پرستند.

• ۱:۲-۳ و ۵: کسانی که خودشان را "بهبتر" می‌دانند و بر عادلانی [پارسایانی] که توصیفشان در فصل ۱ آمده است داوری می‌کنند. هیچ‌بهبتر از آنان نیستند، زیرا خودشان نیز بر ضد خدا عصیان کرده‌اند. آنان فکر نمی‌کنند که محتاج طلب رحمت از خدا هستند (توبه، آیه ۵)، پس با غضب وی روبرو خواهند شد.

• ۹:۳-۱۱: هیچکس "عادل" نیست، یعنی هیچ‌کس رابطه درستی با خدا ندارد. طبیعتاً هیچ‌کس نه خدا را درک می‌کند و نه حتی در پی اوست.

• ۲۱:۳-۲۶: توجه: شاید لازم باشد برخی از واژه‌های به کار رفته در این عبارت را توضیح بدهید:

- شریعت: فرامین و معیارهای خدا

- عادل شمرده شده: تبرئه شده، عاری از هر لکه‌ای بر دامن آبروی‌شان

- فدیة: آزادی‌ای که به بهایی خرید شده است

- قربانی کفاره: معنای تحت‌اللفظی‌اش "فروشاندن" است؛ یعنی غضب خدا را برگرداندن و ناعادلان را عادل ساختن «با گناه‌کاران را بی‌گناه یافتن» به واسطه فرستادن پسرش، تا با مرگ خود تاوان

غضب وی را بپردازد.

پس خدا منصف است، او گناه را مجازات کرده و یگانه کسی است که گناه‌کاران را عادل می‌شمارد و آنان را وارد رابطه‌ای درست با خویش می‌سازد.

• ۱:۵-۲: از آنجایی که ما عادل شمرده شده‌ایم، (به جای آنکه دشمنان خدا باشیم) از صلح با خدا برخورداریم؛ ما دوستان خدا محسوب می‌شویم، دسترسی کامل به او داریم؛ و می‌دانیم که روزی در جلال او سهمیم خواهیم شد و در حضور کامل وی به سر خواهیم برد.

• ۵:۶-۷: ایمان، ما را با عیسی متحد می‌سازد (به گونه‌ای که) مرگ او مرگ ما محسوب می‌شود، و چنانکه او از مردگان برخاست، ما هم رستاخیز خواهیم کرد. با مرگ عیسی، طبیعت گناه‌آلود ما نیز مُرد. پس حالا از اسارت گناه آزادیم. می‌توانیم گناه کنیم، اما دیگر مجبور به ارتکاب گناه نیستیم.

• ۲۱:۷-۲۵: با این حال، هنوز هم گناهکاریم. از این رو آنطور که "انسانیت باطنی" ما می‌خواهد، از خدا اطاعت نمی‌کنیم. همچنان به نجات عیسی نیازمندیم.

۳- عبارت "هیچ قصاص نیست" به چه معناست؟
رومیان ۸: ۱ را با واژگان خودتان بازنویسی کنید. به معنای آزاد بودن از هر بدهی یا مکافات است؛ یعنی اینکه هیچ‌کس نمی‌تواند شما را مجرم قلمداد نماید یا متهم سازد؛ اینکه دیگر نیازی نیست از پیگرد یا مجازات واهمه داشته باشید. پس بازنویسی آیه ۸: ۱ می‌تواند چیزی شبیه به این باشد: «هر کس که به عیسی مسیح ایمان داشته باشد، دیگر هرگز لازم نیست از اتهام یا مکافات خدا هراسی به دل راه دهد.»

• حرف پولس این است که اصلاً "هیچ

۵- چه کاری از دست شریعت (یعنی: تلاش برای اطاعت از فرمان‌های خدا) ساخته نیست، و چرا (آیه ۳)؟ به خاطر داشته باشید که آیه ۳ در پی اعلانات مهم آیه‌های ۱-۲ می‌آید. بنابراین شریعت (که در اینجا به معنی دستورهایی خداست) نه وضعیت «عدم محکومیت» را برای ما فراهم می‌آورد، و نه توانایی ایستادگی در برابر گناه را به ما می‌بخشد. به سبب طبیعت گناه‌آلود ما، شریعت ضعیف [فاقد اختیارات لازم] است. ما گناه می‌کنیم؛ و از این رو نمی‌توانیم احکام شریعت را نگاه داریم، و به همین دلیل شریعت نمی‌تواند ما را نجات دهد. از آنجایی که گناه‌کاریم، خوب می‌دانیم که شریعت به جای آنکه قدرت گناه را خنثی سازد، در عمل بر آن می‌افزاید (نگاه کنید به ۷:۷-۸).

• خدا چگونه این مشکل را حل کرد؟

الف: وی پسرش را فرستاد تا انسان شود (در شبیه جسم گناه) و «قربانی گناه» گردد، تا طریقی شود که بواسطهٔ آن دینی را که به خاطر گناه کار بودن بر گردن ما بود، بر صلیب بپردازد.

ب: به خاطر کاری که پسر خدا انجام داد، اکنون می‌توانیم روحش را داشته باشیم (آیه ۴)، روحی که به ما قدرت می‌بخشد تا مطالبات عادلانه شریعت را به جا آوریم. خدا پسرش را فرستاد تا بتواند در پی او روحش را هم برای زدودن زندگی ما از گناه، روانه سازد.

☑ اگر گروه‌تان با این جنبه دوم مشکل دارد:

- یکی از دستاوردهای صلیب این است که مسیحیان هم اکنون می‌توانند روح خدا را که در ایشان ساکن می‌شود، داشته باشند. آنانی که برحسب روح رفتار می‌کنند، حالا قادر به انجام چه کارهایی هستند (آیه ۴)؟
- این کدام‌یک از دستاوردهای اقدام خدا در مورد فرستادن پسرش را نشان می‌دهد؟

قضای در کار نیست“ نه تنها محکومیتی به خاطر گذشته‌مان وجود ندارد، بلکه در زمان حال و آینده‌مان نیز محکومیتی نخواهد بود. چرا این نکته اهمیت دارد؟ [چون] خیلی‌ها تصور می‌کنند که فرد مسیحی تنها به طور موقتی از زیر محکومیت خدا رها می‌شود. اگر به گناهانمان اعتراف کنیم، بخشوده خواهیم شد منوط به اینکه دوباره مرتکب گناه نشویم؛ اما به مجردی که گناه کنیم، باز زیر محکومیت قرار خواهیم گرفت تا زمانی که دوباره اعتراف کنیم. این تصور [اشتباه] بدین معناست که مسیحیان به طور پیوسته عقب و جلو می‌روند، و مدام زیر محکومیت قرار گرفته، دوباره از زیر آن خارج می‌شوند، و زمانی از سوی خدا مورد محبت و پذیرش هستند و زمانی دیگر، خیر.

ولی در واقع، پولس می‌گوید که از همان لحظه‌ای که به مسیح ایمان می‌آوریم، یعنی از زمانی که باور می‌کنیم که وی برای ما مُرد، محکومیت برای همیشه از ما برداشته می‌شود. عملکرد ما، چه خوب و چه بد، بی‌ربط محسوب می‌شوند [یعنی در نجات ما بی‌اثرند] چرا که ما در مسیح هستیم، هیچ اتهامی بر ما وارد نیست، و جز پذیرش و خوش آمدگویی، چیزی در انتظار ما نمی‌باشد.

۴- ”روح حیات“ چه کاری برای پولس و برای همه مسیحیان انجام داده است (آیه ۲)؟ «مرا از شریعت گناه و موت آزاد گردانید». در اینجا ”شریعت“ به معنای ”تیروی پیش‌ران“ است، یعنی چیزی که ما را به زیر سلطهٔ خود درمی‌آورد (شاید بد نباشد قبل از شنیدن پاسخ اعضای گروه‌تان، این نکته را برای‌شان توضیح بدهید). پس در آیه ۱، ما متوجه می‌شویم که از قید محکومیت گناه خلاص شده‌ایم؛ آیه ۲ می‌گوید که دیگر زیر قدرت گناه نیستیم. این بدان معنا نیست که دیگر گناه نمی‌کنیم؛ بلکه به این معنی است که دیگر زیر قدرت گناه نیستیم؛ به هیچ وجه مجبور به ارتکاب گناه نیستیم.

۶- کاربرد: این [حقیقت که کار عیسی برای این بود که ما فرمان‌بردارانه زندگی کنیم] چطور در ما انگیزه ایجاد می‌کند تا به طریق خدا زندگی کنیم؟ هرگاه مرتکب گناه می‌شویم، ما به هدف و مقصود کل زندگی، یعنی مرگ و خدمت عیسی مسیح لطمه وارد می‌سازیم. اگر این نتواند انگیزه‌های کافی برای مقدس زندگی کردن به ما بدهد، هیچ چیز دیگر هم نخواهد توانست.

۷- آیه‌های ۵-۸ در مورد افراد زیر، چه چیزهایی به ما می‌گویند:

• کسانی که "برحسب طبیعت گناه‌آلود زندگی می‌کنند؟"

- آنان در چیزهایی تفکر می‌کنند که طبیعت گناه‌آلود می‌طلبد (آیه ۵). افکارشان تحت تسلط امیال و هوس‌های خودشان است.

- تفکرشان "موت است" (آیه ۶). این [موت] صرفاً (یا حتی اساساً) به معنای مرگ آتی ناشی از محکومیت از جانب خدا، نیست؛ پولس می‌گوید که این خود موت است. او به فروپاشی و حس سرگردانی‌ای اشاره دارد که گناه‌کاران با تبعیت از امیال گناه‌آلود خود، آن را در مدت حیات خود تجربه می‌کنند. می‌توانید از اعضای گروه‌تان بپرسید: "چرا پولس می‌گوید که این روش زندگی کردن، موت «است» نه اینکه موت «خواهد بود»؟ وی در اینجا سعی دارد چه نکته‌ای را در مورد زندگی طبیعت گناه‌آلود کنونی به خواننده‌گانش بفهماند؟"

- تفکرشان دشمنی با خداست و نمی‌توانند از او اطاعت کنند (آیه ۷).

- نمی‌توانند خدا را خشنود سازند (آیه ۸). ذهنی که بر اساس دشمنی با خدا عمل می‌کند، نمی‌تواند خدا را خشنود سازد، حتی

اگر آن چیز به خودی خود، نیکو باشد.

• کسانی که "برحسب روح [روح‌القدس] زندگی می‌کنند؟"

- آنان در چیزهای روح تفکر می‌کنند (آیه ۵).

- این بدان معناست که ایشان از "حیات و سلامتی" بهره‌مندند (آیه ۶).

۸- آیه‌های ۹-۱۱ به ما درباره مسیحیان چه می‌گویند؟

• ما "تحت کنترل" روح قرار داریم (آیه ۹). مسیر افکار و رفتار ما به وسیله روح‌القدس برنامه‌ریزی می‌شود، نه امیال خودمان.

• ما روح را داریم (آیه ۹). اگر ما از آن مسیح هستیم، پس باید روح‌القدس هم در ما ساکن باشد.

• جسم ما به سبب گناه مُرده است (آیه ۱۰)- هنوز گناه در ما زندگی می‌کند، و بدن‌هایمان فناپذیر هستند و روزی خواهیم مُرد.

• روح ما زنده است (آیه ۱۰)، زیرا روح‌القدس ما را به لحاظ روحانی زنده ساخته، و به واسطه پذیرش مسیح، رابطه‌مان را با خدا درست کرده است.

• روزی خواهد رسید که درست مانند مسیح، بدنی نو شده خواهیم داشت، بدنی کاملاً جدید و احیا شده خواهیم داشت و بواسطه روح‌القدس تا به ابد زنده خواهیم بود (آیه ۱۱).

۹- مردم چطور "می‌میرند" و طریق "زیستن" چیست (آیه ۱۳)؟ در عمل، این چگونه به نظر می‌رسد؟ اگر بر حسب طبیعت گناه‌آلودمان زندگی

جستجوی بیشتر

کولسیان ۱:۳-۱۴ را بخوانید. سخنان پولس در اینجا چگونه کمک می‌کنند تا افکارمان را بر روی امور روحانی متمرکز کنیم؟

آیه‌های ۱-۴: ما با یادآوری هویت‌مان، این کار را انجام می‌دهیم؛ ما کسانی هستیم که با مسیح مُردیم، بیش از آنکه به این دنیای گناه‌آلود تعلق داشته باشیم، ما از آن آسمان هستیم، و روزی در جلال با او خواهیم زیست. از جمله کارهایی که "نباید" بکنیم، صرف کردن وقت برای فکر کردن درباره "چیزهای زمینی" است. توجه داشته باشید که هم ذهن و هم قلبمان یعنی افکار و احساسات‌مان، باید روی کاری که مسیح برای ما به انجام رسانده، می‌رساند و خواهد رسانید، متمرکز باشد.

انجام این کار، چگونه خودش را در افکار و زندگی‌های ما نشان می‌دهد؟ ما چیزهایی را که امیال زمینی و گناه‌آلودمان از ما مطالبه می‌کنند، می‌کشیم. نگاه کنید به فهرست مندرج در آیه‌های ۵-۹. ما در پی چیزهایی هستیم که هر چه بیشتر ما را به خالق‌مان شبیه می‌سازند (آیه‌های ۱۰ و ۱۲). نگاه کنید به فهرست مندرج در آیه‌های ۱۲-۱۴.

۱۱- کاربرد: برای آنکه "افعال بدن را بکشید، در سراسر این قسمت، چه انگیزه‌هایی دیده می‌شوند؟

- روح‌القدس در ما زندگی می‌کند تا از قدرت گناه آزادمان سازد (آیه ۲)، از این رو می‌توانیم آن را بکشیم. هرگز نباید فکر کنیم که یک گناه آن‌قدر قدرتمند است که نمی‌توان آن را شکست داد.
- سپردن هدایت خود به دست‌گناه، به "موت" کنونی منجر می‌شود (آیه ۶)، کشتن گناه برای ما "حیات و سلامتی" به ارمغان می‌آورد.

کنیم (یعنی: از پذیرفتن مسیح و سپردن افکارمان به روح‌القدس خودداری نماییم)، می‌میریم. ما با حمله کردن بر گناهان و کشتن آن "زندگی می‌کنیم" (یعنی از روح‌القدس قوت می‌گیریم). این فرایند "کشتن" گناه، همان چیزی است که الاهی‌دانان قدیمی‌تر آن را "میراندن" نامیده‌اند. این در واقعیت چگونه به نظر می‌رسد؟ کشتن گناه یعنی ایستادگی بی‌امان و با تمام وجود در برابر ارتکاب به گناه. یعنی اعلان جنگ دادن به نگرش‌ها و رفتارهایی که غلط هستند. فرد مسیحی با گناه بازی نمی‌کند. ما نمی‌گوییم: "می‌توانم گناه را تحت کنترل خودم نگاه دارم." [بلکه] تا جایی که ممکن است از آن دوری می‌کنیم. یعنی اینکه رابطه میان ما با گناه، یک رابطه خصمانه است که باید با کشتن افعال یا افکار گناه‌آلودمان خاتمه یابد.

۱۰- کاربرد: چطور می‌توانیم مطمئن باشیم که در "چیزهای روح" تفکر می‌کنیم؟ زمانی که آگاهانه حقایق انجیل را در فکر و قلب‌مان فرو کنیم. برای اینکه مسیح و نحوه اطاعت از او، به طور غریزی به مشغولیت ذهنی‌مان تبدیل شود (یعنی دقیقاً به مثال روح‌القدس)، باید ذهن خود را تعلیم بدهیم. باید در هر وقت اضافی‌ای که پیدا می‌کنیم و هر وقت که با موضوع یا تصمیم دشواری روبرو می‌شویم، با جدیدت بسیار ذهن خود را پرورش دهیم تا در انجیل تفکر کند. راه‌هایی که ما را در انجام این کار کمک می‌کنند:

- کلام خدا را بخوانید و در آن تعمق نمایید.
- حقایق بزرگ کلام خدا را از بر کنید.
- یاد بگیرید که پیش از اخذ هر تصمیمی با خودتان چنین فکر کنید: "انجیل چه تفاوتی ایجاد می‌کند؟"
- به یکدیگر، به ویژه در مواقعی که مشغول تسلی یا مشورت دادن به ایمان‌داری هستید، یادآوری کنید که از ما انتظار می‌رود مطابق راهنمایی‌های روح‌القدس زندگی کنیم.

• روزی خواهد رسید که از بدن‌هایی عاری از گناه برخوردار خواهیم شد (آیه ۱۱) و روح‌القدس این توانایی را به ما می‌بخشد که از همین حالا، هر چه بیشتر از آن لذت ببریم.

• ما با یادآوری کاری که مسیح برایمان انجام داده، در قبال وی وظیفه‌ای داریم (آیه ۱۲)، وظیفه ما این است که با کمال قدرشناسی از او اطاعت نماییم.

• چطور می‌توانیم برای انجام این کار به خودمان انگیزه بدهیم؟

• چطور می‌توانیم یکدیگر را به انجام این کار تشویق کنیم؟

گناه تنها زمانی ریشه‌کن می‌شود که ما خودمان را به طور پیوسته در معرض محبت غیرقابل تصور مسیح نسبت به خودمان، قرار دهیم. این وضعیت، موجی از شکرگزاری و قدرشناسی را در وجود ما برمی‌انگیزد. پس لازم است در طی روز، و به ویژه در مواقعی که وسوسه می‌شویم، در گوش خودمان "موعظه‌های کوتاه فیض" را زمزمه کنیم (و همین‌ها را برای دیگران هم وعظ نماییم). برای مثال، [لازم است به خود بگوییم]: "عیسی برای من مُرد، و به خاطر گناهیانی مانند این، باید هم می‌مُرد! حالا آیا من باید با گناه کردن جواب کارش را بدهم؟ عیسی به خاطر من مُرد تا من از روح‌القدس و زندگی مسالمت‌آمیز بهره‌مند شوم! الان همه اینها را دور بریزم؟ من با خدا رابطه درستی دارم، چرا که او پسرش را فرستاد تا برای من بمیرد و روحش را فرستاد تا در من ساکن شود. آیا حالا با انجام این کار، بیرونش کنم؟"

ایده اصلی

(اعم از بدهی‌ها، جرم‌ها و غیره) می‌شد؛ اما چهارم اینکه پسر جدید، وظایف جدیدی هم پیدا می‌کرد، و آن احترام گذاشتن به پدرش و خشنود ساختن وی بود. در اینجا، همه اینها در پس بخشی که مطالعه می‌کنیم مستتر می‌باشند.

در این بخش، پولس بطور منظم به این حقایق می‌پردازد: یک فرزند خدا یعنی همه انانی که به واسطه ایمان به مسیح، روح‌القدس را دارند، آیه ۱۴) چه کسی است؟ فرزندخوانده بودن چه مزایایی دارد (آیه‌های ۱۵-۱۷؛ نگاه کنید به پرسش ۳)؟ چرا فرزند خدا بودن ارزش رنج کشیدن را دارد (آیه‌های ۱۸-۲۵)؟ در زمان حال، خدا چگونه به ما کمک می‌کند (آیه‌های ۲۶-۲۸)؟ و از این رو چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که هیچ چیز نمی‌تواند باعث شود که پدرمان از دوست داشتن ما دست بکشد (آیه‌های ۲۹-۳۹)؟

خدا مسیحیان را به فرزندخواندگی خویش پذیرفته، و این فرزندخواندگی دارای مزایای شگفت‌انگیزی است. وی آنان را وارد خلقت تازه خویش خواهد ساخت، و هم‌اکنون همه چیز را برای خیریت‌شان به کار می‌گیرد؛ پس ارزشش را دارد که پیوسته در ایمان به پیش برویم.

خلاصه

کل این بخش به فرزندخواندگی الهی اختصاص یافته است. اگر می‌خواهیم بفهمیم که مسیحی کیست، و چرا مسیحی بودن یک مزیت به شمار می‌رود، باید مفهوم "پسران خدا" (آیه ۱۴) و "فرزندان خدا" (آیه ۱۶) بودن خود را خوب درک کرده و قدر آن را بدانیم.

فرزندخواندگی در جامعه رومی، روند قضایی متداول‌تری نسبت به فرهنگ عبرانی یا خاور نزدیک داشت. پولس که خودش شهروند رومی به شمار می‌رفت، به خوبی با آن آشنا بود. فرزندخواندگی معمولاً زمانی رخ می‌داد که فردی ثروتمند و بالغ، کسی را نداشت تا وارث دارایی‌هایش بشود. در چنین حالتی بود که او وارثی را به فرزندخواندگی می‌پذیرفت، این وارث می‌توانست یک کودک، نوجوان یا شخصی بالغ باشد. از همان لحظه‌ای که فرزندخواندگی به وقوع می‌پیوست، بی‌درنگ چند چیز در مورد فرزند جدید، صدق می‌کرد. اول اینکه همه بدهی‌ها و دیون قانونی وی پرداخت می‌شدند؛ دوم، او صاحب نام تازه‌ای می‌شد و بلافاصله وارث همه دارایی‌های پدرخوانده‌اش می‌گردید؛ سوم، پدر تازه‌اش فوراً مسئول همه اعمال وی

تکلیف اضافی اختیاری

از گروه‌تان بخواهید عکس‌های خانوادگی خودشان را بیاورند (مگر اینکه بدانید تماشای عکس پدر و مادر یا پدربزرگ و مادربزرگ، احساسات تلخی را در وجودشان برخواهد انگیزد). همه عکس‌ها را جمع کنید و از اعضای گروه بخواهید بر اساس شباهت‌های فامیلی، تشخیص بدهند هر عکس به کدامیک از اعضا تعلق دارد. بحث را به سمت ویژگی‌های خانوادگی که اعضای گروه‌تان به ارث برده‌اند، سوق دهید. پس از پاسخ‌گویی به پرسش ۳ به این ایده برگردید.

توجه: اگر در میان اعضای گروه‌تان کسی هست که به فرزندخواندگی پذیرفته شده، اما فرزندان

مکاشفه ۱۹: ۷-۸؛ ۲: ۲۱).

۳- امتیازات فرزند خواندگی [فرزند خدا شدن]، کدام‌ها هستند؟ به گروه‌تان خاطرنشان سازید که در آیه‌های ۱۵ و ۱۷، بیش از یک امتیاز وجود دارد.

• آیه ۱۵، امنیت: لازم نیست بترسیم، زیرا ما پسران هستیم. در یک رابطه خوب پدری فرزندی، ترس از اینکه عملکرد بد به پایان رابطه خواهد انجامید، جایی ندارد.

موقعیت: همچنان که در جهان می‌گردیم، درمی‌یابیم که همه جای این جهان به او تعلق دارد!

صمیمیت: ما خدا را «آبا» می‌خوانیم. این واژه‌ای آرامی است که بهترین ترجمه‌اش در زبان ما، «بابا» می‌باشد. مسیحیان همچون پدرشان به آفریننده قادر مطلق نزدیک می‌شوند.

• آیه ۱۶، اطمینان: روح خدا به ما اطمینان می‌بخشد (شهادت می‌دهد) که به راستی در خانواده‌ای الهی جا داریم. از قرار معلوم این یک شهادت قلبی و درونی است، این حس که: آری، خدا واقعا مرا دوست دارد.

• آیه ۱۷، وراثت: «ما وارثان هستیم». این بدان معناست که آینده‌ای باورنکردنی در انتظار ماست. آنچه که برای ما در نظر گرفته شده آن قدر عظیم و باشکوه است که انگار بیشترین سهم از جلال خدا به تنهایی نصیب هر یک از ما شده است (در این زمینه، موارد بیشتری در آیه‌های ۱۹-۲۲ خواهیم دید).

شباهت خانوادگی: ما «شریک مصیبت‌های او هستیم». زمانی که عیسی بر زمین زندگی می‌کرد، مصیبت کشید؛ برادران و خواهرانش هم که برای او زیست می‌کنند و از جانب او سخن می‌گویند مصیبت خواهند کشید.

واقعی خودش را دارد، بهتر خواهد بود که از آنها بخواهید عکس فرزندان‌شان را هم بیاورند، و باز همان بحث شباهت‌های خانوادگی را پیش بکشید

راهنمایی برای پرسش‌ها

۱- اگر می‌توانستید عضو یک خانواده مشهور شوید، کدام خانواده را انتخاب می‌کردید، و چرا؟ این پرسش پیش درآمدی بر این حقیقت است که وقتی به مسیح ایمان می‌آوریم، خدا ما را یکی از اعضای خانواده خودش می‌سازد (نگاه کنید به پرسش‌های ۲-۴). گروه شما شاید این پرسش را جدی بگیرند یا به آن بخندند. یادتان باشد که برخی از اعضای گروه‌تان ممکن است از زمینه خانوادگی پرمشکلی آمده و یا حتی به فرزندی پذیرفته شده باشند.

۲- پولس هویت کسانی را که «به وسیله روح هدایت می‌شوند» یعنی آنانی که به مسیح ایمان دارند، چگونه توصیف می‌کند؟ آنها «پسران خدا» هستند (آیه ۱۴). توجه: در آیه‌های ۱۴-۲۷، مسیحیان سه بار «پسران» خدا نامیده شده‌اند (آیه‌های ۱۴ و ۱۵ و ۱۹) و سه بار «فرزندان» خدا (آیه‌های ۱۶ و ۱۷ و ۲۱). بعضی‌ها کلماتی را ترجیح می‌دهند که از لحاظ جنسیتی خنثی باشند، اما پولس به این دلیل از واژه «پسران» استفاده می‌کند که پسر بودن موقعیتی بود که امتیاز و قدرت به همراه داشت (نگاه کنید به توضیحات مربوط به فرزندخواندگی در ص ۱۷ کتاب راهنما). پس پولس با به کار بردن پسران برای مسیحیان، می‌گوید همه ایمان‌داران (چه مرد و چه زن) اکنون وارثان خدا هستند. زنان مسیحی نباید به اینکه «پسران» خوانده می‌شوند، اعتراضی داشته باشند، درست به همان اندازه که مردان مسیحی هم نباید از اینکه «عروس» مسیح نامیده می‌شوند مخالفتی داشته باشند (افسسیان ۵: ۲۴-۲۵؛

هنگامی که ما رنج می‌کشیم، به شباهت او درمی‌آییم! پولس این را یک امتیاز می‌بیند.

۴- کاربرد: دانستن اینکه خدا پدر ماست، و نه صرفاً ارباب ما، برای ما چه تفاوتی می‌کند؟ از هر جهت متفاوت است! ما به لحاظ عملکرد بیشتر تمایل داریم باور کنیم که خدا ارباب ماست، و از این رو رابطه‌مان با وی بر عملکرد ما مبتنی می‌باشد. همیشه از "خراج" شدن واهمه داریم. روح‌القدس همه این باورها را می‌زداید؛ ما فرزندانیم، نه بردگان، و از این رو رابطه‌مان با او بر پایه محبت بی‌قید و شرط بنا نهاده شده است، نه معیارهای رفتاری. در اینجا مقایساتی وجود دارد که بیانگر تفاوت‌ها می‌باشند (شاید گروه‌تان به هیچ‌یک از اینها و یا شاید به بیشتر از اینها فکر نکنند، که البته چندان هم مهم نیست):

برده:

اطاعت می‌کند، زیرا ناگزیر است از مجازات قانون شکنی می‌ترسد همیشه احساس عدم امنیت می‌کند روی رعایت قوانین ظاهری متمرکز است برای حفظ روابطش، مشغول انجام کاری است

فرزند:

از سر محبتی که به پدرش دارد، اطاعت می‌کند هر مجازاتی تبدیل به تنبیه محبت آمیزی می‌شود همیشه احساس امنیت می‌کند روی روابطش متمرکز است به خاطر رابطه‌ای که دارد، مشغول انجام کاری است

۵- پولس در آیه ۱۸ چگونه به پرسش مطرح شده (در آیه ۱۷، آیا ارزشش را دارد؟)، پاسخ می‌دهد؟ کلماتش از چه نظر از گفتن عبارت ساده: "آری، چنین می‌باشد" تأثیرگذارتر است؟ او می‌گوید که هر رنج و سختی‌ای که اکنون می‌کشیم

(به یاد داشته باشید که رنج‌های پولس بیش از مصیبت‌هایی بود که اکثر ماها متحمل خواهیم شد)، در قیاس با آنچه که انتظارمان را می‌کشد، هیچ است. این یک "آری" قاطع و محکم است، فقط این نیست که مزایای آینده از آنچه حالا متحمل می‌شویم، با ارزش تر می‌باشد؛ بلکه [بدین معنی است که] بدترین چیزی که هر یک از ما در این زندگی با آن روبرو هستیم، با وضعیتی که در آینده از آن بهره‌مند خواهیم شد، اصلاً قابل مقایسه نیست.

۶- چرا؟ به گفته پولس چه چیزی در دو مورد زیر در شرف وقوع است:

- برای آفرینش؟ آفرینش قرار است در آینده از اسارت تباهی خلاص شود. در حال حاضر، خلقت مطیع بطالت (آیه ۲۰)، فساد (آیه ۲۱)، و درد (آیه ۲۲) است. این آن چیزی نیست که برایش آفریده شده بود؛ آفرینش با درد، رنج و مرگ عجین شده. اما این وضعیت همیشگی نیست. روزی، همه اینها برعکس خواهند شد و جای‌شان را رضایت، تازگی و خوشی خواهند گرفت. خلقت خلاص خواهد شد: آزاد می‌شود تا خودش باشد.

- برای فرزندان خدا؟ ما از «آزادی جلال [آزادی پر جلال]» نیز برخوردار خواهیم شد (آیه ۲۱). آیه‌های ۱۹ و ۲۳ شمه‌ای از مفهوم آن را توضیح می‌دهند. «ظهور پسران خدا» احتمالاً بدین معناست که رابطه پدری، پسری خدا با ما بر همه آشکار خواهد شد، و ما به طور کامل به شباهت مسیح در خواهیم آمد (نگاه کنید به آیه ۲۹). «خلاصی جسم» (آیه ۲۳) بدین معناست که ما بدن‌های فیزیکی‌ای خواهیم داشت اما بدون محدودیت‌های فساد که گناه‌آلود است.

را به زور به زمان حال کشانید. این کمال در حال حاضر میسر نمی‌باشد؛ باید منتظر زمان‌بندی خدا بمانیم.

۸- کاربرد: چه زمانی انجام این کارها (یعنی پاسخ‌هایتان به پرسش ۷) از همیشه دشوارتر است؟ در چنین لحظاتی، مشتاق و یا صبور بودن، چه تفاوتی ایجاد می‌کند؟ از آنجایی که جهان پیرامون ما مایل است طوری زندگی کند که گویی همه چیز در همین جا خلاصه شده، پس نه مشتاق آینده است و نه صبورانه انتظارش را می‌کشد. پس راضی شدن به آنچه که اکنون داریم (یعنی دیدن کار یا خانواده یا سرگرمی‌هایمان به عنوان مهم‌ترین چیزها)، همیشه بر ما فشار وارد می‌کند. همچنین تلاش برای دستیابی به چیزهایی که فکر می‌کنیم هم اکنون نیازمندان هستیم (یعنی تغییر دادن یا ترک کردن یک رابطه، پایمال کردن دیگران برای ترفیع گرفتن، عدم شکیبایی و تغییر دادن شرایطمان)، همیشه فشار وارد می‌کند. امیدواریم که گروه شما توانایی فکر کردن به این فشارها را که بر زندگی و فرهنگ‌تان وارد می‌شود، داشته باشند. در مورد هر دو مفهوم مشتاق و صبور بودن، قدری فکر کنید.

۹- آن چیز [که مسیحیان همیشه می‌توانند بدانند] چیست (آیه ۲۸)؟ هدفی که خدا در همه شرایطمان دنبال می‌کند، همیشه برای مسیحیان بهترین است. در هر یک از جنبه‌های زندگی‌مان، خدا برای خیریت ما عمل می‌کند.

• آیه ۲۹ در درک اینکه خدا برای فرزندانش چه "خیریتی" در نظر گرفته، چه کمکی می‌کند؟ خدا «از پیش معین فرموده» که ما «به صورت پسرش متشکل شویم». پس در هر چیزی که برای ما روی می‌دهد، دست خدا در کار است تا شخصیت‌مان را دگرگون ساخته، هرچه بیشتر به شباهت عیسی درآورد. او کار می‌کند تا از ما انسان‌هایی با محبت، شریف، راست‌گو، حکیم، قوی، نیکو، شاد، و

• بر پایه این آیه‌ها، مسیحیان باید چه دیدگاهی نسبت به طبیعت داشته باشند؟ یک مسیحی چه دیدگاه‌هایی را باید رد کند؟

مسیحیان باید جهان مادی را ذاتاً نیکو، اما سقوط کرده ببینند. هنگامی که آدم و حوا به تازگی آفریده شده بودند، نخستین فرمانی که خدا بدیشان داد، فرمانروایی بر خلقتش و مراقبت از آن بود (پیدایش ۱: ۲۸). این آیه دو نکته را به ما گوشزد می‌کند: اول اینکه خود خدا مراقب جهان آفرینش هست، و دوم اینکه ما هم باید به عنوان مباشران [ناظران] او، مراقب جهان باشیم. با وجودی که در حال حاضر جهان در زیر سوءاستفاده و بدرفتاری انسان در رنج است و آه و ناله می‌کند، ما باید تا جایی که می‌توانیم از آن مراقبت نماییم. به طور متوازن، هم باید تعهدمان را نسبت به فرهنگ حفظ کنیم و هم مشغول کارهای خلاقانه باشیم.

ما جهان مادی را ذاتاً شرور و بد نمی‌دانیم (بسیاری از مسیحیان چنین دیدگاهی دارند)، قرار نیست چنین فکر کنیم که پرهیز از لذات مادی و دوری گزیدن از دنیا، و تحقیر کردن بنای هنر و فرهنگ، عملی "روحانی" است. به همین ترتیب، قرار نیست که فکر و ذکرمان فقط همین دنیای مادی و لذات جسمانی و ستایش زیبایی بنای هنر و فرهنگ باشد.

۷- چطور باید برای روزی که پدرمان را رودرو خواهیم دید، انتظار بکشیم؟

• آیه ۲۳، "مشتاقانه": ما نباید به خودمان اجازه بدهیم که به همین دنیا و زندگی‌ای که اکنون داریم، قانع باشیم. باید نگاهمان به آینده پر جلال‌مان باشد و طوری زندگی نکنیم که گویی این دنیا همه چیز است.

• آیه ۲۵، "صبورانه": باید به خاطر داشته باشیم که هنوز به آزادی پر جلال‌مان نرسیده‌ایم. اینکه توقع داشته باشیم همه چیز الان کامل باشد و یا اینکه آن را با تحکم مطالبه کنیم، نمی‌توان کمال

مهربان همچون عیسی، بسازد. این نکته‌ای سرنوشت‌ساز است. "خیریت ما" در این است که هرچه بیشتر به شباهت مسیح درآییم، آیه ۲۸ وعده نمی‌دهد که خدا زندگی راحت‌تری به ما ارزانی خواهد داشت، یا آن چیزهایی که خودمان "خیریت" تصور می‌کنیم، به ما خواهد داد.

جستجوی بیشتر

چطور می‌فهمیم که پولس خودش مطابق آنچه که در رومیان ۲۸:۸-۲۹ می‌گوید، زندگی می‌کند:

• دوم قرتیان ۷:۱۲-۹؟ به پولس "خاری در جسم" (نوعی رنج و مصیبتی سرسخت و دردناک) داده شده بود. وی از خدا خواسته بود که شرایط و وضعیتش را تغییر دهد (آیه ۸)، اما پولس پذیرفت که خدا از طریق ضعف‌های او برای نشان دادن جلال خودش و فروتن نگاه داشتن پولس و جلوگیری از مغرور شدنش، عمل می‌کند (آیه‌های ۷ و ۹). این شرایط بسیار دردناکی بود، اما پولس می‌دانست که خدا از آن شرایط دردناک برای خیریت [رسولش] و نیز برای جلال خدا استفاده می‌کند، و از این رو پولس «به شادی بسیار از ضعف‌های خود فخر» می‌کرد. رنج پولس، به جای آنکه دلش را نسبت به خدا سخت سازد، وی را به خدا نزدیک‌تر ساخت.

• فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۱؟ اولویت پولس در داشتن یک زندگی راحت و آسوده نبود، بلکه در "شناختن مسیح" و "شبهه او شدن" بود، حتی اگر این شناخت و شبهه مسیح شدن، مصیبت‌ها و (حتی) مرگ به همراه داشته باشد. برترین "خیریت" برای پولس همان "خیریتی" است که دست خدا در آن مشغول کار باشد، خیریتی که او را هرچه بیشتر به شباهت مسیح درآورد.

توجه: بخش شخصی سازی پیش از پرسش ۱۰

نگاه کنید به ص ۲۱ کتاب راهنما) گوشزد می‌کند که خدا حتی در شکست‌های مان هم برای خیریت ما در کار می‌باشد. نکته اینجاست که گناهان ما نمی‌توانند مانع از تحقق اهدافی که خدا برایمان در نظر گرفته، شوند. گناه همیشه بد است، و ما در زندگی مان پیامدهای دردناک آن را تجربه می‌کنیم؛ اما رومیان ۲۸:۸-۲۹ بدین معناست که خدا آنقدر بزرگ است که در نهایت همه آنها را برای خیریت ما به کار می‌برد. او حتی می‌تواند از شکست‌های ما برای فروتن ساختن و تعلیم دادن و عوض کردن ما استفاده کند.

۱۰- به نظر شما، هر یک از افعال به کار رفته در آیه ۳۰ چه معنایی دارند؟ چطور به ما اطمینان می‌بخشند؟ گروه‌تان را تشویق کنید تا خیلی جدی در مورد مفهوم تعاریف زیر فکر کنند، و فقط آنها را روخوانی ننمایند!

از قبل شناخت: وقتی خدا کسی را می‌شناسد، بدین معناست که شخصا به او دل بسته است (مثلا متی ۲۳:۷، آنجایی که عیسی می‌گوید: «هرگز شما را نشناختم»، منظورش این نیست که اصلا آنها را نمی‌شناسد، بلکه یعنی هرگز با آنها رابطه‌ای نداشته است). از قبل شناخته شدن یعنی اینکه خدا از ازل آنان را مورد محبت خویش قرار داده.

از پیش تعیین فرمود: مقدر کرد؛ از پیش نقشه‌ای را طرح نمود. خدا، از آنجایی که ما را از قبل می‌شناخت (از قبل محبت کرده بود)، سرنوشت‌مان را هم چنین رقم زد که با او در جلال به سر ببریم، و به صورت مسیح متشکل شویم. (توجه: اصطلاح "پیش تعیینی" اغلب باعث بروز پرسش‌هایی می‌شود. در مبحث بعدی به طور کامل‌تر بدان خواهیم پرداخت. عجلالتا، پولس قصد ندارد بحثی فلسفی را پیش بکشد؛ برعکس می‌خواهد در مورد هویت‌مان و آنچه که خدا برای ما انجام داده و خواهد داد، اطمینان خاطر بدهد.)

خواند: آن زمان و لحظه‌ای که خدا برای بیدار ساختن ما نسبت به حقیقت انجیل، درون ما عمل کرد.

عادل شمرّد: خدا رسماً و قانوناً اعلان کرد که به خاطر کاری که مسیح به واسطه زندگی و مرگش به انجام رسانده، اکنون ما عادل و بی‌عیب هستیم. این وضعیت هنگامی به ما منتقل می‌شود که به او ایمان بیاوریم. (کل کتاب رومیان به همین موضوع می‌پردازد!)

جلال داد: همه گناهان را از بین ببرد و ما را در جسم و روح کامل ساخت.

• به نظر شما، چرا پولس در مورد جلال دادن می‌تواند از زمان گذشته [“جلال داد”] استفاده کند، در صورتی که هنوز اتفاق نیفتاده است؟ چونکه جلال دادن هم به اندازه دیگر جنبه‌های مقصود خدا برای قومش، قطعی است.

• اینها چطور به ما اطمینان خاطر می‌بخشند؟ خدا کاری را که آغاز کرده، به انجام می‌رساند! در اینجا نکته کلیدی که باید مد نظر قرار داد، این است که همه افعال به یک گروه واحد از مردم دلالت می‌کنند. هر کسی که خوانده شده است (یعنی یک مسیحی) از قبل شناخته شده، از پیش تعیین گردیده، خوانده شده و عادل شمرده شده، و جلال خواهد یافت.

۱۱- کاربرد: پرسش‌ها و پاسخ‌های پولس در آیه‌های ۳۱-۳۹ در موارد زیر چه کمکی به ما می‌کنند:

• هنگامی که ترسیده‌ایم (آیه ۳۱)؟ فرقی نمی‌کند که چه کسی یا چه چیزی بر ضد ما باشد، خدا با ماست. او برای خیریت ما در کار می‌باشد و جلال‌مان خواهد داد، و هیچ چیز از کنترل وی خارج نیست. دلیلی برای ترس

وجود ندارد!

• هنگامی که مطمئن نیستیم بتوانیم به عنوان مسیحی به زندگی خود ادامه بدهیم (آیه ۳۲)؟ خدا پسر خودش را برای ما فدا نمود، تا بتوانیم با وی در جلال زندگی کنیم. از آنجایی که او پسر گران‌مایه خویشتن را به ما داده، قطعاً هر چیز دیگری را که برای رسیدن به جلال لازم داشته باشیم، به ما خواهد بخشید.

• هنگامی که احساس گناه می‌کنیم (آیه‌های ۳۳-۳۴)؟ خدا به سبب مرگ مسیح، ما را عادل شمرده و بی‌تقصیر می‌بیند. مهم نیست که دیگران چه می‌گویند؛ ما عادل محسوب شده‌ایم. تنها محکومیتی که باید از آن بترسیم، محکوم شدن بوسیله خداست. و حال اینکه مسیح (نجات دهنده قیام کرده ما) در حضور وی به نفع ما شهادت می‌دهد، پس دیگر هیچ محکومیتی از جانب خدا نمی‌تواند ما را تهدید کند.

• هنگامی که نگرانیم که آیا خدا دوستانمان دارد یا نه (آیه‌های ۳۵-۳۹)؟ با وجودی که ممکن است رنج زیادی را تحمل کنیم (آیه‌های ۳۵-۳۶)، اما در آینده، یا در خلقت، یا در قلمرو روحانی هیچ چیزی وجود ندارد که بتواند محبت خدا را نسبت به ما تغییر دهد یا ما را از آن جدا سازد. او ما را دوست دارد، زیرا چنین تصمیم گرفته (از قبل ما را شناخته)، نه بدین خاطر که چیزی در وجود ما یا پیرامون ما وجود داشته. پس هرچه تغییر کند، محبت وی نسبت به ما تغییر نخواهد کرد.

۱۲- کاربرد: این آیه‌ها در موارد زیر چه چیزی به ما می‌گویند: (این پرسش چکیده همه حقایق شگفت‌انگیزی است که این بخش از رومیان تعلیم داده است).

• اینکه ما کیستیم؟ به پرسش‌های ۲-۴ مراجعه فرمایید.

• اینکه آیا زیستن با عیسی‌ای خداوند ارزشش را دارد؟ به پرسش‌های ۵-۷ مراجعه فرمایید.

• اینکه آیا در راه رسیدن به مقصد و زندگی کردن با پدر آسمانی‌مان، هلاک خواهیم شد؟ به پرسش‌های ۸-۱۰ مراجعه فرمایید.

• هر یک از اینها باید در طی هفته آتی، چه تغییری در زندگی ما ایجاد نمایند؟

• امروز چه حقیقتی به طور خاص، شما را ذوق زده کرد؟

ایده اصلی

خدا یگانه کسی است که جهت نجات دادن مان، ما را برمی‌گزیند تا به انجیل ایمان آوریم. ما در قبال رد کردن انجیل، مسئولیم.

خلاصه

این بخش چندان هم آسان نیست! با پرداختن به این حقیقت که اکثریت یهودیان، یعنی قوم خدا در عهد عتیق مسیح بودن عیسی را انکار کردند و در نتیجه غیر یهودیان اکثریت رو به ازدیاد کلیسا را تشکیل دادند، پولس به این معضل می‌پردازد که چرا مردم به انجیل ایمان نمی‌آورند. پاسخی که وی به این پرسش می‌دهد این است که مردم به انجیل ایمان نمی‌آورند، چونکه خدا ایشان را برنگزیده تا ایمان بیاورند؛ و با این وجود، کسانی که ایمان نمی‌آورند، به خاطر امتناع از اعتماد به مسیح مسئول هستند، زیرا دل‌هایشان را نسبت به حقیقت خدا سخت ساخته‌اند. بنابراین در اینجا با موضوع برگزیدگی الاهی (یعنی تصمیم مقتدرانه خدا در انتخاب تعدادی گناهکار که سزاوار دریافت رحمت وی نیستند، اما به پرسش ایمان آورده‌اند) و آموزه پیش‌تعیینی روبرو هستیم.

پولس به عهد عتیق مراجعه می‌کند تا دو مورد را ثابت کند. اول اینکه همه فرزندان ابراهیم (یهودیان) لزوماً اعضای قوم خدا محسوب نمی‌شوند. و دوم اینکه عضویت در قوم خدا همیشه حاصل گزینش رحیمانه خدا بوده است. و در انتهای درس بعد (در ۱۱:۳۳-۳۶) خواهیم دید که پولس خدا را به خاطر حکمتش، چه در آن چیزهایی که بر ما مکشوف کرده و چه در آنهایی که مکشوف نکرده، می‌ستاید. بنابراین، در

حالی که برای درک رومیان ۹ با موضوعات بسیار دشواری سروکار داریم، و اینکه پذیرش حقایق این قسمت غالباً دشوار می‌باشد، اما باید ما را به ستایش خدا برانگیزاند. هدف پرسش ۹ این است که گروه شما را به انجام همین کار، یعنی پرستش، تشویق نماید.

برای آماده شدن جهت تعلیم نکات این جلسه و جلسه بعد، خواندن فصل‌های ۴-۶ در رومیان ۸-۱۶، و نیز رجوع به پیوست کتاب، با عنوان "آموزه‌های حاکمیت و گزینش الاهی" را بسیار مفید خواهد یافت. اجازه ندهید که این موضوعات بررسی رومیان را به حاشیه برانند، هرچند می‌توانید خارج از زمان جلسه آن عده از اعضای گروه را که پرسش‌های بیشتری دارند، ملاقات کنید و یا (از پیش) از یکی از شبانان‌تان خواهش کنید تا برای هر کس از اعضا که مایل است، وقت ملاقات بگذارد.

تکلیف اضافی اختیاری

تعدادی بیسکویت بین اعضای گروه خود تقسیم کنید. سپس بدون هیچ دلیل خاصی، به یکی از آنها یک برش کیک خیلی خوشمزه بدهید. وقتی دیگر اعضا متوجه این کارتان شدند، در مورد منصفانه بودن عمل‌تان حرف بزنید، یعنی اینکه آیا این حق را داشتید که به یکی از اعضای گروه‌تان این لطف ویژه را بکنید یا نه؟ آیا منصفانه‌تر نمی‌بود که به هیچ‌یک از آنها این محبت را نمی‌کردید؟ آیا با انجام این لطف در حق یکی از آنها، مکلف شده‌اید که همان لطف را در حق همه اعضا بکنید؟ لازم نیست به نتایج شسته و رفته‌ای برسید، اما این کارتان گروه را به سمت این مبحث

سوق می‌دهد که تصمیم خدا در انتخاب گروهی از گناه‌کاران برای دریافت رحمت ناسزاوار خود نشانهٔ نیکویی اوست، در عین حالی که برنگزیدن همهٔ گناه‌کاران نشانهٔ غیرمنصفانه بودن او نمی‌باشد.

راهنمایی برای پرسش‌ها

۱- ایده «برگزیدگی» الهی برای شما چه معنایی دارد؟ وقتی در موردش فکر می‌کنید، چه احساسی پیدا می‌کنید؟ گروه شما شاید با معنای «گزینش» آشنایی نداشته باشند، که در این صورت باید سریع به سراغ پرسش ۲ بروید. اما شاید در گروه‌تان پاره‌ای سوءبرداشت‌ها یا اشکالاتی در ارتباط با موضوع گزینش وجود داشته باشد، و این پرسش باعث می‌شود که به آنها پی ببرید.

۲- اینکه اکثر هم‌کیشان یهودی پولس عیسی پادشاه و نجات‌دهنده را رد کرده‌اند، چه تأثیری بر او گذاشته است؟ «مرا غمی عظیم و در دلم وجد دائمی است» (آیه ۲). وی آرزو می‌کند که ای کاش خودش از مسیح و حیات جاودانی محروم می‌شد، اما می‌توانست به نحوی موجبات ایمان آوردن خویشاوندان یهودی‌اش به مسیح موعود را فراهم می‌ساخت. این ادعای گیج‌کننده‌ای است! اینجاست که به شمه‌ای از محبت پولس نسبت به قومش پی می‌بریم.

۳- پولس می‌گوید که کلام خدا، یعنی وعده‌ای که برای نجات و برکت فرزندان ابراهیم داده، حتی با وجودی که اکثریت افراد قوم اسرائیل خداوندی عیسی را انکار کرده‌اند، عقیم نمانده [ساقط نشده] است (آیه ۶).

چرا (آیه‌های ۶ و ۸)؟

• آیه ۶: «همه که از اسرائیل‌اند، اسرائیلی نیستند»، برخی از اعقاب ابراهیم، اسحاق و یعقوب، اسرائیلی حقیقی نیستند (یعنی جزئی از قوم خدا به حساب نمی‌آیند).

• آیه ۸: فرزندان خدا آنانی هستند که «فرزندان وعده» می‌باشند، آنهایی که خدا برکت‌شان می‌دهد، نه کسانی که «فرزندان جسم» به شمار می‌روند، یعنی به لحاظ بیولوژیکی از ذریهٔ ابراهیم زاده شده‌اند و شجره نامه‌شان به وی می‌رسد.

• پیدایش ۱۶:۱-۴ الف و ۱۵-۱۶:۱۷-۱۵:۲۲ را بخوانید. حقیقتی را که پولس در رومیان ۹:۶ مطرح می‌کند، در آنچه که برای فرزندان ابراهیم، یعنی اسحاق و اسماعیل روی داد، چگونه مشاهده می‌کنیم؟ ابراهیم دو پسر داشت، اسماعیل و اسحاق. وی از هاجر کنیز همسرش ساره صاحب فرزندی به نام اسماعیل شد، زیرا ساره بچه‌دار نمی‌شد (۱۶:۱-۴ و ۱۵:۱۶). ولی خدا به وی وعده داد که به ساره فرزندی عطا خواهد فرمود، هرچند این امر ناممکن به نظر می‌رسید (۱۶:۱۷). و این پسر، اسحاق، همان کسی خواهد بود که خدا عهد خویش را با ذریهٔ او تا ابد استوار خواهد نمود (۱۹:۱۷). پس می‌بینیم که همه فرزندان ابراهیم عضوی از قومی نیستند که تحت عهد خدا قرار دارند (یعنی: قومی که خدا نسبت بدیشان متعهد است، و ایشان را برکت داده، با آنها رابطه خواهد داشت). «همه که از اسرائیل‌اند، اسرائیلی نیستند».

۴- خدا در مورد دوقلوهای رفقہ، به او چه گفت (آیه ۱۲)؟ «بزرگ‌تر [عیسو] کوچک‌تر [یعقوب] را بندگی خواهد نمود». معمولاً این پسر بزرگ‌تر است که وارث پدر می‌شود و پسر کوچک‌تر موظف است از وی فرمان‌برداری کند، پس در این مورد هم انتظار می‌رود که عیسو وارث برکات خدا شود. اما خدا به رفقہ می‌گوید که در واقع نقش این دو پسر جا بجا خواهد شد، یعنی کوچک‌تر آن کسی خواهد بود که خدا با وی عهد خواهد بست، نه بزرگ‌تر. برای مطالعه کل داستان، به پیدایش ۲۱:۲۵-۳۴ مراجعه کنید.

• پولس برای برکت یافتن یعقوب از خدا و

محروریت عیسو از این برکت، چه دلالی را ردّ می‌کند؟

• آیه ۱۱: وجود هرگونه نیکویی یا بدی در هر کدام. گزینش خدا بر این اساس نبود که خدا می‌دانست آنها در آینده چه خواهند شد.

• آیه ۱۲: اعمال آنها. این مورد بر نکته آیه ۱۱ صحنه می‌گذارد. این گونه نیست که خدا صرفاً بر اساس پیش دانی‌اش متوجه شود که چه کسی او را خواهد پذیرفت و چه کسی ردش خواهد کرد. گزینش خدا هیچ ربطی به خود عیسو یا یعقوب نداشت.

• آیا هیچ دلیل مثبتی برای برگزیده شدن یعقوب از سوی خدا، وجود دارد؟ بله. آن دلیل چیست؟ تنها تفاوتی که میان این دو وجود داشت، این بود که «اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود» (آیه ۱۱). خدا انتخاب کرد که یعقوب را به عیسو برتری بدهد، صرفاً بدین خاطر که مقصودش چنین بود. پولس می‌گوید که خدا پیش از به دنیا آمدن دوقلوها، به این علت به رفقه گفت که بزرگ‌تر کوچک‌تر را بندگی خواهد کرد، تا هیچ شک و شبهه‌ای باقی نماند که به ارث بردن برکت، ناشی از گزینش خداست و بس. باز، در آیه ۱۲ همین نکته را تأکید می‌کند: یعقوب به خاطر وجود خودش برکت نیافت، بلکه بدین خاطر که «دعوت کننده» وی را برگزیده بود.

توجه: آیه ۱۳ خیلی خشن به نظر می‌رسد! اما باید حواس‌مان باشد که تصور نکنیم این «دشمنی» با حسی که ما معمولاً به نفرت تعبیرش می‌کنیم، یکی است. این نوع کاربرد در زبان عبری مفهوم دیگری دارد که معمولاً برای نشان دادن مقایسه چیزی با چیزی دیگر به کار می‌رود، نه بیان احساس تنفر واقعی خدا از عیسو. به لوقا ۱۴:۲۶ نگاه کنید، آنجایی که عیسو که بر رعایت احکام (و از جمله احترام گذاشتن به پدر و

مادر) تأکید می‌کند، به پیروانش تعلیم می‌دهد که پدر و مادر خود را «دشمن» دارند. منظور عیسو این نیست که پدر و مادر خود را بطور تحت‌اللفظی دشمن بگماریم بلکه اینکه مسیح را بر آنها ترجیح دهیم. آیه ۱۳ هم روش دیگری است برای بیان این مطلب که خدا یعقوب را به جای عیسو برگزید تا وارث وعده‌اش گردد.

۵- خدا بر چه کسانی رحم می‌کند (آیه ۱۵)؟ بر هرکس که انتخابش کند.

• بنابراین، نجات به چه چیزی بستگی ندارد (آیه ۱۶)؟ «خواست یا تلاش انسان»، یعنی ما با میل، دست و پا زدن، و یا به انجام رساندن کاری، نمی‌توانیم به نجات دست پیدا کنیم. نجات حق ما نیست. نجات هرگز مدیون ما نیست.

۶- این واقعیت [که رحمت را نمی‌توان به لیاقت خویش کسب کرد]، چگونه ما را کمک می‌کند تا انصاف یا بی‌انصافی خدا در گزینش عده‌ای و رها کردن بقیه را بررسی و درک کنیم؟ هیچ‌کس نمی‌تواند مدعی رحمت خدا باشد (اگر بتواند، که دیگر نمی‌شود نامش را رحمت گذاشت). «مزد گناه موت است» (۲۳:۶)، و ما همگی گناه‌کاریم. پس هیچ‌کس نمی‌تواند خدا را به بی‌انصافی نسبت به دریغ داشتن رحمتش از دیگران و اختصاص دادن آن به گروهی از برگزیدگان، متهم کند. از آنجایی که خدا نجات را به هیچ‌کس مدیون نیست، پس مختار است که آن را الف) به همه بدهد، ب) به بعضی‌ها بدهد، یا ج) به هیچ‌کس ندهد.

برای روشن شدن این نکته، می‌توانید این داستان را با اعضای گروه‌تان در میان بگذارید. شخص ثروتمندی تصمیم گرفت بیست نوجوان فقیر را انتخاب کرده و هزینه کامل تحصیل‌شان در کالج را تقبل نماید. هزاران نوجوان واجد شرایط، با وضعیتی یکسان وجود داشت. و مرد ثروتمند

و گل وجود دارد، که نه عقل و نه اقتدارمان اقتضا می‌کند آفریننده خویش را زیر سؤال ببریم. باید مراقب باشیم که در مقام داوری کردن خدا قرار نگیریم.

۹- کاربرد: تعلیم رومیان ۱:۹-۲۹ چگونگی:

• در پرستش خدا یاری‌مان می‌دهد؟ اگر به هویت خدا (آفریننده مقتدرمان، کسی که کنترل همه چیز را در دست دارد) و کاری که برای ما مسیحیان کرده (ما را برگزیده و پسرش را فرستاده تا خودش را فدای ما سازد، و رحمتش را شامل حال مان نموده) پی ببریم، از ته دل وی را به خاطر انجام همه این چیزها شکر خواهیم نمود.

• فروتن‌مان می‌سازد؟ از آنجایی که قوم خدا تنها به واسطه گزینش الهی و رحمت وی نجات یافته‌اند، ما شادمان، اما در عین حال نسبت به خودمان واقع‌بین و فروتن خواهیم بود. ما نه چیزی هستیم، و نه چیزی داریم و برای نجات دادن خودمان هم هیچ کاری از دستمان ساخته نیست. حتی اعتماد کردن به خدای‌مان هم انتخاب خودمان نبوده است، او بود که تصمیم گرفت نسبت به ما رحمت نشان دهد!

• ما را به نجات غیرمسیحیان امیدوار می‌سازد؟ خدا می‌تواند هر کسی را نجات بخشد. زمانی بود که ما خدا را نمی‌شناختیم، و به سخت ساختن دل‌هایمان ادامه می‌دادیم. آنجا بود که خدا پا به میدان گذارد، دل‌های ما را نرم ساخت و نجات‌مان داد. از آنجایی که وی این کار را برای ما انجام داده، پس می‌تواند برای هر کس دیگری هم انجامش دهد. گزینش الهی باعث می‌شود تا برای بشارت دادن جسارت بیشتری داشته باشیم.

• به ما اطمینان می‌بخشد که به آسمان خواهیم رسید؟ خدا ما را برگزیده تا برای همیشه [تا به

می‌توانست به بیش از بیست نوجوان کمک کند. ولی آیا کسی می‌توانست وی را به خاطر اینکه فقط به عده‌ای کمک می‌کند، نسبت به بقیه بی‌انصاف قلمداد نماید؟ نه، او هیچ وظیفه‌ای نداشت که به هیچ نوجوانی کمک کند. از آنجایی که بخشش او از سر رحمت محض بود و با اختیار خودش انجام می‌گرفت، دیگر نمی‌توان او را بخاطر انتخاب نکردن بیست نفر دیگر به جای آنها و یا انتخاب نکردن بیست و دو نفر، به بی‌انصافی متهم کرد. هیچ‌کس سزاوار نجات یافتن نیست. به تعبیری، عدالت اقتضا می‌کند که همه ما محکوم شویم (و بدون صلیب، محکومیت تنها چیزی است که از جانب خدای عادل نصیب‌مان می‌شد). پس نکته تکان دهنده این نیست که چرا خدا رحمتش را به همگان گسترش نمی‌دهد، بلکه جای تعجب دارد که چرا اصلاً بر کسی رحمت می‌کند.

توجه: این مورد، یک مسئله یا موضوع ساده‌ای نیست. شاید لازم باشد پاسخ‌های بالا را برای اعضای گروه‌تان بخوانید، و بعد بگذارید آنها به این تعلیم واکنش نشان دهند.

۷- خروج ۲۱: ۴ و ۳: ۷ و ۱۰: ۱ را بخوانید. چه کسی دل فرعون را سخت ساخت؟ خدا.

• خروج ۱۵: ۸ و ۱۹: ۷ و ۱۷ و ۲۷ را بخوانید. چه کسی دل فرعون را سخت ساخت؟ فرعون.

۸- خواندن آیه‌های ۱۹-۲۱، در موارد زیر چه چیزهایی را به ما یادآوری می‌کنند:

• در مورد خدا؟ او ما را ساخت ("او صانع ماست" [ما را شکل بخشید]); بنابراین حق مالکیت ما را هم دارد. حق دارد که هرچه می‌خواهد در دنیایش و با دنیایش بکند.

• در مورد خودمان؟ ما حق نداریم "با خدا معارضه نماییم" (آیه ۲۰). ما آن قدر با خدا فاصله داریم، همان فاصله‌ای که میان کوزه‌گر

• به نظر شما، وقتی پولس در آیه ۴ می‌گوید: «مسیح است انجام شریعت»، چه منظوری دارد؟ [آیا گروه‌تان در این زمینه دچار مشکل شده؟] وقتی کسی مسیحی می‌شود، چه چیزهایی هست که الان می‌بیند شریعت ناتوان از انجامش می‌باشد، اما مسیح برای وی آنها را به انجام رسانده است؟ مسیحیان می‌دانند که اطاعت از شریعت نمی‌تواند نجات‌شان ببخشد، اما دلیل اینکه نیازی نیست از این طریق به دنبال نجات باشند، آن است که مسیح ایشان را به واسطه زندگی طبعانه‌اش [از شریعت] و تحمل گناهان ایشان بر صلیب، نجات داده است. کار مسیح نشان می‌دهد که شریعت به عنوان طریقی برای جستجوی عدالت، به انتها رسیده، و طریق ایمان، تنها راهی است که برای نجات باقی می‌ماند. مسیحیان دیگر به شریعت به عنوان سیستمی برای نجات نگاه نمی‌کنند، هرچند ما هنوز مکلف به فرمان‌برداری از شریعت هستیم؛ آن‌هم به شیوه‌ای که خدا را از ما خشنود سازد و قدرانی‌مان از وی را به خاطر نجاتی که از راه فیض نصیب‌مان کرده، بدو ابراز نماییم.

۱۱- کاربرد: هنگامی که کسی نجات می‌یابد، چه کسی مسئول نجات او می‌باشد؟ (این فرصتی است برای جمع‌بندی نکته اصلی تعلیم رومیان ۹) خدا، ما تنها زمانی می‌توانیم نجات بیابیم که خدا بخاطر فیضش ما را انتخاب کند تا با بخشیدن ایمان نجات‌بخش [ایمان به پسرش] به ما، بر ما رحمت کند.

• هنگامی که کسی نجات نمی‌یابد، چه کسی مسئول نجات نیافتن او می‌باشد؟ خود آن شخص، درست همان‌طور که فرعون مسئول سخت‌دلی خودش بود. خدا ما را به حال خویش رها می‌کند تا با سرسختی به انکار وی ادامه دهیم. تصمیم می‌گیریم در برابر خدا ایستادگی کنیم؛ خدا چیزی را به ما می‌دهد که خودمان انتخابش کرده‌ایم، و

ابدیت]، جزیی از قومش باشیم. او یگانه کسی است که تک‌تک ما را به آسمان خواهد برد، [رفتن ما به آسمان] هیچ بستگی‌ای به خود ما ندارد. نگاه کنید به رومیان ۸: ۲۸-۳۹.

۱۰- اسرائیل "به عدالت نرسیدند". در نهایت، آنها نتوانستند به داشتن رابطه‌ای درست با خدا دست یابند. چرا این‌طور نشد (۳۰:۹-۳۱:۱۰)؟

• زیرا آنان "از راه اعمال" به دنبال عدالت بودند (۳۲:۹). از آنجایی که ایشان در پی ابداع عدالت خود بودند تا از آن به عنوان طریقی برای ایستادن در حضور خدا استفاده کنند، در مورد این اصل که عدالت خدا هدیه‌ای است که از جانب او عطا می‌شود لغزش خوردند. یهودیان می‌خواستند تا با خدا در رابطه‌ای درست باشند (در پی آن بودند، آیه ۳۱)، اما آن را به طریق اشتباهی جستجو می‌کردند. پولس در ۱۰: ۳ به همین نکته می‌پردازد.

• ایشان با اینکه غیور بودند، اما غیرت‌شان ناشی از شناخت [معرفت] نبود. آنها مایل بودند در فرمان‌برداری از خدا تا حد امکان پیش بروند؛ در اعتقادات‌شان صادق بودند؛ اما اعتقادات‌شان را درست نفهمیده بودند. آنها از پذیرش این واقعیت که خدا عدالت خود را از طریق ایمان به مسیح ارزانی می‌دارد، سر باز زدند. توجه داشته باشید که پولس به رد کردن باور رایج زمان ما می‌پردازد. باوری که می‌گوید: "مهم نیست به چه چیزی ایمان داری؛ فقط روراست باش." در حقیقت، غیرت بدون معرفت [دانش]، تعصب [و کوتاه‌فکری] است، و حاضر نیست در باره اصلاح عیوب خود بیندیشد.

• بر اساس آنچه آیه ۴ می‌گوید، خدا چه راهی تدارک دیده تا داشتن رابطه درست با او ممکن شود؟ مسیح. "هرکس که به او ایمان بیاورد"، رابطه‌اش با خدا درست شده است.

در آن وضعیت ما را مستحکم‌تر می‌سازد. آری، خدا دل‌های ما را سخت می‌سازد، اما این کار را با رها نمودن شخص و واگذار کردن او به گزینش‌های خودش، انجام می‌دهد.

۱۲- کاربرد: چگونه می‌توانید از رومیان ۹ استفاده کنید تا موارد زیر را (به ساده‌ترین زبانی که می‌توانید!) به یک دوست مسیحی توضیح دهید ...

- منظور ما از برگزیدگی الهی چیست؟ این پرسش به گروه‌تان کمک می‌کند که محتوای قسمت مطالعه شده امروز را به طور خلاصه، و روشن تشریح کنند. می‌توانید اعضا را به گروه‌های دو نفری تقسیم کنید تا هر یک به نوبت تعلیم پولس در اینجا را شرح بدهد.

- چرا این [رومیان ۹] خبری خوش برای آنان می‌باشد؟ همچنان که در بررسی جلسه بعد هم خواهیم دید، ملاحظاتی پولس در باره اهداف مقتدرانه خدا و گزینش رحیمانه وی، باعث می‌شود که او لب به پرستش بی‌شائبه‌ای بگشاید (۱۱: ۳۳-۳۶). گزینش الهی شاید چیزی باشد که لازم داشته باشیم با آن دست و پنجه نرم کنیم، اما به هر حال، خبر خوشی است. بدون آن، هیچ‌کس نجات نخواهد یافت. و بدون آن، هیچ مسیحی‌ای نمی‌تواند از رسیدن به حیات جاودانی، مطمئن باشد. این خبر بسیار خوشی است که خدا از سر فیضش، بر کسانی که برگزیده رحمت کرده است، و قول داده که آنان را به منزل آسمانی خواهد برد.

چه پرسش‌ها و موضوعاتی پیرامون آموزه‌های برگزیدگی و پیش‌تعیینی وجود دارد که لازم است بیشتر در موردشان تحقیق و تفکر نمایید؟ شاید گروه‌تان نیز در مورد این آموزه (هم به لحاظ عقلانی و هم احساسی) سؤالات و تنش‌هایی داشته باشند و خوب است که این موضوعات را باز کنید، با آنها کلنجار بروید و در موردشان دعا کنید. اعضای گروه‌تان را تشویق کنید که اگر نسبت به محتوای مبحث این جلسه احساس ناراحتی [و بی‌ثباتی] می‌کنند، به اندیشیدن در مورد موضوعات یاد شده ادامه بدهند.

برخی از منابع سودمند که می‌توانید اعضای گروه را بدانها ارجاع دهید، عبارتند از: کتاب رومیان ۸-۱۶ برای شخص شما، آنجایی که با ژرفای بیشتری به این فصل پرداخته‌ام، و همچنین می‌توانید در مورد آموزه گزینش مقتدرانه خدا، به پیوست کتاب مراجعه نمایید. نوشته‌جات جی‌آی پِکر، که در زیر آمده‌اند، آثار مفیدی می‌باشند:

کتاب «بشارت و حاکمیت خدا»

کتاب «الاهیات فشرده»: فصل‌های حاکمیت؛ فدیة محدود (مشخص)؛ برگزیدگی؛ پیش‌تعیینی؛ عدم توانایی؛ روشنگری؛ دعوت مؤثر؛ عادل (شمرده شدگی)

ایده اصلی

اسرائیل را رد نموده است (۱:۱۱). پولس بی‌درنگ با یک "نه" بزرگ پاسخ می‌دهد! مابقی فصل به جزئیات علت آن اختصاص می‌یابد، و محور بحث پولس این است که خدا اسرائیل را رد نکرده، زیرا بی‌ایمانی اسرائیل، به معنای بی‌ایمانی مطلق همهٔ اسرائیلی نمی‌باشد:

برنامه خدا این بوده که هم یهود را نجات دهد و هم امت‌ها را، و قدرت لازم برای این کار را هم دارد؛ واکنش درست به نقشه مقتدرانه برگزیدگی الهی این نیست که سعی کنیم آن را به طور کامل درک نماییم، بلکه این است که حکمت و قدرت او را بستاییم.

• خود پولس یک ایمان‌دار یهودی است (آیه ۱).

• در گذشته، زمان‌هایی بوده که به نظر می‌رسید که هم اسرائیل به کلی خدا را رد کرده بود، و هم خدا ایشان را. مانند دوران ایلیای نبی، اما در واقع خدا برای خود بقیته وفادار کنار گذاشته بود (آیه‌های ۲-۴).

• در حال حاضر، مسیحیان یهودی تباری وجود دارند که محض فیض برگزیده شده‌اند (آیه‌های ۵-۶).

• در آینده، یهودیان بسیاری به سوی عیسی، به عنوان مسیح، باز خواهند گشت و نجات خواهند یافت (آیه‌های ۱۱-۱۵ و ۲۵-۳۲).

بنابراین، درس عملی که ایمان‌داران غیریهودی باید فرا گیرند، این است که متکبر و از خود راضی نشوند (آیه‌های ۲۰-۲۲)؛ حتی با وجود ضدیت‌هایی که از یهودیان می‌بینند، به [نجات یافتن] آنان امیدوار بمانند (آیه‌های ۲۳-۲۴)؛ و حتی (و یا خصوصاً) مواقعی که از حکمت و نقشه خدا چیزی نمی‌فهمند، وی را بستایند و بپرستند (آیه‌های ۳۳-۳۶).

خلاصه

این قسمت هم یکی از دشوارترین بخش‌های کتاب مقدس است. فصل ۱۰ یکبار دیگر نحوه نجات یافتن افراد را به ثبوت می‌رساند و پولس برای تعلیم دادن نکته مورد نظرش از موسی استفاده می‌کند تا این مسئله را روشن سازد که طریق نجات هیچ‌گاه تغییر نکرده است: یعنی نجات نه با کاری که ما انجام می‌دهیم، بلکه با آنچه که بدان ایمان می‌آوریم، میسر می‌شود (آیه‌های ۵-۱۳). این حقیقت باید ایمان‌داران را به [سمت] در میان نهادن پیام مزبور سوق دهد (آیه‌های ۱۳-۱۷).

سپس پولس در ادامه بحثش این حقیقت را تصریح می‌کند که اسرائیل برای رد کردن خدا، هیچ عذری ندارد. آنان پیام نجات محض فیض، و نه از راه اعمال را شنیده و فهمیده‌اند (آیه‌های ۱۸-۲۱). آنان ایمان نیاورده‌اند زیرا نامطیع و لجوج‌اند (آیه ۲۱). این اتهامی عجیب است. خدا دستانش را به سوی اسرائیل دراز کرده بود، آن‌هم نه آن طوری که در رابطه با امت‌ها کرده بود؛ با این حال، امت‌ها نسبت به یهودیان واکنش بهتری نشان داده‌اند.

از این رو پرسش به قوت خود باقی است: آیا خدا

تکلیف اضافی اختیاری

شهادت عده‌ای از یهودیانی را که مسیحی شده‌اند، با اعضای گروه در میان بگذارید. می‌توانید چند نمونه از آنها را در وبسایت www.cwi.org.uk/judaism/testimonies.html یا در کتاب *مظنونان غیرعادی* (تمرکز مسیحی) پیدا کنید. بهترین زمان برای انجام این کار، پس از پرسش‌های ۱ و ۶ می‌باشد.

توجه: اشاره به شهادت‌های یهودیانی که به مسیح ایمان آورده‌اند، بدین معنا نیست که نگارنده یا ناشر این کتاب "راهنما" (Good Book Guide) با نظرات ازابه شده در شهادت‌های یاد شده، موافق است و یا اینکه از آنها جانب‌داری می‌کند.

راهنمایی برای پرسش‌ها

۱- آیا کسانی یا گروهی وجود دارند که عمیقاً معتقدید هرگز مسیحی نخواهند شد؟ چرا چنین فکر می‌کنید؟ در زمان پولس، خیلی‌ها گمان می‌کردند که یهودیان هرگز به مسیح ایمان نخواهند آورد، چرا که انکارشان جمعی و قطعی تلقی می‌شد. پولس قصد دارد بگوید که چنین نیست. بسیاری از یهودیان [نجات خواهند یافت. حتی در روزگار خود ما، افراد یا قوم‌هایی هستند که اگر با خود روراست باشیم، دربارهٔ آنها معتقدیم که هرگز به مسیح ایمان نخواهند آورد؛ شاید بدین علت که به دینی دیگر اعتقاداتی راسخ دارند، یا انجیل را به دفعات رد کرده‌اند، یا در خانواده‌ای به شدت سکولار و مادی‌گرایانه بزرگ شده‌اند. این تصورات، خود را زمانی نشان می‌دهند که برای این قبیل افراد دعا می‌کنیم (یا نمی‌کنیم) یا با آنها حرف می‌زنیم. وقتی به قسمت شخصی سازی بعد از پرسش ۶ رسیدید، می‌توانید دوباره به این افراد و گروه مردمانی که افراد گروه‌تان اینجا نام بردند بازگردید.

۲- به گفتهٔ موسی در آیه ۵، یک فرد چگونه می‌تواند نجات یابد؟ با انجام دادن (یعنی اطاعت

از) شریعت، چنین به نظر می‌رسد که موسی امکان نجات ("حیات") یافتن از طریق اجرای احکام شریعت را تعلیم می‌دهد. چه اشکالی دارد که با این روش به دنبال نجات باشیم؟ هیچ‌کس نمی‌تواند شریعت را به طور کامل مراعات نماید! به رومیان ۱:۲-۶، ۳:۹-۲۰ مراجعه کنید. از آنجایی که ما گناه‌کار هستیم، شریعت راه مناسبی برای به دست آوردن حیات جاودانی نمی‌باشد؛ بلکه برعکس، شریعت به ما نشان می‌دهد که ما انسان‌های عادل نیستیم، و محتاج نجات می‌باشیم (آیه ۲۰). پس در ۵:۱۰، معنای حرف موسی این است که: اگر بتوانید به طور کامل از شریعت اطاعت نمایید، حیات جاودانی را خواهید یافت. ولی ما نمی‌توانیم چنین کاری بکنیم.

• در مورد روشی متفاوت برای نجات یافتن، چه چیزی در آیه ۸ می‌گوید؟ کلامی (چیزی برای گفتن، یا باور کردن) هست که "نزد تو" است. به عبارت دیگر، خدا نجات را برای ما به ارمان آورده، و تنها کاری که لازم است بکنیم این است که «در دهانت و در قلب تو» بدان ایمان بیاوریم. موسی می‌گوید که نجات به باور کردن چیزی در دل و سپس اعتراف کردن آن به زبان، مربوط می‌باشد. این همان "کلام ایمان" است.

اگر گروه‌تان دچار مشکل شده است، توضیح بدهید که "کلام" چیزی است که ما را نجات می‌بخشد. سپس بپرسید:

• کلامی که نجات می‌بخشد، کجاست، و [این کلام] چه زمانی شخص را نجات می‌دهد؟ در دهان و در دل آنها. پس این به چیزی مربوط می‌شود که بدان ایمان دارند و آن را به زبان می‌آورند، نه چیزی که انجامش می‌دهند یا به دستش می‌آورند.

• حال که عیسی زیست، مُرد، و از مُردگان برخاست، پولس در مورد این روش متفاوت چه چیزی را بطور مشخص تر بیان می‌کند (آیه‌های ۹-۱۳)؟ پولس به ما می‌گوید که این «کلام» نجات‌بخش که باید بدان ایمان آورد و از آن سخن گفت، چیست. این یعنی آنکه حالا:

• حقیقتی هست که باید آن را شناخت: حقیقتی در مورد هویت عیسی (اینکه او «خداوند» است؛ و در مورد کارش) اینکه وی از مردگان برخاسته (و از این رو باید می‌مُرد). پس باید بدانیم که عیسی خداست (خداوند اشاره‌ای است به یهوه، نام خدا در عهد عتیق) و اینکه به خاطر گناهان ما مُرد و برخاست تا به ما حیاتی نو ببخشد.

• حقیقتی هست که باید بدان ایمان آورد: ما باید در دلمان به این حقیقت ایمان بیاوریم، و برای عادل شدن باید کلیت وجودمان را به شخص مسیح و کاری که انجام داده بسپاریم.

• حقیقتی هست که باید آن را به زبان آورد: اعتراف زبانی تنها بخشی از ایمان قلبی است. اگر حقیقتاً از درون ایمان داشته باشیم، در بیان آن هم امین خواهیم بود.

• حقیقتی هست که وقتی بدان ایمان بیاوریم، نجات می‌بخشد (آیه ۱۱): ما هرگز از اعتماد کردن به مسیح، به جای اعتماد به خودمان، پشیمان نخواهیم شد.

• نجاتی هست که برای همگان می‌باشد (آیه‌های ۱۲-۱۳): وقتی پای لزوم نجات مسیح یا دسترسی بدان به میان می‌آید، فرقی میان یهود و امتهای نیست.

۳- حقایق مندرج در آیه‌های ۹-۱۳ باید ایمان‌داران را به انجام چه کارهایی (آیه‌های ۱۴-

۱۵) سوق دهند؟ چرا؟ چگونه می‌شود که مردم نام مسیح را می‌خوانند و نجات می‌یابند؟ با ایمان آوردن (آیه ۱۴)؛ پس احتیاج دارند که درباره او بشنوند (آیه ۱۴)؛ و برای اینکه چنین اتفاقی بیفتد، باید پیغام را با دیگران در میان گذارد، یا «وعظ» کرد (آیه ۱۴)؛ و باید کسانی برای انجام این کار «فرستاده شوند» (آیه ۱۵). منظور پولس تنها فرستادن رسولان نیست، بلکه فرستادن مسیحیان معمولی هم مورد نظرش می‌باشد. خدا ما را با پیغام «زیبا»ی نجات فرستاده است. می‌دانیم که همه برای نجات یافتن باید مسیح را بخوانند، و هر کسی می‌تواند این کار را بکند؛ و بنابراین، وظیفه ماست که این مژده زیبا را بدیشان برسانیم.

جستجوی بیشتر

در آیه‌های ۱۶-۲۱، پولس به پرسش اصلی خود بازمی‌گردد: چرا یهودیان ایمان نیاورده‌اند؟ در آیه‌های زیر، وی چه احتمالاتی را مطرح می‌سازد، و چگونه بدانها پاسخ می‌دهد:

• آیه ۱۸؟ شاید پیغام را نشنیده‌اند؟ البته که شنیده بودند. پولس از مزمو ۱۹ نقل قول می‌کند، که قدری غافل‌گیرکننده است، زیرا دارد از اعلام جلال خدا توسط خلقتش سخن می‌گوید (نه اعلام انجیل توسط قومش). احتمالاً منظور پولس این است که انتشار انجیل به همان گستردگی بوده. (به یاد داشته باشید که در این لحظه فکر پولس روی یهود متمرکز است، نه کل جمعیت دنیا در قرن اول میلادی. هر جا که اجتماعی یهودی وجود داشت، انجیل در آن وعظ شده بود). آنان شنیده بودند.

• آیه‌های ۱۹-۲۰؟ شاید اسرائیل نفهمیده بود؟ ولی پولس در آیه ۱۹ می‌گوید که در عهد عتیق غیر یهودیانی بودند که نمی‌فهمیدند، با این حال خدا بر عدم درک آنان غلبه کرد [امت‌ها او را یافتند]. (آیه ۲۰). اسرائیل، در مقایسه با امت‌ها، نسبت به ذات خدا، لزوم داشتن رابطه درست

با وی، وعده‌های آموزش از طریق جایگزینی الزامی در هنگام پرستش در خیمه اجتماع و معبد، وعده‌های ظهور مسیح موعود، و این واقعیت که خدا عدالت ما خواهد شد (نگاه کنید به ارمیا ۲۳: ۵-۶) درک بیشتری داشت. آنان به قدر کافی می‌فهمیدند.

پاسخ درست در آیه ۲۱ چیست؟ آنان نامطیع و مخالف (= لجوج) بودند. این اتهامی شگفت‌انگیز است. خدا دستانش را به سوی اسرائیل دراز کرده بود، ولی آنان با وجودی که هم شنیده و هم فهمیده بودند، دعوت خدا به ایمان را رد کرده و به جایش، اصرار داشتند تا عدالت خود را بدست آورند.

۴- چه شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد خدا آنان را رد نکرده است:

- در زمان حال (آیه ۱)؟ خود پولس! پولس دارد می‌گوید: به من نگاه کنید. من یهودی‌ام و نسبت به انجیل هم سخت‌دل بودم. در جایی که خدا مرا رها نکرده، چطور می‌توانیم بگوییم که خدا از یهود دست کشیده است؟

- از تاریخ گذشته اسرائیل (آیه‌های ۲-۶)؟ ۸۰۰ سال پیش، نبی خدا، ایلیا، در زمانه‌ای می‌زیست که اسرائیل بر ایمان‌داران جفا می‌رسانید، و او تصور می‌کرد که «من به تنهایی مانده‌ام» (نگاه کنید به اول پادشاهان ۱۹: ۱۴). اما خدا نظر ایلیا را تکذیب کرد، خدا اسرائیل را رها نکرده بود، بلکه «هفت هزار مرد به جهت خود نگه داشتیم که به نزد بعل زانو نزده‌اند» (بعل خدایی دروغین بود [که] رقیب یهوه محسوب می‌شد). به عبارت دیگر، همیشه و حتی در خلال زمان‌هایی که به نظر می‌رسیده هم اسرائیل به کلی خدا را رد کرده بود، و هم خدا ایشان را، در اسرائیل بقیته وفادار (یعنی اسرائیلی روحانی در درون قوم اسرائیل) بوده است. پولس در آیه‌های ۵-۶

می‌گوید که هنوز هم «در زمان حاضر» وضع به همین منوال است.

۵- به سبب «لغزش» اسرائیل (یعنی رد کردن انجیل توسط ایشان)، چه اتفاقی افتاده است (آیه‌های ۱۱-۱۲)؟ نجات را نصیب امت‌ها ساخت. از آنجایی که در میان اکثریت یهودیان، خصومت شدیدی با مسیحیت وجود داشت، مسیحیان یهودی تبار اولیه، نتوانستند به این نتیجه برسند که انجیل فقط برای قوم اسرائیل بود؛ پس به سراغ امت‌ها رفتند و انجیل را برایشان موعظه کردند، و «دولتمندی» انجیل را برای «جهان» به ارمغان آوردند.

- ایمان آوردن امت‌ها چه تأثیری بر اسرائیل می‌گذارد، و اکنون چه تأثیری بر خدمت پولس دارد (آیه‌های ۱۱ و ۱۳-۱۴)؟ در ایشان «غیرت» پدید می‌آورد (این غیرت، حسادتی گناه‌آلود، از نوع طمع‌ی که به [مال] همسایه‌مان می‌ورزیم، زمانی که خواهان آن چیزی هستیم که او داراست و یا نمی‌خواهیم آنچه را ما نداریم او داشته باشد، نیست). در اینجا، آنچه که مورد «حسد» قرار دارد (یعنی نجات) چیزی است که خدا می‌خواهد همهٔ افراد قومش از آن بهره‌مند گردند. پس یکی از اهداف خدمت بشارت پولس به امت‌ها این است که «ابنای جنس خود را به غیرت آورم و بعضی از ایشان را برهانم» (آیه ۱۴). یهودیان تحقق بسیاری از وعده‌های عهد عتیق را در مسیحیان غیریهودی تبار خواهند دید و ایمان خواهند آورد.

توجه: یکی از نمونه‌های احتمالی آن، اعمال ۱۶-۷ می‌باشد. کلیسای اولیه عده‌ای شماس را برای مراقبت به نیازمندان انتخاب کرد و پس از آن کاهنان یهودی بسیاری به مسیح ایمان آوردند. چرا؟ یکی از مسئولیت‌های کاهنان این بود که اعانات مردم را بدست فقرا برسانند، اما این کار به درستی انجام نمی‌گرفت. حالا، مسیحیان، به قوت روح‌القدس تبدیل به اجتماعی سخاوتمند شده بودند که در آن از افراد نیازمند مراقبت می‌شد. اسرائیلی

قرار بود این چنین جامعه‌ای باشد (تثنیه ۴:۱۵-۵)، اما نبود. از قرار معلوم، کاهنان با مشاهده آن به "عبرت" آمدند و به انجیل گوش سپرده، ایمان آوردند.

۶- کاربرد: اگر کلیسای شما عمدتاً از غیریهودی تباران تشکیل شده، آیا جماعتی هستید که بر مبنای تحقق خواسته‌های خدا از اسرائیل عهد عتیق زندگی می‌کنند؟ چگونه؟ و بطور می‌توانید به این روش ادامه دهید؟

• اگر یک یهودی سرسپرده به کلیسای شما نگاه کند، آیا غیرتش برانگیخته خواهد شد تا حاضر شود به انجیل گوش بسپارد؟ شاید دوست داشته باشید که در مورد این قسمت‌های عهد عتیق، و اینکه اولویت‌هایی که خدا برای قومش در نظر گرفته تا چه اندازه در کلیسای تان بازتاب پیدا می‌کند، قدری فکر کنید: خروج ۹:۲۳ (غریب = کسی که جزو قوم خدا نیست؛ تثنیه ۴:۱۵-۵؛ ارمیا ۲۲:۴؛ میکا ۸:۶).

۷- پولس از مسیحیان غیریهودی تبار انجام دادن و یا انجام ندادن چه کاری را خواهان است؟

• آیه‌های ۱۸-۲۱: فخر نکردن، آنان نباید به شاخه‌هایی که از درخت بریده شده‌اند یعنی یهودیان بی‌ایمان، با نظر تحقیر بنگرند. مسیحیان غیریهودی تبار یا به تاریخ و وعده‌هایی گذاشته‌اند که از آن اسرائیل بوده، ما کتاب مقدسی یهودی و ماشیحی [عیسایی] یهودی داریم. از این گذشته، مسیحیان غیریهودی تبار نباید مغرور شوند، بلکه باید ترسی توأم با احترام در دل شان باشد (آیه ۲۱). اگر خدا از یهودیانی که به مسیح ایمان نیاوردند، گذشت نکرد، ما هم در صورت بی‌ایمانی، به همان سرنوشت دچار خواهیم شد.

• آیه ۲۲: هم روی مهربانی و هم روی سخت‌گیری خدا تعمق نمایید. خدا هم مهربان (رحیم) است و هم سخت‌گیر (داور) و اینکه آیا او در مورد شما مهربان است یا سخت‌گیر، کاملاً بسته به آن است که ایمان دارید یا ندارید. نمونه

بی‌ایمانی اسرائیل باید مانع از بروز هرگونه خودبینی اهمال‌گرانه شود، و عزم را برای "ادامه دادن" جزم کند.

توجه: نباید این آیه را در مقابل ۳۰:۸ («آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد») و دیگر عباراتی که پولس بر تضمین محبت مسیح نسبت به ما حرف می‌زند، قرار دهیم. صحبت در مورد از دست دادن نجات‌تان نیست؛ بلکه درباره برملا شدن نجات‌های جعلی می‌باشد. انکار مسیح توسط یهودیان، نشان داد که ایشان اعضای راستین قوم خدا نبودند. اگر به مسیح عیسی ایمان داشته باشیم، می‌توانیم اطمینان خاطر داشته باشیم؛ اما نباید مغرور شویم.

• آیه‌های ۲۳-۲۴، باید به چه چیزی ایمان داشته باشند؟ اینکه خدا می‌تواند یهودیان را نجات بخشد. اگر او قادر به نجات امتهای (شاخه‌های بزی) بود، پس «چند مرتبه زیادترب» می‌تواند یهودیان (شاخه‌های طبیعی) را به درخت زیتون اصلی خودشان بازگرداند و دوباره پیوند بزند.

☒ • زندگی مسیحی‌تان با چه مشکلی مواجه می‌شد اگر یا فقط "مهربانی" خدا را و یا فقط "سخت‌گیری" خدا را به خاطر می‌آوردید؟

• فقط مهربانی: با فرض اینکه دیگر نجات یافته‌ایم، از خود راضی خواهیم شد. در دام این تصور اشتباه خواهیم افتاد که همه نجات خواهند یافت، یا اینکه تنها "آدم‌های خوب" نجات خواهند یافت. به جای اینکه بر مسیح تکیه کنیم، تصور خواهیم کرد که خودمان نجات یافته‌ایم.

• فقط سخت‌گیری: به خاطر از دست دادن نجات‌مان مدام مضطرب و هراسان خواهیم بود، و هر شکستی که در زمینه زندگی مقدس متحمل می‌شویم، ضربه‌ای شدید به ما وارد خواهد ساخت. فراموش خواهیم کرد که به وسیله مسیح نجات یافته‌ایم، نه با اعمال خودمان.

۸- پولس دید خدا به اسرائیل را چگونه توصیف می‌کند (آیه ۲۸)؟ به صورت دشمنان محبوب. آنان انجیل را رد کرده، ایمان‌داران را آزار رسانده‌اند (نگاه کنید به اول تسالونیکیان ۱۴:۲-۱۶)، پس خودشان را به جهت شما، دشمنان خدا ساخته‌اند. اما به خاطر اجداد (یعنی آباء یهود که خدا بدیشان وعده نجات و برکت داده بود) محبوبند. پس همان‌طور که خدا تک‌تک مسیحیان را، حتی زمانی که هنوز دشمنش بودند (رومیان ۸:۵) محبت کرد، غیرمسیحیان یهودی را هم که هنوز دشمنش هستند، دوست دارد.

۹- کاربرد: این قضیه چطور باید دیدگاه ما را به یهودیانی که به مسیح ایمان نیاورده‌اند، شکل دهد؟ شایسته است در اینجا توجه گروه خود را به آیه‌های ۳۰-۳۱ جلب نمایید. باید به آنها با امید بنگریم. به سبب نافرمانی یهودیان، خدا رحمت خویش را به ما عطا کرده است. او قادر است به واسطه ایمان ما، بر آنها رحم کند. درست همان گونه که خدا به یهودیان به دیده دشمنان محبوب خود نگاه می‌کند، قومش هم باید این چنین نگاهی داشته باشند، آنان دارند انجیل را رد می‌کنند، ولی ما باید همچنان دوست‌شان داشته باشیم و در پی راهی باشیم تا انجیل را به گوش‌شان برسانیم و تحقق وعده‌های برکت خدا در کلیساهای مان را نشان‌شان بدهیم. [این دیدگاه] چه تفاوت عملی‌ای باید در فرد فرد شما و نیز کلیساهای‌تان به وجود بیاورد؟ پاسخ این پرسش به جایی که در آن زندگی می‌کنیم، بستگی دارد. اینکه اصلاً در پیرامون‌مان اجتماع یهودی قابل ملاحظه‌ای وجود دارد، یا نه. دست کم، بدین معناست که برای یهودیان دعا کنیم. احتمالاً مفهومی فراتر از دعا کردن صرف دارد، یعنی به منظور در میان گذاشتن انجیل با آنان عملاً با آنان در تماس بوده، جوایب مصاحبت با آنان باشیم.

۱۰- پولس در اینجا خدا را به خاطر چه چیزی حمد می‌گوید؟

- عظمت حکمت و علم او (آیه ۳۳).
- این واقعیت که داوری‌ها و نقشه‌های او فراتر از درک ما هستند (آیه ۳۴).
- این حقیقت که ما هیچ دینی به گردن او نداریم، و او هیچ نیازی به ما ندارد (آیه ۳۵).
- این واقعیت که همه چیز از او سرچشمه می‌گیرد، و موجودیت همه چیز بدو وابسته است (آیه ۳۶).

۱۱- تبلور این پرستش خودجوش در انتهای فصل‌های ۹-۱۱ چرا حائز اهمیت است؟ چون که پولس به بررسی نقشه‌های مقتدرانه خدا و گزینش قومی که باید نجات‌شان بدهد مشغول بود. اینها چیزهایی هستند که نمی‌توان به طور کامل درکشان کرد (حتی پولس!) و همین باعث بروز پرسش‌ها و تنش‌های زیادی می‌شود. با این حال، پولس را به سوی ستایش خدا سوق می‌دهند. بررسی حقیقت پولس را به پرستش وامی‌دارد. پولس با آن جنبه از راه‌های خدا که قادر به درک یا تشخیص‌شان نیست، هیچ مشکلی ندارد. برعکس، او خدا را به خاطرشان حمد می‌گوید (آیه ۳۳).

۱۲- کاربرد: ۱۹-۵ را دوباره بخوانید. وقتی این آیه‌ها را کنار ۱۱:۳۳-۳۶ می‌گذارید، درک پولس از عمل مقتدرانه خدا در امر برگزیدگی قومش، چه تأثیری بر وی می‌گذارد؟ وی را به ستایش خدا و داشتن اشتیاق برای جلال دادن وی، هدایت می‌کند (آیه‌های ۳۳-۳۶)؛ اما این از دلواپس بودنش برای آنانی که می‌داند نجات ندارند، و اندوهی که از اعتماد نکردن‌شان به مسیح در دل دارد، چیزی نمی‌کاهد. پولس هم خدا را به خاطر گزینش رحیمانه‌اش ستایش می‌کند، و هم برای آنانی که هنوز از جانب خدا خوانده نشده‌اند تا به مسیح ایمان بیاورند، اشک می‌ریزد.

- این مطلب چطور می‌تواند واکنش ما را به حقایق مطرح شده در رومیان ۹-۱۱، شکل دهد؟ واکنش ما باید پولس را به تصویر بکشد.

برگزیدگی الاهی نه بایستی ما را نسبت به نجات نیافتگان دل سرد کند، و نه از نجات‌شان نومیدمان سازد. برعکس، اطمینان‌مان را به اینکه آنها هم می‌توانند نجات یابند بیشتر می‌کند، پس به آنها شهادت [بشارت] خواهیم داد. و در ضمن، ما باید بسیار سپاسگزار باشیم که خدا اصلاً کسی را برای نجات برمی‌گزیند، و بسیار فروتن از اینکه بر ما رحمت کرده است. و باید وی را به خاطر اینکه خدایی است فراتر از درک ما، و خدایی است رحیم و عادل و مقتدر، ستایش کنیم.

ایده اصلی

به خاطر کاری که خدا برای ما انجام داده، ما هم حاضریم زندگی‌مان را برای او قربانی کنیم، و در پی این هستیم که در همه کارهای‌مان، یعنی در نحوه نگرش نسبت به خودمان، نحوه خدمت و محبت کردن به کلیسای‌مان، و نحوه زندگی کردن در میان ملت و جامعه‌مان، وی را خشنود سازیم.

خلاصه

فصل ۱۲ یک نقطه عطف و سرآغاز بخشی تازه است. «لهدا» (آیه ۱) نشان می‌دهد که پولس در صدد است سرفصل جدیدی از زندگی مسیحی را بگشاید، که باید از شناخت و اعتماد به انجیل، که قبلاً توضیحش داده، سرچشمه گرفته باشد. پس ۱:۱۲-۲ چکیده‌ای است از کل زندگی مسیحی:

• در پرتو رحمت خدا؛ باید زندگی‌مان را با قدردانی از کارهایی که او برایمان انجام داده، سپری کنیم.

• بدن‌های خود را قربانی‌های زنده بگذرانید: شکرگزاری‌های ما، خود را در اطاعت‌های صمیمانه ما از خدا نشان می‌دهند، اطاعت‌هایی که به بهایی تمام شده‌اند، و شامل بدن و ذهن ما هم می‌باشند.

• مقدس و پسندیده خدا: انجیل هم به ما آزادی می‌بخشد و هم انگیزه لازم برای زندگی در راستای پسند و خشنودی آفریدگارمان. ما در مسیح توانایی خشنود ساختن خدا را داریم.

• عبادت معقول شماسات: «معقول» ترجمه بهتری برای «روحانی» است. به عبارت دیگر، اگر با شفافیت کامل در مورد رحمت خدا فکر می‌کنید، تنها واکنش عقلانی، داشتن این چنین زندگی‌ای است.

• هم‌شکل نشوید، بلکه تبدیل دهید: باید رد کردن الگوهای جهان پیرامونمان، و پذیرفتن اراده خدا برای شخصیت و زندگی‌مان را یاد بگیریم.

باقی مطالب فصل‌های ۱۲-۱۳ به ما نشان می‌دهند که چگونه در این زمینه‌ها از زندگی‌مان، «قربانی‌های زنده» باشیم:

- نحوه نگرش‌مان به خود و توانایی‌هایمان (آیه‌های ۳-۸).
- در کلیسا، و نسبت به آنانی که بر کلیسا جفا می‌کنند (آیه‌های ۹-۲۱).
- به عنوان شهروندان یک کشور (۱:۱۳-۸).
- نسبت به همسایه‌مان (آیه‌های ۹-۱۰).
- در نگاه‌مان به حال و آینده (آیه‌های ۱۱-۱۴).

تکلیف اضافی اختیاری

این بخش با تشویق مسیحیان به اینکه «عیسای مسیح خداوند را بپوشید» (۱۴:۱۳) پایان می‌پذیرد. پوشش ما بخشی از هویت ما را آشکار می‌سازد؛ پوشش بر نحوه رفتار ما هم تأثیر می‌گذارد (نگاه کنید به پرسش ۱۰). بنابراین به گروه‌تان عکس‌هایی از لباس‌های محلی ملت‌های گوناگون، از سراسر جهان را نشان دهید و آنها را به چالش وادارید تا حدس بزنند هر کدام به چه کشوری تعلق دارد. در این باره بحث کنید

که با پوشیدن لباس ملی‌تان چه احساسی به شما دست می‌دهد، و اینکه چگونه باعث می‌شود رفتار متفاوتی داشته باشید.

راهنمایی برای پرشی‌ها

۱- اگر قرار بود رویکرد مسیحی به زندگی را در یک جمله خلاصه کنید، چه می‌گفتید؟ آنچه در این پرسش می‌شنویم این است: «مسیحی بودن، یعنی عادل شمرده شدن محض ایمان، در زندگی روزمره، تصمیم‌گیری‌ها، اولویت‌ها، واکنش‌ها و غیره، چه تفاوتی ایجاد می‌کند؟» هیچ پاسخ اشتباهی وجود ندارد، پولس قصد بر این دارد تا کل زندگی مسیحی را در دو آیه نخست فصل ۱۲ خلاصه کرده و ارایه نماید.

۲- پولس "از برادرانش، یعنی هم‌کیشان مسیحی‌اش" استدعای انجام چه کارهایی را دارد؟ هر یک چه معنایی دارند؟

• آیه ۱: «بدن‌های خود را قربانی زنده ... بگذرانید». در اینجا قربانی اشاره‌ای است به قربانی‌های سوختنی که در دوران عهد عتیق، در معبد تقدیم می‌شدند. شاید لازم باشد برای گروه‌تان توضیح بدهید که اصلاً قربانی سوختنی چه بوده: می‌باید گوساله‌ای سالم و بی‌عیب را از گله انتخاب کرده، آن را به خدا تقدیم می‌کردید. این نشانگر آن بود که هرچه دارید متعلق به خداست. قصد این را ندارید که از پسمانده‌های اضافی خودتان به خدا چیزی بدهید! پس "قربانی زنده" بودن یعنی بطور کامل در دسترس خدا قرار داشتن، حتی اگر به بهای گزافی تمام شود که شامل بدنهایمان نیز می‌شود. واکنش درست به خدا، صرفاً درونی و انتزاعی نیست؛ این واکنش باید عینی و عملی باشد.

همچنین توجه داشته باشید که واژه "زنده" بدین معناست که قربانی مزبور به طور پیوسته

و همیشگی تقدیم می‌شود. زندگی مسیحی یعنی هر روز در راستای اطاعت از خدا، از زندگی و بدن خودمان دست بکشیم. یعنی هر روز نسبت به خود، امیال و ترجیحاتمان خود را مُرده انگاریم (نگاه کنید به کلمات عیسی در لوقا ۹:۲۳-۲۴).

• آیه ۲: «به تازگی ذهن خود، صورت خود را تبدیل دهید». ذهن ما باید چنان با انجیل برافروخته باشد که روش تفکر، احساس و رفتار خدا را با آغوش باز در برگیریم (یعنی اراده وی را برای زندگی‌مان بشناسیم و دوست بداریم. به عبارت دیگر، بدین معنا خواهد بود که دیگر با افکار و اعمال دنیا هم‌شکل نمی‌شویم)، افکار و اعمال دنیا را تشخیص می‌دهیم و رد می‌کنیم.

۳- پولس در این آیه‌ها چه انگیزه‌ای برای سخت‌کوشی در زندگی مسیحی ارایه می‌کند؟

• «لِهَذَا ... [در سایه] رحمت‌های خدا» (آیه ۱): ما به خاطر همه چیزهایی که پولس قبلاً در رومیان ۱-۱۱ توضیح داده، خودمان را تسلیم خدا می‌کنیم؛ یعنی به خاطر اینکه ما را فقط محض فیض و تنها به واسطه ایمان به مسیح یکتا، عادل شمرده است. آنچه در ما انگیزه ایجاد می‌کند، احساس قدرشناسی‌مان نسبت به فیض می‌باشد.

• «پسندیده خدا» (آیه ۱). انجیل جهت‌گیری هدف ما را در زندگی، از پایه و اساس تغییر می‌دهد، تا دیگر نه در پی خشنود ساختن خودمان یا حتی دیگران باشیم و نه به آن امید داشته باشیم، بلکه فقط به خشنودی پدرمان فکر کنیم (نگاه کنید به اول تسالونیکیان ۴:۲). خدا در مسیح، محبت‌مان می‌کند و ما را به عنوان فرزندان خویش پذیرفته است، پس حالا ما هم می‌توانیم، و می‌خواهیم که پدرمان را خشنود سازیم.

• «عبادت معقول شما» (آیه ۱): واژه "معقول"

را "روحانی" هم می‌توان ترجمه کرد. تنها واکنش معقول و منطقی به رحمت خدا این است که زندگی خودمان را برای او قربانی سازیم. و به این طریق است که می‌توانیم خدا را پرستش نماییم.

اطاعت کردم تا این اتفاق‌ها برای من نیفتند، اما افتادند! اگر زندگی مسیحی بر پایه ترس استوار باشد، نتیجه رنج و مصیبت‌ها، نومیدی یا تلخی خواهد بود.

• تا زمانی که بدین طریق زندگی کنیم و این‌گونه بیندیشیم، توانایی آن را پیدا خواهیم کرد که «دریافت [کنیم] اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست» (آیه ۲). قادر خواهیم بود خدا را بهتر درک کنیم، و نیز بفهمیم که چطور می‌توانیم "نیکو" زندگی کنیم.

۴- کاربرد: ما چگونه مسیح را می‌پرستیم؟ چرا این پرستش هم مهیج است و هم چالش برانگیز؟ با تقدیم کردن هرروزه خودمان به خدا، به مثابه قربانی‌های زنده [مسیح را می‌پرستیم]. پرستش نه تنها چیزی کمتر از گردهمایی پرستشی یکشنبه‌ها نیست؛ بلکه بسیار فراتر از آن است. [پرستش] شیوه زندگی روزمره است. پرستش، تقدیم همه وجودمان به مسیح است، یعنی به کسی که همه وجودش را فدای ما ساخت. این هیجان انگیز است، زیرا بدین معناست که ما در هر لحظه از زندگی مان می‌توانیم خدایی را که ما را نجات داد، بپرستیم. همیشه می‌توانیم از سر قدرشناسی، خودمان را تقدیم او کنیم. و البته به همین دلیل، چالش برانگیز هم هست، چونکه رومیان ۱:۱۲-۲ می‌گویند که پرستش ما نمی‌تواند به عبادت روزهای یکشنبه، یا رویدادهای کلیسایی، یا سرودخوانی، و غیره محدود شود. همه اینها راه‌هایی برای پرستش هستند؛ اما پرستش بسیار بنیادی‌تر از این چیزهاست.

☑ • مسیحیان برای خداپسندانه زندگی کردن، چه انگیزه‌های دیگری دارند؟ چرا این انگیزه‌ها بی‌تأثیرند؟ مهم‌ترین انگیزه جعلی، ترس است (اگرچه می‌توانیم طوری خداپسندانه زندگی کنیم که دیگران را تحت تأثیر قرار دهیم، یا احساس موفقیت کنیم). اگر انگیزه اصلی ما برای اطاعت از خدا، ترس باشد، به احتمال زیاد اثرات زیر را مشاهده خواهیم کرد:

۱- انگیزه ما به مرور زمان نیرویش را از دست خواهد داد. ترس شما را به سوی کارهای بزرگی می‌راند، اما شما را از پا در خواهد آورد. دینی که بر پایه ترس بنا شده، عمر کوتاهی خواهد داشت.

۲- با توبه کردن مشکل خواهیم داشت. تصور می‌کنیم خط قرمزی وجود دارد که اگر از آن عبور کنیم، اگر بیش از حد گناه کنیم، خدا محکومان خواهد کرد. پس از توبه کردن خودداری می‌کنیم، یا آن را با ترس و لرز انجام می‌دهیم، زیرا می‌ترسیم خدا تلافی کند.

۳- رنج کشیدن را به چشم تنبیه خواهیم دید. امتحانات ما را به این فکر می‌اندازد که: خدا دارد تقاص کارهای مرا پس می‌گیرد! خدا رهایم کرده! یا این انصاف نیست، من از خدا

۵- این [”بهره ایمان“، یعنی ”معیار ایمان“] در فهم معنای ”به اعتدال فکر کردن“ چه کمکی به ما می‌کند (آیه ۳)؟ به اعتدال فکر کردن، یعنی خودمان را به محک ایمان انجیلی بزینیم. حرف پولس این است: ”به همه شما ایمانی نجات‌بخش به مسیح مصلوب عطا شده، و با همین باید خودتان را بسنجید“. از این رو در مورد خودمان فراتر از آنچه که باید، فکری نمی‌کنیم. ما گناه کاریم؛ تلاش‌هایمان تنها داوری را عایدمان می‌سازند؛ برای نجات، به کس دیگری محتاج بودیم. اما در عین حال، انجیل اجازه نمی‌دهد که در مورد خودمان کمتر از آنچه که باید فکر کنیم. ما در نگاه تنها کسی که در نهایت نظرش اهمیت

دارد، گناه‌کارانی نجات یافته، محبوب و ارزشمند هستیم. به اعتدال فکر کردن یعنی درست ارزیابی کردن خودمان، در پرتو انجیلی که بدان باور داریم.

۶- چه نگرش دیگری باید به خودمان داشته باشیم (آیه‌های ۵-۶ الف)؟ با وجود داشتن عطایای گوناگون، به عنوان بدنی واحد (یعنی کلیسا) عمل کنیم و به یکدیگر تعلق خاطر داشته باشیم. همه ما با یکدیگر متفاوتیم، و هر یک شخصیت، خلق و خو، پیشینه و توانایی‌های منحصر به فردی داریم. تصویری که از بدن داریم، به ما این اجازه را نمی‌دهد که خودمان را فراتر از آنچه که هستیم (ما به همدیگر نیاز داریم) یا کمتر از آنچه که هستیم (دیگران هم به ما نیاز دارند)، بیانگاریم. نگاه کنید به اول قرن‌تین ۱۲: ۱۷-۲۱.

• با چیزهایی که خدا به ما عطا فرموده، باید چه کار کنیم (آیه‌های ۶ ب-۸)؟ عطایای او را در جهت خدمت به کار ببرید، یعنی آنها را به عنوان مجرای معینی برای خدمت به نیازهای دیگران، مورد استفاده قرار دهیم. پولس می‌گوید که هر چیزی که خدا توانایی انجامش را به ما بخشیده: "از آن استفاده کنید... آن را به کار گیرید."

توجه: این فهرستی جامع و کامل از عطایایی که خدا به کلیسا می‌بخشد، نیست. پولس در اول قرن‌تین ۸: ۱۲-۱۰ و ۲۸ و افسسیان ۴: ۱۱ فهرست‌های دیگری هم دارد. در رومیان ۱۲، پولس به "نبوت" اشاره می‌کند. این احتمالاً عطای دریافت پیام‌های الهامی از جانب خدا و رساندن آن [به کلیسا] نیست. «بر حسب موافقت ایمان» یعنی اینکه نبی نباید به طریقی نبوت کند که مغایر با آموزه مسیحی است، اگر نبوت مزبور کلام الاهی و مستقیماً از جانب خدا بود، پس اینجا چنین به نظر می‌رسد که منظور پولس از نبوت در ۱۲: ۶ وعظ کردن در اشکال مختلفش بوده است.

۷- در روابطمان با افراد زیر، چگونه این آیه‌ها معنای "قربانی زنده" بودن را نشان می‌دهند:

• آنانی که در درون کلیسا هستند (آیه‌های ۹-۱۶)؟ «محبت بی‌ریا باشد» (آیه ۹). همچنان که پولس در جاهای دیگر این بخش نشان می‌دهد، محبت واقعی از خود گذشته‌گی دارد. از گروه‌تان بخواهید در مورد مفهوم هر یک از این فرمان‌ها، شکل حقیقی آنها در عمل، و تأثیر آنها در یک زندگی فداکارانه فکر کنند.

• محبت واقعی یعنی تنفر از هرآنچه که نافرمانی از خدا به حساب می‌آید (آیه ۹)، حتی نسبت به کسانی که دوست‌شان داریم. محبتی که می‌ترسد عزیزی را با اشتباهش، رودر رو کند، محبت واقعی نیست، بلکه میلی خودخواهانه برای محبوب شدن در قلب آن عزیز است. محبت حقیقی حتی به قیمت به خطر افتادن رابطه، از روبرو شدن استقبال می‌کند زیرا نیتش یاری رساندن به شخص مزبور است.

• محبت واقعی به شدت متعهد است، از خود گذشته و برادرانه است (آیه ۱۰ الف). میان مسیحیان، به مانند اعضای یک خانواده، پیوندی ناگسستگی وجود دارد.

• محبت واقعی دیگران را مقدم می‌شمارد، «دیگری را بیشتر از خود اکرام بنماید» (آیه ۱۰). این بدان معنا نیست که خودتان را متقاعد نمایید که از دیگران پست‌تر هستید؛ بلکه بدین معناست که بیش از نیازهای خودتان، بر نیازهای دیگر تمرکز نمایید. آیه ۱۶ همین ایده را تکرار می‌کند.

• محبت واقعی بردبار است، این همان چیزی است که آیه‌های ۱۱-۱۲ بدان اشاره می‌کنند.

• محبت واقعی احساسات را با عمل در هم می‌آمیزد. ما باید با دیگران همدردی کنیم (آیه ۱۵)؛ اما در عین حال باید "در احتیاجات مقدسین هم مشارکت داشته باشیم" (آیه ۱۳).

در اینجا می‌بینیم که محبت یعنی انجام هرآنچه که به رفع نیازهای دیگران منتهی شود. یعنی اینکه شما احساس، عمل و حقوق خودتان را قربانی کنید.

• آنانی که به کلیسا جفا می‌رسانند (آیه‌های ۱۷-۲۱)؟ در اینجا اصل اساسی در آیه‌های آغازین و پایانی خلاصه شده است: «هیچ کس را به عوض بدی، بدی نرسانید» (آیه ۱۷)؛ «مغلوب بدی مشو، بلکه بدی را به نیکویی مغلوب ساز» (آیه ۲۱). به جای دوری جستن از افراد متخاصم، ما باید با آنها در صلح و آشتی به سر ببریم (آیه ۱۸)؛ آنان را ببخشیم و از تلافی یا انتقام بگذریم (آیه ۱۹)؛ و با کلمات محبت آمیز و اعمال نیکو با آنها برخورد نماییم (آیه ۲۰).

توجه: در اینجا محدودیت‌هایی هم وجود دارد. آیه ۹ به ما یادآوری می‌کند که محبت حقیقی نیست اگر امکان گناه کردن را برای کسی فراهم آوریم. دشمن شاید چنان ستم‌زده‌جو باشد که هر چه بکنید، می‌تواند به مثابه دعوت از او برای ارتکاب گناه باشد؛ پس "نیکویی‌ای" که می‌توانیم در حقش بکنیم، این است که از وی فاصله بگیریم. باید انگیزه‌های خودمان را تشخیص بدهیم، آیا در پی برکت دادن هستیم، یا تلافی کردن؟

۸- این آیه‌ها در مورد اینکه چطور می‌توانیم با روابطمان با حکومت، خدا را خشنود سازیم، چه چیزهایی را به ما نشان می‌دهند؟

- مطیع اقتدارش شوید (آیه ۱).
- برطبق ضمیر (وجدان) مطیع شوید (آیه ۵ب).
- فقط بدین خاطر که مجازات نشویم، اطاعت

نمی‌کنیم، بلکه چون می‌دانیم این کار، اطاعت از خدا محسوب می‌شود.

- با عزت و احترام مطیع شوید (آیه ۷). ما باید در کمال احترام، ادب و عزت با عاملان حکومت کنار بیاییم. حتی اگر کسی که صاحب منصب و مقامی است ارزش احترام را نداشته باشد، ما باید به ساختار قدرتی که پشت وی قرار گرفته، احترام بگذاریم.

☑ • سه دلیلی که این آیه‌ها برای مطیع شدن ارایه می‌کنند، کدام‌ها هستند؟

- کار درست همین است (آیه ۱)، این خداست که چنین ساختار قدرتی را به وجود آورده.

- کار حکیمانه همین است (آیه‌های ۳-۴)، برای اینکه زندگی در کنار یکدیگر میسر باشد، حکومت‌ها ناگزیرند مردم را متعهد به پاسخ‌گویی کنند. اگر حکومت "شمشیر برنارد"، هرج و مرج خواهد شد. همه ما که نمی‌توانیم شمشیر به دست بگیریم، [پس] کسانی را لازم داریم تا این کار را برایمان انجام دهند.

- کار منصفانه همین است (آیه‌های ۶-۷)، این آیه‌ها می‌گویند که اطاعت از حکومت شرط انصاف می‌باشد. از قرار معلوم، حکومت‌رانی در نظر پولس کار پر زحمتی بوده، ما به عوض کار دشواری که حکومت برایمان انجام می‌دهد، موظفیم با احترام و فرمان‌برداری پاسخ بدهیم.

توجه: شاید بد نباشد به گروه‌تان یادآوری کنید که صاحبان قدرتی که پولس از آنها حرف می‌زد، در بهترین حالت‌شان نامهربان، و در بدترین حالتشان، در اوج دشمنی با کلیسا بودند. ما دیگر برای نافرمانی از حکومت‌هایی که مسیحی نیستند و یا اینکه اولویت‌های مسیحی را دنبال نمی‌کنند، هیچ عذر و بهانه‌ای نمی‌توانیم داشته باشیم.

• چرا گاهی این کار برای کسانی که سعی داریم محبت‌شان کنیم، نامأنوس است؟ چون در کوتاه مدت (یعنی مدت زمانی که به لحاظ انسانی، ما قادر به مشاهده‌اش نیستیم) چنین به نظر می‌رسد که محبت کردن یک‌جور نقض شریعت خداست. مثلاً، ما اغلب می‌دانیم که مردم از شنیدن حقیقت ناراحت می‌شوند، پس دروغ می‌گوییم. پولس می‌گوید که ما در تعیین اینکه چه چیزی به صلاح مردم است، از خدا حکیم‌تر نیستیم. اما اگر چنین دیدگاهی نداشته باشیم، آن‌وقت “عمل محبت آمیز” را با “عمل بی‌دردسر” یا “عمل محبوب” اشتباه خواهیم گرفت.

۱۰- مسیحیان باید چه دیدگاهی داشته باشند و این دیدگاه، چه تفاوتی ایجاد خواهد کرد (آیه‌های ۱۱-۱۴)؟ دیدگاه در مورد هر روز از زندگی‌مان، و در مورد نجات‌مان در هر روزی که بازگشت عیسی نزدیک‌تر می‌شود (آیه ۱۱). شب (دنیايي که اکنون در آن قرار داریم) چندان دیری نخواهد پایید؛ روز (دنیاي جاودانی) [نزدیک آمده و] ممکن است همین الان طلوع کند. (آیه ۱۲).

پس باید اسلحه نور را بپوشیم (آیه ۱۲)؛ باید “چنانکه در روز” رفتار کنیم (آیه ۱۳). باید تصور کنیم که سپیده صبح دمیده و عیسی درست کنار ماست، و بعد [از خود] بپرسیم: خب، حالا باید چگونه رفتار کنیم؟ چه چیزی واقعا اهمیت جاودانی دارد؟ چه چیزی تا ابد خواهد پایید؟

پس به گونه‌ای زندگی می‌کنیم که گویی عیسی مسیح را “پوشیده‌ایم” (آیه ۱۴). نحوه پوشش شما بر رفتارتان تأثیر می‌گذارد (اگر لباس رسمی یا تاکسیدو بپوشید، جوری رفتار می‌کنید که با زمان پوشیدن لباس ورزشی فرق می‌کند). باید به خاطر داشته باشیم که چه چیزی (یا چه کسی) را پوشیده‌ایم و متناسب با آن رفتار کنیم.

در رومیان ۷:۱۳، پولس کلمات عیسی [در متی ۲۱:۲۲] را بازگو می‌کند. عیسی در باره آنچه باید به “قیصر” (حکومت) داد، و آنچه نباید داد چه می‌گوید؟ ما مکلف هستیم تا مالیات خود را به دولت پرداخت کنیم. اما قرار بر این نیست دولت اولویت نخست شده، مورد پرستش واقع شود. بعضی چیزها به حکومت تعلق دارند، اما همه چیز از آن خداست.

خروج ۱۷:۱؛ دانیال ۴:۳-۶؛ اعمال ۲۹:۵
را بخوانید. در باب وظیفه یک مسیحی در تسلیم شدن به اوامر حکومت، این قسمت‌های کتاب‌مقدس چه محدودیت‌هایی را قائل می‌شوند؟ ما وظیفه نداریم از حکومت اطاعت کنیم، اگر ...

خروج ۱۷:۱؛ مقامات به ما فرمان انجام کاری را بدهند که قوانین اخلاقی خدا را نقض کند. در اینجا، کشتن پسران شیرخواره اسرائیلی.

دانیال ۴:۳-۶؛ مقامات به ما فرمان پرستش چیزی غیر از خدا را بدهند. در اینجا، پرستش پادشاه به عنوان خدا.

اعمال ۲۹:۵؛ مقامات به ما فرمان بدهند که از فرمان‌های خدا سرپیچی کنیم. در اینجا، حرف زدن با دیگران درباره مسیح.

۹- آیه‌های ۸-۱۰ به ما در مورد نحوه محبت کردن اطرافیان‌مان، چه چیزی می‌گویند؟ یک دین همیشگی بر گردن ما هست، و آن محبت کردن به یکدیگر می‌باشد، و انجام این کار یعنی اطاعت از حکم خدا. با این حال، خود شریعت «شامل است در این کلام که همسایه خود را چون خود محبت نما» (آیه ۹). پس شریعت خدا به ما نشان می‌دهد که چگونه باید یکدیگر را محبت نماییم. عمل اطاعت، همان عمل محبت است. اگر دیگران را محبت کنیم، از شریعت خدا

۱۱- کاربرد: مشخصاً در طول این هفته، چطور می‌توانید به عنوان یک انسان، با از خودگذشتگی بیشتری [جانفشانانه‌تر] زندگی کنید:

• در قبال دیگر اعضای کلیسای‌تان؟ در قبال افراد اجتماع‌تان؟ در روابط خود با حکومت/ دولت؟ شرایط هر کس با دیگری فرق می‌کند، و چیزی که برای یکی قربانی کردن به حساب می‌آید، شاید برای دیگری چیزی نباشد (یا شاید برای یکی دیگر ناممکن باشد). پس در اینجا قصد نداریم میان اعضای گروه رقابت ایجاد کنیم؛ همچنین وقتش نیست به این فکر کنیم که دیگر اعضای کلیسا باید چگونه رفتار کنند! می‌توانید از اعضای گروه‌تان بخواهید پاسخ‌هایشان را قبل از در میان نهادن با جمع، بنویسند. یا بدون اینکه با کسی در میان بگذارند، فقط بنویسند. غلاطیان ۵:۲۶-۵ به ما یادآوری می‌کند که در عین حال که باید متحمل بارهای یکدیگر شویم، باید هر کس بار خودش، یعنی شرایط و مسئولیت‌های خودش را بر دوش بکشد؛ و این کار بر زندگی فداکارانه هر یک از ما تأثیری شگرف خواهد گذاشت. مثلاً: کسی اعلام می‌کند که قصد دارد ماهیانه ۱۰۰ دلار به کلیسا بدهد. این کار شاید برای وی مستلزم از خودگذشتگی بسیاری باشد؛ اما برای دیگر عضو گروه اصلاً بار سنگینی نباشد؛ در صورتی که نفر سوم اصلاً نتواند چنین مبلغی را بپردازد.

۱۲- کاربرد: چگونه می‌توانیم برای این‌طور زندگی کردن، (یا به ویژه) در زمان‌های سختی، همدیگر را تشویق نماییم؟ این پرسش گروه را تشویق می‌کند تا با رسیدن به همان‌جایی که شروع کرده‌اید (رومیان ۱:۱۲) پایان دهید. ما باید همه اینها را با در نظر داشتن "رحمت‌های خدا" انجام دهیم. هر انگیزه دیگری یا به غرور منتهی خواهد شد، و یا به شکست خوردن. پس لازم است با یادآوری رحمت خدا به خود، هم در زندگی روزمره و هم در حد اعلایش بر صلیب، یکدیگر

ایده اصلی

خوردن گوشت) با بی‌فکری استفاده کنند.

احتمالاً موضوعات بحث برانگیز در کلیسای شما با این موارد فرق می‌کند؛ اما اصولی که در ۱:۱۴-۲ بیان شده، و انگیزه‌ها و دلایلی که پولس تا ۱:۱۵ مطرح می‌سازد، هنوز در آن زمینه‌ها کاربرد دارند.

همه مسیحیان در مسیح نجات یافته‌اند و به او تعلق دارند. پس ما نباید دیگران را برای انجام کارهایی که خودمان نمی‌کنیم، دوری نماییم؛ و باید آزادی خود را طوری محدود کنیم تا بتوانیم کسانی را خدمت کنیم که آنچه را که ما مجاز می‌شماریم انجام نمی‌دهند.

خلاصه

تکلیف اضافی اختیاری

به دو تن از اعضای گروه، موضوعی بحث برانگیز بدهید. مثلاً: "استرالیا زیباترین کشور روی زمین است"، "پرسپولیس برنده لیگ برتر فوتبال سال آینده خواهد شد"، "دهه نود، بهترین دهه برای نوجوانان بود". از یکی بخواهید از ادعای مزبور دفاع کند، و از دیگری بخواهید با نظرش مخالفت نماید، و به هر کدام تنها یک دقیقه وقت بدهید؛ سپس هر یک به نکات مورد بحث دیگری پاسخ دهد. بعد از بقیه گروه بخواهید نظرات هر دو طرف را سبک و سنگین کنید. اجازه دهید این بحث برای مدتی ادامه یابد، سپس بپرسید: اظهار مخالفت چه حسی به شما می‌دهد؟ چه احساسی نسبت به آنانی که با نظرتان مخالفند پیدا کرده‌اید؟ قصد ما این است که درک کنیم که اختلاف عقیده، هرچند بر سر موضوعاتی باشند که نه دنیا را عوض می‌کنند و نه زندگی کسی را تهدید می‌نمایند، تا چه حد باعث می‌شود ما آدم‌ها را متفاوت ببینیم، و در نهایت به طور متفاوت با آنها برخورد نماییم.

راهنمایی برای پرسش‌ها

۱- چه چیزی باعث مشاجرات و جدایی‌هایی در

در این بخش، پولس همه چیزهایی را که درباره انجیل گفته بود (اینکه چطور ما را نجات می‌بخشد و دگرگون می‌سازد) به موردی مشخص، یعنی مشکلی که گریبان‌گیر جماعت روم بود، مرتبط می‌سازد. مشکل اینجا بود که گروهی از مسیحیان، گروه دیگر را بر سر "محاجه در مباحثات [موضوعات بحث برانگیز]" دوری می‌کردند (آیه ۱). ظاهراً این موضوعات، خوردن گوشت و غذاهایی که در عهد عتیق نجس شمرده می‌شدند؛ آشامیدن نوشیدنی‌های الکلی، و نگاه داشتن روزهای ویژه‌ای به عنوان ایام مقدس، را شامل می‌شد.

پولس ایمان‌داران ضعیف را به چالش می‌کشد که کسانی را که نظری خلاف نظر آنها دارند، محکوم نکنند، موضع خودشان را مورد بازبینی قرار دهند، و به خاطر داشته باشند که مسیح مرده و او داور همه مسیحیان است. اما وی با وجودی که خودش ایمان‌داری قوی است، آنها [ایمان‌داران قوی] را هم به چالش می‌کشد. آنها هم اگر می‌بینند که رفتارشان ایمان‌داران ضعیف را به ارتکاب گناه یا رفتاری ترغیب می‌کند که در وجدان‌شان آن را نادرستی می‌انگارند، نباید از آزادی خودشان (مثلاً

کلیساها می‌شود که قابل اجتناب هستند؟ برخی اختلاف نظرها و جدایی‌ها هستند که هرچند غم‌انگیزند، اما به دلیل اینکه تعلیم غلط هستند، توجیه می‌شوند. اما بسیاری از این اختلاف نظرها اجتناب پذیرند، یعنی در رده‌ای هستند که پولس آنها را به عنوان "موضوعات بحث برانگیز" یا "مسائل مورد تردید" طبقه بندی می‌کند (۱:۱۴). این پرسش از گروه‌تان نمی‌خواهد که موضوعات مورد اختلاف را شناسایی کنند، بلکه می‌خواهد در مورد نگرشی که در پس این اختلافات وجود دارد، قدری فکر کنند. مابقی درس به تشریح تعلیم پولس اختصاص یافته، اینکه چرا مسیحیان در غالب مواقع هم‌کیشان خود را به خاطر رفتاری که صراحتاً در کلام خدا قدغن نشده، محکوم می‌نمایند؛ یا اینکه چرا یک مسیحی با انجام کاری (که به باور او درست است اما برای همه قابل قبول نیست) سایر مسیحیان را تشویق می‌کند تا آنها نیز همان کار را بکنند (کاری که در وجدان‌شان، آنها آن را اشتباه می‌پندارند). می‌توانید بعد از پرسش‌های ۶ و ۹ به سراغ این بحث بروید.

۲- اختلاف نظر میان آنها [دو گروه] چیست؟

- آیه‌های ۲-۳: خوردن. برخی فکر می‌کردند که به عنوان مسیحی، نباید لب به گوشت بزنند.
- آیه ۵: برخی فکر می‌کردند که باید بعضی روزها (مثلاً اعیاد یهودی/ عهد عتیقی، نگاه کنید به کولسیان ۲:۱۶) را مقدس شمرد.
- آیه‌های ۱۴ و ۲۰: "خوراک‌های نجس". این اشاره‌ای است بر احکام آیینی عهد عتیق در مورد خوراک‌هایی که پاک یا ناپاک بودند (مثلاً: لایوان ۱۱؛ تثنیه ۱۴).
- آیه ۲۱: نوشیدن شراب.

۳- این چه کمکی به درک منظور پولس از "ضعیف" و "قوی" می‌کند؟ مسیحی ضعیف کسی است که به پیامدهای انجیل در مورد سبک زندگی و رفتار، پی نبرده است. او کسی نیست که ایمان کمی داشته باشد، یا در عمل به ایمانش چندان سرسپرده نباشد (اتفاقاً ایمان‌داران ضعیف عموماً بیشترین شور و اشتیاق را برای تلاش در جهت خشنود ساختن خدا دارند). "ضعف" آنها این است که هنوز در برخی زمینه‌ها بر پایه رعایت شریعت [شریعت گرایانه] زندگی می‌کنند، و کاملاً دریافته‌اند که بطور نجات به واسطه فیض، برای اعمال‌شان در آن زمینه‌های بخصوص نیز کافی می‌باشند. مسیحی "قوی" کسی است که فهمیده است که برای انجام بعضی کارها آزادی دارد؛ و اینکه نجاتش بسته به انجام دادن یا ندادن آن کارها نیست.

جستجوی بیشتر

اول قرنیتان ۱۸-۱۳ را بخوانید. موضوع مورد اختلاف در میان مسیحیان قرن‌تس، چه بود؟ اینکه مسیحیان می‌توانستند باقیمانده گوشت قربانی شده برای بت‌ها را که در قصابی‌ها فروخته می‌شد، بخورند و بخورند یا نه.

ایمان‌داران "ضعیف" نگران چه بودند و ایمان‌داران "قوی" چه درکی داشتند؟ نگرانی ایمان‌داران ضعیف این بود که با خوردن گوشت، حتی اگر آن را در خانه خودشان و جدا از هر گونه مراسم بت‌پرستی بخورند، باز دارند به نوعی بت‌ها را می‌پرستند. ایمان‌داران قوی می‌دانستند که آنچه می‌خورند تنها گوشت است، بت‌ها اصلاً وجود خارجی ندارند، و خوردن گوشت بدین معنا نیست که آنها زیر سیطره و قدرت بتی قرار می‌گیرند.

پس مشکل ایمان‌داران ضعیف و قوی در قرن‌تس با مشکل کلیسای روم چه تفاوتی داشت؟ مسیحیان ضعیف قرن‌تس آنها را می‌پرستند که از زمینه بت پرستی بیرون آمده بودند، و حالا احساس

می‌کردند که داشتن هر ارتباطی با امت‌ها، ایشان را آلوده می‌سازد. به احتمال قوی، مسیحیان قوی هم عمدتاً ایمان‌داران یهودی تبار بودند، که هیچ پیشینه‌ای از این قبیل نداشتند. در روم، برعکس بود؛ ایمان‌داران ضعیف از زمینه یهودیت آمده، و از این رو نگران احکام عهد عتیق در ارتباط با خوراک‌ها بودند؛ ایمان‌داران قوی هم امت‌ها بودند که یک‌چنین نگرانی‌هایی نداشتند. وقتی این دو قسمت از کلام خدا را کنار هم گذارده و به موازات هم بررسی می‌کنیم، می‌بینیم که بر سر موضوعی خاص، یک گروه قومی یا اجتماعی می‌تواند در جایی در ردیف ایمان‌داران "ضعیف" قرار گیرد و در جای دیگر در ردیف ایمان‌داران "قوی". همه ما این توانایی را داریم که ضعیف باشیم یا قوی، یا همزمان هر دو آنها!

۴- ایمان‌داران ضعیف و قوی معمولاً چه نظری در مورد یکدیگر دارند (آیه ۳)؟ ایمان‌داران قوی نسبت به ایمان‌داران ضعیف احساس برتری می‌کنند و به آنها به دیده تحقیر می‌نگرند. ایمان‌داران قوی احساس می‌کنند بالغ‌تر، پیشرفته‌تر، داناتر، یا روحانی‌تر هستند. طبعاً ایشان ایمان‌داران ضعیف را افرادی کوتاه فکر یا ساده لوح می‌پندارند. پس وقتی یک مسیحی ضعیف به مسیحی قوی می‌گوید که با فلان رفتارش مشکل دارد، ایمان‌دار قوی در جواب ایمان‌دار ضعیف می‌گوید: "این مشکل خودت است!" آنها احساس می‌کنند که کارشان کاملاً توجیه‌پذیر است، چراکه می‌دانند که خدا آن را قدهن نکرده است.

ایمان‌داران ضعیف هم بیشتر مایل هستند کسی را که دست به عملی زده که به زعم آنها اشتباه می‌باشد، محکوم نمایند. آنها ایمان‌دار قوی را تقبیح می‌کنند و به او هشدار می‌دهند که با گناه کردنش دارد در ورطه سقوط روحانی می‌افتد. آنها حتی ممکن است حکم کنند که ایمان‌دار قوی مسیحی واقعی نیست.

۵- به گفته پولس، ایمان‌داران ضعیف، هنگامی

که مسیحی دیگری را برای انجام عملی که از نظر ایشان ممنوع است محکوم می‌کنند، چه چیزی را از یاد می‌برند؟

• آیه ۱: آنان نمی‌توانند میان موضوعاتی اصولی و بنیادین از یک طرف و موضوعات وجدانی (موضوعات قابل بحث) از طرف دیگر، تمایز قابل شوند. موضوع وجدانی، موضوعی است که خدا در موردش نه فرمان صریحی صادر کرده، و نه آن را صریحاً نهی نموده است.

• آیه ۳: ایمان‌داری را که مسیحیان ضعیف به سبب رفتارشان محکوم می‌کنند، «خدا پذیرفته است». قوت یا ضعف یا دیدگاه‌های فرد مسیحی هرچه می‌خواهد باشد، پدر او را به واسطه مسیح، به طور کامل پذیرفته است. ایمان‌داران ضعیف هم باید برادر یا خواهر خویش را پذیرفته، بر وی حکم نکنند: خدا این کار را نکرده (۱:۸).

• آیه ۴: خدا تنها کسی است که داوری می‌کند (داوری کردن در اینجا به معنای محکوم کردن و تقبیح کردن است).

• آیه‌های ۵-۸: آنان فراموش کرده‌اند که باید موضع خودشان را کاملاً در نظر داشته باشند. شاید اصلاً خودشان در اشتباه باشند! آیه ۵ چنین پیشنهاد می‌کند که افراد مزبور پیش از داوری عجولانه، اول به موقعیتی که خودشان دارند، ببیندیشند. و اگر خدا در این مورد چیزی نگفته، این را بدانند که همان‌طور که آنها از طریق زندگی‌شان در پی خشنودی خدا و تمجید او هستند، ایمان‌داری که با او مخالفند نیز همچنین می‌کند (آیه ۶). همه چیز از آن خداوند است (آیه‌های ۷-۸).

• آیه‌های ۱۰-۱۲: وقتی زمان دیدار ما با خدا فرا برسد، همه ما باید به خاطر رفتارمان پاسخ‌گو باشیم (آیه ۱۲)؛ پس به جای تمرکز

بر کاری که مسیحیان دیگر انجام می‌دهند، باید اطمینان حاصل نماییم که ضمیرمان را با کلام خدا خوب پرورش داده و بر اساس آن زندگی کنیم.

رودرو سویم (۹:۱۲-۱۰). اما قرار نیست یکدیگر را داوری یا محکوم نماییم؛ و اول باید موضع و سبک زندگی خودمان را مورد بازبینی قرار دهیم.

۷- اولویت ایمان‌دار قوی باید چه چیزی باشد (آیه ۱۳)؟ سر راه مسیحی دیگری سنگ لغزش قرار ندهد. "سنگ مصادم" به معنای "مزاحمت" نیست، بلکه بیشتر عاملی است که باعث "افتادن" کسی دیگر (عقب ماندن یا خنثی شدن رشد یا رابطه آن مسیحی با مسیح) می‌شود (آیه ۲۱).

چکیده‌مطلب: مسیحیان ضعیف فراموش می‌کنند که مسیحیان باید هر کسی را که خداوند پذیرفته، بپذیرند، بر کسانی که محکوم نشده‌اند، حکم نکنند، و اطمینان حاصل نمایند که وجدان‌شان در راستای انجیل قرار دارد و بر طبق آن زندگی کنند.

۸- چرا پولس از آزادی‌اش برای خوردن همه چیز استفاده نمی‌کند (آیه‌های ۱۴-۲۱)؟ استدلال پولس را از طریق این آیه‌ها دنبال کنید:

۶- کاربرد: زمانی که خود را در حال داوری کردن رفتار یک مسیحی دیگر می‌یابیم، پولس به ما تعلیم می‌دهد که چه فکری داشته باشیم و چه اقدامی کنیم؟

• آیه ۱۴: اگر کسی می‌پندارد که کاری غلط است، پس انجام آن کار برای خود او اشتباه می‌باشد (حتی اگر در واقع اشتباه نباشد) (آیه ۱۴).

• خدا این شخص را در مسیح، همچون فرزند پذیرفته و از او استقبال کرده است؛ من هم باید با او همچون برادر رفتار نمایم.

توجه: در مورد اینکه چرا خوردن خوراکی‌های نجس اکنون مجاز شمرده می‌شود، به سخنان عیسی در مرقس ۷:۱۴-۱۵ و کلام خدا خطاب به پطرس (اعمال ۱۰:۱۵ و ۲۸) مراجعه کنید.

• خدا این شخص را محکوم نمی‌کند؛ من هم نباید بکنم.

• آیه ۱۵: اگر کسی در جایی که ایمان‌دار دیگری خوردن گوشت را کار نادرستی می‌داند، در آزادی‌اش برای خوردن گوشت زیاده روی کند، رفتارش مغایر با اصل محبت است (او دارد کاری را انجام می‌دهد که دیگری را معذب می‌سازد؛ و دوم این‌که، کار خدا را هم تباہ می‌کند) وی باعث کندی سرعت رشد برادر یا خواهرش در بلوغ مسیحی می‌گردد.

• آیا واقعا حق دارم فکر کنم که کار او اشتباه است؟ آیا این موضوعی نیست که به آزادی مسیحی مربوط شود؟ آیا ترجیحات شخصی خودم را تا حد یک اصل مسیحی بالا برده‌ام؟ آیا بیش از آنچه که خدا در کلامش تصریح کرده، مته به خشخاش می‌گذارم؟

• آیا من برطبق وجدان خودم زندگی می‌کنم؟

• آیه ۱۶: وی این امکان را فراهم می‌آورد تا آزادی (چیزی که به زعم خدا خوب است) چیزی بد یا غلط جلوه کند.

توجه: منظور این نیست که یک مسیحی هرگز حق ندارد به برادر یا خواهر ایمان‌دارش در مورد رفتارشان هشدار بدهد. در واقع، اگر او متقاعد شده که آنها عملی را انجام می‌دهند که در کلام خدا گناه قلمداد شده، محبت مسیحی چنین اقتضا می‌کند که با ایمان‌دارانی که چنین رفتاری دارند،

• آیه‌های ۱۷-۱۸: وی (هم مانند ایمان‌دار

توجه: پولس رشته افکار خودش در آیه ۲ را دنبال کرده، از واژه «همسایه» استفاده می‌کند، که معنایش این است که تعلیم خود را به گستره‌ای فراتر از روابط درون کلیسایی بسط می‌دهد. در درس بعدی به این موضوع بیشتر خواهیم پرداخت.

۱۱- کاربرد: اگر [و به هنگامی که] مسیحی دیگری، کاری را که ما انجامش را بدون اشکال می‌بینیم، اشتباه می‌پندارد، پولس به ما تعلیم می‌دهد که باید چه فکری داشته باشیم و چه اقدامی کنیم؟

• با ملایمت تشویقش کنیم که در این مورد فکر کند که آیا کلام خدا واقعا انجام آن کار را نادرست خوانده است، یا نه.

• هنگامی که با وی هستیم یا [محض خاطر] زمانی که احتمال دارد حرف‌های ما به گوشش برسد، طوری رفتار نکنیم که او وسوسه به انجام کاری شود که غلط می‌پندارد.

۱۲- کاربرد: «موضوعات بحث‌برانگیز» در کلیسای شما کدام‌ها هستند، موضوعاتی که خواه ایمان‌داری «ضعیف» باشید یا «قوی»، لازم است سخنان پولس را در موردشان به کار ببندید؟

توجه: بعضی‌ها دوست دارند همه چیز را در ردیف «موضوعات بحث‌برانگیز» طبقه‌بندی کنند، در صورتی که درباره آنها دیگر جای هیچ بحثی وجود ندارد (مثلا: هویت مسیح، نحوه نجات یافتن ما، موضوعات اخلاقی که خدا در کلامش به روشنی در موردشان سخن گفته). دیگران دوست دارند هیچ چیزی را در ردیف «موضوعات بحث‌برانگیز» طبقه‌بندی نکنند، و هر نکته آموزه الاهیاتی یا رفتاری را تبدیل به یک موضوع مجازی در رابطه با نجات کنند (مثلا: تعمید؛ نحوه آشنایی یا قرار گذاشتن یک پسر و دختر مسیحی قبل از ازدواج؛ اداره کلیسا). موضوعاتی که قابل بحث هستند و

ضعیف) فراموش می‌کند که چه چیزی در زندگی مسیحی اهمیت واقعی دارد. رفتارش ناشی از میل به خوردن گوشت است، نه میل به ترویج «عدالت و سلامتی و خوشی در روح‌القدس» (آیه ۱۷)، که باعث خشنودی خداست (آیه ۱۸). (جالب اینجاست که هم مسیحی ضعیف و هم مسیحی قوی بیش از اندازه روی موضوع خوردن گوشت مایه گذاشته‌اند طوری که موضوعات اصلی را فراموش کرده‌اند.)

• آیه‌های ۱۹-۲۱: پولس استدلال خود را به اختصار تکرار می‌کند. انگیزه رفتار ما باید سلامتی و نفع رساندن به دیگر ایمان‌داران باشد، نه برخورداری از آزادی‌هایمان. در واقع (آیه ۲۰) سنگ لغزش دیگری شدن کاری «اشتباه» است، حتی اگر عملی که باعث لغزش آنها شود کار اشتباهی نباشد.

۹- اگر آنچه این مسیحیان می‌کنند اشتباه نیست، پس ایراد آنها در چه چیزی می‌تواند باشد؟ ایراد در اینجاست که آنها بجای انجام آنچه بیان‌گر وفاداری نسبت به خداست، کاری را می‌کنند که می‌پندارند اشتباه است. پس به جای وفادار ماندن نسبت به خدا، چیزی دیگر (لذت خودشان، خشنود ساختن دیگری، و غیره) را ترجیح می‌دهند. این گناه است. این درست است که باید یک مسیحی ضعیف را تشویق کنیم تا وجدانش را پرورش داده تقویت کند؛ ولی ما نباید باعث شویم تا آنها به وجدانشان صدمه بزنند.

۱۰- ۱:۱۵ اولویت مسیحیان قوی را چگونه خلاصه می‌کند؟ به لحاظ مثبت، باید از قدرت‌شان استفاده کنند تا مسیحیان ضعیف را [در محبت] تحمل کنند و بهترین کار را برای مسیحیان بسیار ضعیف‌تر انجام دهند. به لحاظ منفی، نباید در پی خشنود کردن خودشان باشند، یعنی فکر و ذکرشان این نباشد که چه کاری آسان‌ترین است یا بیشترین لذت را برایشان به همراه دارد.

در موردشان اختلاف نظر وجود دارد، از کلیسایی به کلیسای دیگر، و از فرهنگی به فرهنگ دیگر، تفاوت می‌کنند. دیگران می‌توانند سبک موسیقی، نوشتن الکل و آرایش را هم به این موضوعات بیافزایند. ایمان‌داران ضعیف و قوی چطور ممکن است در این زمینه‌ها مرتکب اشتباه شوند؟ از این فرصت استفاده کنید تا با تشویق گروه به اندیشیدن در مورد تله‌هایی از این دست و شناسایی آنها، به جلسه خاتمه دهید. مراقب باشید که هنگام بحث کردن، لحن سخنان تان محکوم کننده یا انتقادی نباشد!

ایده اصلی

تلقى می‌شود، که انگیزه آن سپاسگزاری از خدا و هدف آن تربیت شاگردانی مادام‌العمر است (آیه‌های ۱۶-۲۴).

• خدمت عملی (مددکاری اجتماعی) نه تنها نادیده گرفته نمی‌شود، بلکه واکنشی مهم به کاری که خدا برای کلیسا کرده، تلقی می‌گردد (آیه‌های ۲۵-۲۹).

• دعا برای دیگران، امری عادی است و از ته دل صورت می‌گیرد (آیه‌های ۳۰-۳۳).

• هر یک از اعضا به روش‌های گوناگون، در خدمت سهیم هستند (۱:۱۶-۱۶).

• در اعضای کلیسا تنوع نژادی، جنسیتی، طبقاتی و مالی وجود دارد و در کلیسا از هر پیشینه‌ای می‌توان کسی را یافت (۱:۱۶-۱۶).

پولس با دعا و بخشی ستایش‌آمیز در وصف خدا به نامه‌اش پایان می‌دهد (آیه‌های ۲۵-۲۷)، که بسیاری از مضامین مطرح شده در نامه را در خود دارند. او ما را به انجیل، که همه زندگی و تعلیمش بر آن بنا شده، ارجاع می‌دهد. انجیلی که وعده داده شده بود، در مسیح آشکار گشت، و قدرت لازم برای نجات و محافظت از قوم خدا، و نیز جلال دادن خدا را دارد.

راهنمایی برای پرشی‌ها

۱- به نظر شما خدمت مؤثر انجیل چه چیزهایی را شامل می‌شود؟ در اینجا هیچ پاسخ درستی وجود ندارد؛ و تنها یک پاسخ هم وجود ندارد.

اگر بهره‌گیری از همه امکانات مان در جهت خدمت به دیگران انگیزه ما باشد، انجیلی را که خدمت می‌کنیم مؤثر خواهد ساخت. در مرکز این خدمت، کتاب مقدس قرار دارد، یگانگی حقیقی را تقویت می‌کند، بشارتی است، شالوده‌ای عملی دارد و از عطایای همگان استفاده می‌کند؛ و هدفش در میان نهادن انجیل با مردم و استوار ساختن‌شان در انجیل است.

خلاصه

با این جلسه به پایان بررسی رومیان می‌رسیم. آیه‌های مورد بررسی این بخش تصویری از چگونگی خدمت انجیل در کلیسای محلی (و دیگر اشکال خدمت) به ما ارائه می‌کنند. پولس در سخنان تشویق‌آمیزش به رومیان و ضمن گزارش خدمت خودش، به ما نشان می‌دهد که خدمت انجیل کلیساهایی را به وجود می‌آورد که در آنها:

• مردم به جای ارضای خواسته‌های خودشان، از توانایی‌ها و نقاط قوت‌شان برای خدمت به دیگران استفاده می‌کنند (۱:۱۵-۳).

• کلام خدا، به عنوان کلامی برای زندگی امروز و تشویق و امید بخشیدن به مردم، قرائت و تعلیم داده می‌شود (آیه ۴).

• زمانی که مسیحیان به همراه یکدیگر مسیح را پیروی می‌کنند، روح‌القدس اتحاد عمیقی می‌بخشد که دیوارهای جدایی را می‌شکند (آیه‌های ۵-۱۳).

• بشارت دادن به عنوان محور زندگی مسیحی

تعلیمی می‌دهند؟

• کلام خدا برای همین امروز هم کاملاً قابل استفاده است: هر قسمت از آن «برای تعلیم ما نوشته شد». هرآنچه که در کلام خدا حفظ شده، برای این بوده که چیزی را به ما تعلیم بدهد. هر جزء آن حاوی درس‌ها و کاربردهایی است.

• کلام خدا مسیح‌محور است. توانایی پولس در نقل قول از مزمور ۶۹ و مربوط ساختن آن به مسیح، اساساً این را به ما یادآوری می‌کند که همه کتاب‌مقدس درباره عیسی است. خود وی در همان روزی که از مردگان برخاست، «اخبار خود را در تمام کتب» برای دو تن از پیروانش شرح داد (لوقا ۲۴:۲۷).

• کلام خدا را اگر با ایمان بخوانیم و بشنویم، "امید" را در وجودمان افزایش می‌دهد. کتاب‌مقدس این کار را از طریق بالا بردن حد تحمل (کلام خدا بسیار واقع‌گرایانه است، و ما را به سخت‌کوشی و انضباط فرا می‌خواند تا از ادامه دادن باز نایستیم)؛ و از طریق تشویق (کتاب‌مقدس وعده‌های عالی و گرانبهایی می‌دهد) انجام می‌دهد. اگر هم به فرمان‌ها و هم به وعده‌های کتاب‌مقدس گوش بسپاریم، کتاب‌مقدس پایداری شادمانه، یعنی امید را در زندگی ما افزایش خواهد داد.

۴- در آیه‌های ۵-۱۳، پولس در مورد اتحاد منحصر به فردی که کلیساها دارند، حرف می‌زند. آیه‌های ۵-۷ در مورد نحوه شکل‌گیری اتحاد مسیحی چه چیزی به ما می‌گویند؟

• آیه ۵ الف: این اتحاد عطایی مافوق طبیعی از جانب خداست. هیچ شیوه‌ای قادر به ایجادش نیست، خدا عطایش می‌کند.

• آیه ۵ ب: این اتحاد در پیروی از مسیح، به

بگذارید اعضای گروه درباره زمینه‌های مختلف یک خدمت نیکوی انجیل با هم بحث کنند. تشویق‌شان کنید تا متوجه شوند که همه آنها می‌توانند چیزهای متفاوتی را بیان می‌کنند و نظر همه درست باشد زیرا خدمت انجیل محدود به فقط وعظ کردن، یا بشارت دادن، یا انجام کارهای خیر، و غیره نمی‌شود.

۲- در پس آیه‌های ۱-۲ چه اصل اخلاقی‌ای نهفته است؟ صاحبان قدرت باید از قدرت خویش برای بنا و خشنودی آنانی که ضعیف هستند، استفاده کنند. نباید از قدرت‌شان در راستای بنا و آسایش خودشان بهره ببرند. توجه داشته باشید که پولس در آیه ۲ واژه "همسایه" را به کار می‌برد، درحالی که فقط مسیحیان برادران و خواهران ما به شمار می‌روند، هر انسانی "همسایه" ما محسوب می‌شود (لوقا ۱۰:۲۵-۳۷). پس از هر جهت که "قوی" هستیم (اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و غیره)، باید از قوت‌مان برای خدمت به دیگران بهره بگیریم.

• عیسی از چه جهت والاترین نمونه چنین زندگی‌ای است (آیه ۳)؟ او قوی‌ترین، و نیرومندترین مردی بود که تا کنون زندگی کرده؛ با این حال تمامیت آنچه را که بود و داشت برای خدمت به دیگران استفاده کرد. او هرگز در پی "خوشی خود" نبود. پولس از مزمور ۶۹ نقل قول می‌کند، آنجایی که مرد عادل و نیکوکار به خاطر خدمتش به خدا، متحمل رنج و جفایی می‌شود که سزاوارش نیست. حرف پولس این است که عیسی شخصاً اراده کرد که از سوی دشمنان خدا تمسخر، شکنجه و کشته شود. او همه این کارها را به خاطر خدمت به اطرافیان‌ش انجام داد. ما هم باید همین نگرش را نسبت به اطرافیان‌مان داشته باشیم و برای بنای دیگران، فداکارانه زندگی کنیم.

۳- آیه‌های ۳-۴ در مورد نقشی که باید کلام خدا در زندگی و کلیساهای ما داشته باشد، چه

«کجا برای زندگی کردنم راحت تر است؟» باید
بپرسیم:
«کجا می توانم زندگی کنم که بیش از هر جای
دیگر برای خدا و دیگران، مفید باشم؟»

✎ در گذشته، اگر رومیان ۱۵:۱-۲ را مبنای
تصمیمات خود قرار می دادید، چه کارهای
متفاوتی انجام می دادید؟ در مورد تصمیماتی که
اکنون با آنها روبرو هستید، یا در آینده نزدیک
روبرو خواهید شد، ممکن است چقدر متفاوت
فکر کنید؟ بسته به اینکه چقدر اعضای گروهتان
در تعامل با یکدیگر احساس راحتی می کنند،
می توانید از آنها بخواهید که یا در سکوت در
موردش فکر کنند، و یا به بحث بنشینند و
نظراتشان را با هم در میان بگذارند.

۶- در اینجا پیرامون خدمت بشارتی پولس چه
چیزهایی یاد می گیریم؟ برای هر یک از اینها
می توانید گروهتان را به آیههایی که مشخص
شده اند ارجاع دهید، و هر یک از نکات زیر را به
یک پرسش بدل نمایید (مثلاً: برای انگیزه های
پولس: آیه های ۱۶-۱۷ چه چیزی درباره انگیزه
پولس برای بشارت می گویند؟)

• انگیزه (آیه های ۱۶-۱۷): هنگامی که پولس
درباره بشارتش، به عنوان وظیفه ای که هاتنی
سخن می گوید و هدفش را چنین می انگارد
که «هدیه امتها مقبول [خدا] افتد»، منظورش
این است که کسانی که به واسطه پیغام وی
ایمان آورده اند، هدایایی هستند که او به خدا
تقدیم می کند. او بشارت را راهی برای تقدیم
تشکرات و ستایش هایش به درگاه خدا می بیند.

• هدف (آیه ۱۸): «برای اطاعت امتها». آنچه
که پولس از مردم می خواهد این است که به
ایمان واقعی بگروند، و این ایمان به اطاعت
فداکارانه منجر خواهد شد (۵:۱؛ ۱۲:۱). وی
سعی ندارد یکجور «تجربه تغییر دین» به وجود

و وجود می آید. این اتحاد صرفاً محض طلبیدن
به دست نمی آید. اتحاد فراورده جانبی طلبیدن
چیز دیگری است؛ یعنی پیروی مسیح. وقتی
به متابعت از مسیح گردن می گذاریم، با همان
کسانی که مانند ما سرسپرده هستند، اتحاد و
یگانگی عمیقی را تجربه می کنیم.

• آیه ۶: زمانی که «یکدل و یکزبان» خدا
را پرستش می کنیم، آن اتحاد عمیق تر می شود.
خدا اتحاد روحانی را بدین منظور می دهد که
ما بتوانیم با همدیگر تمجیدش کنیم (یکدل
و یکزبان) بودن مستلزم اتحاد ماست!؛ پس
سرسپردگی به پرستش دسته جمعی، این اتحاد
را تقویت می کند.

• آیه ۷: بر عادل شمردگی ما در مسیح، مبتنی
است. ما یکدیگر را بر همان مبنایی می پذیریم،
که مسیح ما را پذیرفته (او ما را به رغم همه
معایب و نقایص مان محبت نمود) پس ما هم
دیگران را به رغم همه اشکالاتشان، محبت
می کنیم.

۵- کاربرد: اصل مندرج در آیه های ۱-۲ در موارد
زیر چگونه می تواند کاربرد پیدا کند:

• امور مالی شما؟ مسیحیان پول دار باید پول
خود را هدیه ای از جانب خداوند بدانند تا با
آن بتوانند نیازمندان را غنی ساخته و از آنها
دستگیری نمایند.

• روابط شما؟ ما قرار نیست که فقط با
«هم جنس» خودمان ارتباط داشته باشیم، یا
تنها با انانی که برای ما فایده ای دارند، یا از
نظر عاطفی تقویت مان می کنند، رابطه برقرار
نماییم. باید خواهان ارتباط با کسانی هم باشیم
که چیزی برای دادن ندارند، و یا کنار آمدن با
آنها سخت است.

• انتخاب محل زندگی شما؟ به جای پرسیدن:

آورد، بلکه خواستش، دگرگونی کامل زندگی افراد است.

• اهمیت (آیه ۱۸): پولس «جز در آن اموری که مسیح به واسطه من به عمل آورد برای اطاعت امت‌ها»، از چیز دیگری سخن نمی‌گوید. این جمله تکان دهنده‌ای است! پولس به کامیابی‌های بسیاری نائل آمده بود (وی احتمالاً بزرگ‌ترین الاهیدانی است که تاریخ کلیسا به خود دیده)؛ اما آنچه که وی را به ادامه راه ترغیب می‌کرد و به هیجان می‌آورد، مشاهده کسانی بود که به واسطه خدمت وی، از موت به حیات منتقل می‌شدند.

• وسیله (آیه ۱۸): «در قول و فعل». پولس نه تنها از طریق وعظ، که از طریق زندگی و اعمالش نیز پیغام انجیل را به دیگران منتقل می‌کرد. او می‌توانست هم انجیل را برای مردم بازگو کند و هم عملاً آن را بدانها نشان بدهد؛ مردم با نگاه کردن به زندگی او در می‌یافتند که وقتی بگذاری انجیل زندگی‌ات را از نو سروسامان بدهد، چه پیش خواهد آمد (شاید بد نباشد در این مقطع از جلسه، به سراغ بخش جستجوی بیشتر بروید، که تأکیدی بر این نکته است، و بعد به دنباله این پرسش بازگردید).

توجه: پولس به «آیات و معجزات» اشاره می‌کند. آیا امروزه از ما هم انتظار می‌رود که چنین کنیم؟ این موضوعی وسیع است؛ اما معجزات پولس، جزئی از مأموریت وی به عنوان یک رسول، بود (نگاه کنید به دوم قرنتیان ۱۲:۱۲). خدا امروز هم می‌تواند دست به معجزه بزند؛ ولی ما نباید چنین انتظاری از او داشته باشیم یا بدتر، معجزات را حق مسلم خود بدانیم. با این وجود، باید مطمئن باشیم که کردارمان هم به اندازه گفتارمان، شهادت می‌دهند.

• راهبرد (آیه‌های ۲۰ و ۲۳): پولس «پیشرو» بود؛ او اشتیاق داشت که در عوض بنا کردن

بر شالوده کار دیگران، به جای‌هایی برود که هیچ‌کس انجیل را نشنیده بود. و آیه ۲۳ حاکی از آنست که وی روی مناطق شهری متمرکز بوده (و اعمال رسولان هم این را تأیید می‌کند)؛ پس حرف او این است که در مناطق مورد اشاره (آیه ۱۹) و در نواحی شهرنشین آن که قبلاً هیچ کلیسایی وجود نداشت، کلیساهایی تأسیس کرده و بدین ترتیب سهم خودش را به انجام رسانده است.

• به نظر شما چه چیزی برای همه مسیحیان امروزی کاربرد دارد؟ انگیزه و هدف می‌تواند به عنوان آرمان‌هایی در خدمت همه مسیحیان قرار بگیرند. بسیاری از ما اصلاً شور و اشتیاقی برای بشارت دادن نداریم، لازم است روی نجات‌مان بیشتر تعمق نماییم، تا میل بیشتر به خدمت و ستایش خدا در وجودمان پرانگیخته شود، و بشارت دادن را هم جزئی از آن ببینیم. و باید مطمئن باشیم که هدفمان را روی تربیت شاگردان گذاشته‌ایم و نه فقط اعترافات ایمان (که می‌تواند باعث شود تا در بشارت خود سطحی و کوتاه مدت [چریکی] عمل کنیم).

البته، همه ما خواننده نشده‌ایم که بشارت را هدف مرکزی زندگی خود قرار دهیم؛ و یا اینکه یک مبشر پیشرو در نواحی شهرنشین باشیم. با این حال، نمونه پولس باید کلیسای جامع را نسبت به اهمیت کسانی که برای انجام چنین مأموریتی خوانده شده‌اند، بیدار سازد و برای این افراد دعا و از آنان پشتیبانی کنند.

جستجوی بیشتر

اول تسالونیکیان ۲: ۱-۱۲ را بخوانید. بر اساس این آیه‌ها، بشارت مؤثر و رهبری کلیسا مستلزم چه چیزی است؟ سهیم کردن کل زندگی‌تان با مردم. محبت پولس بدین معنا بود که در تسالونیک‌ها نه تنها انجیل را با آنها در میان گذارد، بلکه او همه زندگی‌اش را هم با آنان به شراکت

گذاشت (آیه ۸). توجه داشته باشید که بشارت او شبانی نویمانان مسیحی را هم شامل می‌شد (آیه ۹ و ۱۱-۱۲). این کارها مستلزم از خود گذشتگی و سخت‌کوشی است (آیه ۹). چه چیزی به این خدمت مادام‌العمر و ایثارگرانه انگیزه لازم را می‌بخشد (آیه‌های ۴ و ۶)؟ خشنودی خدا، به جای شهرت‌طلبی در میان مردمان. این به ما یادآوری می‌کند که بشارت پولس جزیی از زندگی او بوده که همچون "قربانی زنده" تقدیم خدا کرده بود (رومیان ۱:۱۲)؛ بشارت پولس واکنش وی به رحمتی بود که خدا در حشش کرده بود، و حالا او برای خشنودی خداوندش تلاش می‌کرد.

۷- پولس خوانده شده بود تا مأمور تأسیس کلیساها شود. اینکه او زمان کافی برای گردآوری پول و تحویل دادن آن به کلیساهای فقرو زده اورشلیم پیدا کرد، از چه جهت قابل ملاحظه است؟ از این جهت که نشان می‌دهد خدمت عملی تا چه اندازه حائز اهمیت است. به آیه‌های ۲۳-۲۴ مراجعه کنید، آنجایی که پولس می‌خواهد از طریق روم به اسپانیا برود و در آنجا موعظه کند، اما برنامه‌های بشارتی‌اش را متوقف می‌سازد تا برای گردآوری و رساندن کمک‌های مالی به یهودیه، اقدام نماید.

• پولس مسیحیان روم را چگونه به هدیه دادن ترغیب می‌سازد؟ نه با تشریح شرایط فقر یا گرفتاری مسیحیان اورشلیم، بلکه با نشان دادن افراد دیگر به عنوان الگو (آیه ۲۶) و این واقعیت که ایشان به کسانی که در احتیاج افتاده‌اند، "مادیون" هستند (آیه ۲۷). کمک به فقرا یک ایده نیست، بلکه یک ضرورت و تکلیف است.

توجه: در اینجا یکجور "دین" خاص وجود دارد، زیرا مسیحیان مسکین یهودی تبار هستند، و انجیل از طریق یهود به مسیحیان غیریهودی روم رسیده است. اما دوم قرتیان ۸:۹-۹ تصریح می‌کند که مسیحیان ثروتمندتر باید به ایمان‌داران فقیرتر کمک کنند، زیرا این روشی برای قدرانی

از مسیحی است که در بخشش خود به آنها از بسیاری چیزها گذشت کرد.

در آیه ۲۶، پولس اضافه می‌کند که مسیحیان از هدیه دادن، خشنودند. هدیه دادن یک وظیفه است، اما خوشی به همراه دارد. نکته سخن پولس این است که اگر دل‌های ما سرشار از قدرشناسی نسبت به قربانی و فیض خدا، و محبت نسبت به هم‌کیشان مسیحی‌مان باشد، آنوقت با رضایت قلبی، سخاوتمندانه و ایثارگرانه به دیگران هدیه می‌دهیم. مسیحیان صرفاً بدین خاطر که مکلف به بخشیدن هستند، هدیه نمی‌دهند، بلکه چون دل‌شان می‌خواهد می‌دهند و این کار را با دل‌خوشی انجام می‌دهند.

۸- مسیحیان روم چگونه می‌توانند در جد و جهدهای پولس شریک شوند (آیه ۳۰)؟ چرا این کار هیجان‌انگیز است؟ با دعا کردن. هیجان‌انگیز است، چون بدین معناست که ما همیشه می‌توانیم با دعا کردن، به برادر یا خواهری که در کشمکش است کمک کنیم. می‌توانیم دوشادوش برادران زحمت‌کشی که کیلومترها با ما فاصله دارند و هرگز آنها را ندیده‌ایم، بایستیم و برایشان دعا کنیم. چون قادریم دعا کنیم، پس هیچ کشمکشی وجود ندارد که نتوانیم با آن مواجه شده و عزیزی را که گرفتارش شده کمک کنیم.

۹- آیه‌های ۱-۲۳ تصاویری اجمالی از زندگی کلیساهای اولیه را در اختیار ما قرار می‌دهند این آیه‌ها در موارد زیر چه پیشنهادهایی برای ما دارند:

• خدمت زنان؟ فیبی به عنوان «خادمه» یا "شماسه" (آیه‌های ۱-۲)، یعنی کسی که خدمت می‌کند. به ما گفته نشده که دقیقاً فیبی در کلیسا چه نقشی را ایفا می‌کرده، اما خدمت‌ش هرچه بوده، "کمک مؤثری" بوده، طوری که یک رسول سفارش وی را می‌کند. در کلیسای اولیه، زنان به روشنی نقش برجسته و مهمی داشته‌اند.

• تنوع در کلیسا؟ (شاید لازم باشد در اینجا به اعضای گروه‌تان کمک کنید.) در میان نام‌ها هم اسامی یهودی به چشم می‌خورد (آیه ۷) و اسامی غیریهودی؛ برخی از آنها عالی‌رتبه هستند (اریستوبولوس، آیه ۱۰؛ ناریسیوس، آیه ۱۱). در خدمت، هم مردان مشغولند و هم زنان. کلیسای اولیه کیسای بود از هر جهت مختلط.

• ساختار کلیسا؟ اساساً کلیسا از مجموعه‌ای از کلیساهای خانگی تشکیل شده بود (آیه ۵).

• مخاطرات کلیسا؟ همیشه خطر بالقوه تعالیم دروغین، که کلیسا را از حقیقت پیام رسولان به بی‌راهه بکشاند، وجود داشت (آیه ۱۷). مردمانی که انگیزه‌هایشان با انگیزه‌های پولس تفاوت بسیار داشت، ممکن بود بر این مسیحیان تأثیر بگذارند (آیه ۱۸). همیشه لازم بود مراقب این قبیل افراد و تعالیم باشند (آیه ۱۹).

۱۰- کاربرد: بر مبنای این دو فصل، چه خدمات متنوعی وجود دارند که کلیسا باید مشغول انجام آنها باشد؟ تعالیم کتاب مقدس (۱۵: ۳-۴)؛ مشارکت (۱۵: ۵-۶)؛ بشارت (۱۵: ۱۴-۲۳)؛ پشتیبانی عملی و مالی (۱۵: ۲۵-۲۹)؛ بهره‌گیری اعضای کلیسا از عطایا و خانه‌هایشان (۱۶: ۱-۱۶).

• در پرتو مشاهدات‌تان، جماعت و شخص خودتان را مورد ارزیابی فردی قرار دهید. هدف‌تان این باشد که این بحث را مثبت نگاه دارید. چه چیزی را می‌توانید بهتر شروع کنید، بیشتر ادامه دهید، و یا برای اولین بار انجامش دهید؟

۱۱- اینها واپسین کلمات این نامه شگفت‌انگیز هستند. این آیه‌ها چطور چند مضمون اصلی رساله را در خود خلاصه می‌کنند؟

آنچه که انجیل می‌کند، یعنی "قادر به انجامش است"، از واژه‌ای یونانی گرفته شده که

معنایش "قدرتمند است برای انجام ... " (شاید لازم باشد این را به گروه‌تان بگویید!). پس ۲۵: ۱۶ به ۱۶: ۱ پیوند می‌خورد؛ انجیل روش خدا برای دگرگون ساختن انسان‌ها و حمایت از قوم خود اوست. پولس به فصل‌های ۱-۵ نگاهی می‌اندازد: چرا به انجیل نیاز داریم، و چطور انجیل ما را نجات می‌بخشد؛ و نیز فصل‌های ۶-۸: چطور انجیل ما را تغییر می‌دهد.

آنچه انجیل است، انجیل "موعظه عیسای مسیح" است (۲۵: ۱۶). نگاه کنید به ۱: ۳-۴: انجیل درباره "پسر او ... عیسای مسیح خداوند ماست". عیسی، مردی الهی که مرد و برخاست تا فرمان‌روایی کند، در کانون انجیل قرار دارد.

آنجایی که انجیل است، انجیل در "نوشته‌های انبیا" وعده داده شده بود، اما به طور کامل در مسیح "مکشوف" گردید (۱۶: ۲۶-۲۷)؛ نگاه کنید به ۱: ۳؛ ۲۱: ۳).

آنچه انجیل [به دفعات] می‌کند - برای همه ملت‌هاست تا به خدا "ایمان" بیاورند و از او "اطاعت" کنند (۱۶: ۲۶؛ نگاه کنید به ۵: ۱) و خدا جلال یابد (۱۶: ۲۷).

۱۲- کاربرد: مدت زمانی را که در هفت جلسه گذشته صرف مطالعه رومیان ۸-۱۶ کردید مرور کنید. یکی از نکات دل‌گرم‌کننده‌ای را که خداوند شخصاً از طریق همین قسمت از کلامش با شما و با کلیسای‌تان در میان گذاشت، انتخاب کنید.

• یکی از چالش‌هایی را که احساس می‌کنید خداوند پیش روی شما و کلیسای‌تان قرار داده، انتخاب کنید. به گروه‌تان زمان بدهید تا پاسخ‌هایشان را بنویسند، و بعد با یکدیگر در میان بگذارند و درباره‌شان حرف بزنند.

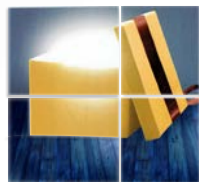
تکلیف اضافی اختیاری

رساله به رومیان برای این نوشته شد که با صدای بلند، و در یک نشست آن را بخوانند (نه به تنهایی و نه تکه‌به‌تکه). پس حالا که بخش دوم کتاب رومیان به پایان رسیده، یکبار از اول آن را با صدای بلند بخوانید. می‌توانید یا خودتان همه‌اش را بخوانید، یا از یکی از اعضای گروه بخواهید (به ویژه اگر در مرحله‌ای هستید که آموزش دیده‌اند)؛ یا هر کس یک فصل را بخواند، تا اینکه هر ۱۶ فصل خوانده شود. وقتی به پایان رساله رسیدید، زمانی را برای دعای آزاد اختصاص دهید.

رومیان ۸-۱۶

در پرتو رحمت خدا

ایمان به انجیل مسیح چگونه می تواند عملاً به دگرگونی واقعی در زندگی منجر شود؟

این پرسشی است که پولس رسول در بخش دوم کتاب رومیان بدان می پردازد. در بطن فصل های ۸ تا ۱۶ رساله به رومیان، این آیه کلیدی نهفته است:

«لذا ای برادران، شما را به رحمت های خدا استدعا می کنم که بدن های خود را قربانی زنده مقدس پسندیده خدا بگذرانید که عبادت معقول شماست.» (۱:۱۲)

پولس رسول در پی آن است تا به کلیسای قرن اول در روم و همچنین به ما نشان دهد که زندگی در پرتو آنچه خدا برای قومش انجام داده است به چه معناست و اینکه فیض او چگونه کل هویت و ماهیت کارهایی را که مسیحیان انجام می دهند شکل می دهد.

مطالعه این ۷ درس آشکار خواهد کرد که انجیل نه تنها آینده ابدی ما را دگرگون می سازد، بلکه حتی در دیدگاه و اولویت ها، رویکردها و اعمال کنونی ما نیز تغییرات پدید می آورد. در حین مطالعه نیمه دوم این رساله بی نظیر، درخواست یافت که چرا و چگونه باید در پرتو رحمت خدا زیست.

برای استفاده شخصی و یا گروهی
به همراه «راهنمای رهبر گروه»

راستی

Fact Ministries, Inc.

www.factministries.org

راستی **FACT** Ministries
Farsi & Assyrian Christian Teaching